

ГЕОРГИ КРЪСТЕВ
ТОДОР ЦЕЛОВ

СВЕТЛОЗАР РУЛИНСКИ
БОЙКО МИХАЙЛОВ

БЪЛГАРСКИЯТ КАЛЕНДАР

МОНТАНА 2004

СЪДЪРЖАНИЕ

ЧАСТ ПЪРВА 25

УСТРОЙСТВО НА БЪЛГАРСКИЯ КАЛЕНДАР	25
ОСНОВНИ ХАРАКТЕРИСТИКИ НА КАЛЕНДАРА	26
СТРУКТУРА НА ЗЕМНАТА КАЛЕНДАРНА ГОДИНА	26
ДЕНОНОЩЕН ЦИКЪЛ.....	26
СЕДМИЧЕН ЦИКЪЛ.....	28
МЕСЕЧЕН ЦИКЪЛ.....	28
ТРИМЕСЕЧЕН ЦИКЪЛ	28
ШЕСТМЕСЕЧЕН ЦИКЪЛ	29
ЕДНОГОДИШЕН КАЛЕНДАРЕН ЦИКЪЛ	29
ВИСОКОСЕН КАЛЕНДАРЕН ЦИКЪЛ.....	29
ДВНАДЕСЕТГОДИШЕН КАЛЕНДАРЕН ЦИКЪЛ.....	29
ШЕСТДЕСЕТГОДИШЕН КАЛЕНДАРЕН ЦИКЪЛ	31
СТО И ДВАДЕСЕТГОДИШЕН ЦИКЪЛ	31
НАЗВАНИЯ НА МЕСЕЦИТЕ И ГОДИНИТЕ.....	31
ДРЕВНОБЪЛГАРСКИ НАЗВАНИЯ НА БРОЙНИТЕ.....	33
СЪСТАВ НА ЗЕМНАТА КАЛЕНДАРНА ГОДИНА.....	33
ЗВЕЗДНА ГОДИНА.....	34
КАЛЕНДАРНА ЗВЕЗДНА ГОДИНА.....	34
КОРЕКЦИЯ НА КАЛЕНДАРА.....	40
ДАТИРАНЕ ПО БЪЛГАРСКИЯ КАЛЕНДАР.....	41
АСТРОНОМИЧЕСКИ ОСНОВИ НА БЪЛГАРСКИЯ КАЛЕНДАР.....	43
МАТЕМАТИЧЕСКИ ОСНОВИ НА КАЛЕНДАРА.....	49
СРАВНЕНИЯ И АНАЛОГИИ НА КАЛЕНДАРА НА БЪЛГАРИТЕ С КАЛЕНДАРИТЕ НА КИТАЙЦИТЕ, БОГОМИЛИТЕ И МАИТЕ.....	53
АФЕРАТА ИН – ЯН.....	65
КАЛЕНДАРЪТ НА ЕНОХ	70
ПРОИЗХОД НА КАЛЕНДАРА.....	74

ЧАСТ ВТОРА 85

КАЛЕНДАРЪТ В КУЛТУРАТА, ТВОРЧЕСТВОТО И БИТА НА БЪЛГАРИТЕ.....	85
--	----

ДАТИРАНЕ ПО БЪЛГАРСКИЯ КАЛЕНДАР.....	86
ДАТИРАНЕ НА БЪЛГАРСКИТЕ ВЛАДЕТЕЛИ.....	87
КАЛЕНДАРНИТЕ ЦИКЛИ И ТЕХНИТЕ ЦВЕТОВЕ В.....	89
ПРАЗНИЧНА СИСТЕМА НА БЪЛГАРИТЕ.....	91
ШУМЕРСКОТО НАЧАЛО.....	99
СЕДМИЦАТА.....	106
КАЛЕНДАРНИ ИМЕНА.....	108
КАЛЕНДАР И ФОЛКЛОР.....	109
КАЛЕНДАРЪТ В ТВОРЧЕСТВОТО ВЯРАТА И ИСТОРИЧЕСКАТА	
ПАМЕТ НА БЪЛГАРИТЕ.....	113
СВАТБАТА НА ЕРЕШКИГАЛ И НЕЙНИТЕ ПРОЕКЦИИ В	
БЪЛГАРСКОТО НАРОДНО ТВОРЧЕСТВО.....	121
ИЗТОЧНИЦИ.....	132

Ч А С Т Т Р Е Т А 1 3 3

ИЗТОЧНИЦИТЕ.....	134
АНТОН ГЛОГОВ – “Богомилското учение”.....	135
ЙОРДАН ВЪЛЧЕВ – “Календар и слово”.....	136
ДОРИАН АЛЕКСАНДРОВ – “Бойни изкуства на древните българи” ..	143
ГЕОРГИ ВЕЛЕВ – “Българският народен календар – основи и същност”	144
НИКОЛА НАМЕРАНСКИ – “Празниците на българина”.....	144
АРНОЛД МОСТОВИЧ – “Ние от космоса”.....	145
ГРЕЪМ ХЕНКОК – “Следите на боговете”.....	145
ЕРИХ ФОН ДЕНИКЕН – “Денят в който боговете дойдоха.....	146
“Очите на Сфинкса”.....	147
“Завръщане към звездите”.....	147
АЛЪН АЛФОРД – “Боговете на новото хилядолетие”.....	147
ПРИЛОЖЕНИЯ НА СНИМКИ И ТАБЛИЦИ КЪМ ЧАСТ ТРЕТА.....	150
КЪЩАТА НА ИЛИЯ ГЕШОВ – СВИЩОВ.....	150
МАНАСТИРА В с.ПЕЩЕРА – ПЕРНИШКО.....	151
ПРЪСТЕНЪТ НА КАЛОЯН.....	152
СЕДМОЛЪЧЕВАТА РОЗЕТКА ОТ ПЛИСКА.....	153
ГЕРБЪТ НА АСПАРУХ.....	154
ГОЛЯМАТА ПИРАМИДА ОТ ЧИЧЕН ИТЦА (чертеж).....	155
КАЛЕНДАРЪТ НА ПОП МИНЧО ОТ с.ДЪБЕНЕ.....	156
СВИНСКА ГЛАВА.....	157
ОВЧАРСКА ГЕГА ОТ 1936г.....	158
ГЕРБЪТ НА ПАПА ГРИГОРИЙ.....	159
ГОЛЯМАТА ПИРАМИДА ОТ ЧИЧЕН ИТЦА.....	160

РОЗЕТКА ОТ с.ЯКИМОВО ЛОМСКО	161
-----------------------------------	-----

ЧАСТ ЧЕТВЪРТА 167

ДОКАЗАТЕЛСТВАТА	168
БЪЛГАРСКИЯТ КАЛЕНДАР Е СЛЪНЧЕВ	169
БЪЛГАРСКИЯТ КАЛЕНДАР Е ЮПИТЕРОВ	173
БЪЛГАРСКИЯТ КАЛЕНДАР Е УСТРОЕН НА ЦИКЛИ ПО ДВНАДЕСЕТ ГОДИНИ	174
КАЛЕНДАРНИТЕ ЖИВОТНИ СЕ ПОЯВЯВАТ В КАЛЕНДАРА В МЪЖКИ И ЖЕНСКИ РОД	174
В БЪЛГАРСКИЯТ КАЛЕНДАР СЪЩЕСТВУВА 60-ГОДИШЕН ЦИКЪЛ СТО И ДВАДЕСЕТГОДИШНИ ЦИКЛИ	176
БЪЛГАРСКИЯТ ЗОДИАК НЕ Е РЕТРОГРАДЕН	176
МЕСЕЦИТЕ НА ГОДИНАТА НОСЯТ ЖИВОТИНСКИТЕ ИМЕНА ОТ 12-ГОДИШНИЯ ЦИКЪЛ	179
НАЗВАНИЯ НА НОМЕРАТА НА МЕСЕЦИТЕ В БЪЛГАРСКАТА ГОДИНА	182
ЗВЕЗДНА ГОДИНА	183
ПРОДЪЛЖИТЕЛНОСТТА НА ЗВЕЗДНИЯ ДЕН Е 60 ГОДИНИ	185
ПЕРИОДЪТ НА КОРЕКЦИЯ НА КАЛЕНДАРА Е 420 ГОДИНИ	186
12-ГОДИШНИТЕ ЦИКЛИ ТЕКАТ В РЕДА ВОДА ОГЪН, ЗЕМЯ, ДЪРВО, МЕТАЛ	186
АНАЛИЗ НА НОРМИРАНИЯ ВАРИАНТ НА КАЛЕНДАРА НА ПОП МИНЧО	187
АНАЛИЗ НА ЗОДИАКА ОТ СИМЕОНОВИЯ СБОРНИК	190
ЦВЕТОВЕТЕ НА СЕЗОНИТЕ	191
ЦВЕТОВЕ НА ГЕОГРАФСКИТЕ ПОСОКИ	193
ЛИТЕРАТУРА	194

ПРИЛОЖЕНИЯ 199

СТАНДАРТЕН КАЛЕНДАРЕН МОДЕЛ	199
ЧАСТ ПЪРВА	201
ТАБЛИЧНА ИНФОРМАЦИЯ	201
ЧАСТ ВТОРА	215
ТЕКСТОВА ИНФОРМАЦИЯ	215

КОРЕСПОНДЕНЦИЯ		ПО
СТАНДАРТА ЗА КАЛЕНДАР ... 227		
ПРОЕКТ ЗА СТАНДАРТЕН КАЛЕНДАРЕН МОДЕЛ	229	
ДО ПРЕЗИДЕНТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ	233	
ГЕНЕРАЛНИЯ СЕКРЕТАР НА ООН	236	
ДО ГЕНЕРАЛНИЯ СЕКРЕТАР НА ООН.....	237	
ОБЕДИНЕНИ НАЦИИ	239	
УВАЖАЕМИ Г-Н ТАФРОВ	241	
ПРИМЕРЕН ГОДИШЕН СТАНДАРТЕН КАЛЕНДАР.....	245	

ЧАСТ ПЪРВА

УСТРОЙСТВО НА БЪЛГАРСКИЯ КАЛЕНДАР

ОСНОВНИ ХАРАКТЕРИСТИКИ НА КАЛЕНДАРА

1. Българският календар е слънчев.
2. Българският календар е юпитеров.
3. Българският календар е циклов.
4. Българската календарна земна година започва един ден след зимното слънцестояние, което по григорианския календар е 22 декември.
5. Българският зодиак не е ретрограден.
6. Главните измерителни единици за време в календара са земното денонощие, земната година, звездният ден и звездната година.

СТРУКТУРА НА ЗЕМНАТА КАЛЕНДАРНА ГОДИНА

ДЕНОНОЩЕН ЦИКЪЛ

- Продължителност на денонощието – 24 часа = 1440 минути = 86400 секунди.
- Начало на денонощието – отчита се от 0.⁰⁰ часа в полунощ.
- Край на денонощието – в 24.⁰⁰ часа.
- Продължителност на календарният ден – дванадесет часа считано от 6.⁰⁰ до 18.⁰⁰ часа.
- Продължителност на календарната нощ – дванадесет часа считано от 18.⁰⁰ до 6.⁰⁰ часа.

- **Характерни моменти в денонощието:** сутрин в 6.⁰⁰ часа; обед (пладне) в 12.⁰⁰ часа; вечер в 18.⁰⁰ часа; полунощ в 24.⁰⁰ часа. Първите часове след полунощ носят определението късна доба, а втората половина на деня се нарича икиндия.

- **Характерни наименования на деня и нощта в зависимост от тяхната реална продължителност.**

- **Дългият ден** – денят на лятното слънцестояние. По грегорианския календар на 22 юни, а по българския – на 30 юни.

- **Дългата нощ** – нощта след деня на зимното слънцестояние. По григорианския календар на 21 декември, а по българския – на 30 декември, събота. На този ден е големият български празник Игнажден (Иняжден, Игнет, Идинак, Поляз и др.).

- **Средният ден** – денят на пролетното равноденствие. По григорианския календар на 23 март, а по българския – 30 март, събота.

- **Средната нощ** – нощта след деня на есенното равноденствие. По григорианския календар на 21 септември, а по българския – на 30 септември, събота.

- **Характерни дни в българската календарна земна година:**

- **Нулев ден** – първият ден след деня на зимното слънцестояние. Това е началото на българската година. На този ден е най големият български празник Коледа. По григорианския календар това е 22 декември. Този ден не носи нито едно от имената на седемте дни от седмицата.

- **Високосен ден** – вмъква се в календара на всяка четвърта година между 30 юни (събота) и 1 юли (неделя) по българското броене. Този ден също е нулев.

– **Еньовден (Яньовден)** – денят на лятното слънцестояние. По григорианския календар на 22 юни, а по българския – на 30 юни, събота.

СЕДМИЧЕН ЦИКЪЛ

- Седмицата съдържа седем дни.
- Неброените дни не влизат в седмицата.
- Първият ден на седмицата е неделя, а средата е в сряда.
- Годината съдържа 52 седмици.

МЕСЕЧЕН ЦИКЪЛ

- Първият, четвъртият, седмият и десетият месеци съдържат по 31 дни, а всички останали по 30.
- Неброените дни не влизат в състава на месеца.
- Годината съдържа 12 месеца, което прави 364 броени дни.
- Първият ден на първият месец е винаги неделя. На този ден е големият български празник Суроваки.

ТРИМЕСЕЧЕН ЦИКЪЛ

- Тримесечието съдържа три месеца.
- Първият месец съдържа 31 дни, а следващите по 30.
- Първият ден на тримесечието е неделя, а последният – събота.
- Поради топлинната инерция тримесечията и сезоните не съвпадат напълно.
- Годината съдържа 4 тримесечия.

ШЕСТМЕСЕЧЕН ЦИКЪЛ

- Шестмесечието съдържа две тримесечия.
- Годината съдържа 2 шестмесечия.

ЕДНОГОДИШЕН КАЛЕНДАРЕН ЦИКЪЛ

- Календарната земна година е еквивалентна на една обиколка на земята около слънцето.
- Продължителността на реалната година е 365,2422 земни денонощия.
- Календарната земна година съдържа 365 дни, от които 364 се броят, а нулевият ден не се брои.
- Броените дни се разпределят на 52 седмици, или на 12 месеца, или на 4 тримесечия, или на 2 шестмесечия.
- Всяка четвърта календарна година е високосна. Високосният ден е нулев. Високосната година съдържа 366 дни.

ВИСОКОСЕН КАЛЕНДАРЕН ЦИКЪЛ

- Високосният календарен цикъл се съдържа неявно в 12-годишния цикъл чрез трите му високосни години.
- Този цикъл е свързан с прибавянето на високосен ден за изравняването календарното време с реалното.
- В древността този цикъл е познат като Година на Сириус, или Година на Сот с продължителност 1461 дни.

ДВНАДЕСЕТГОДИШЕН КАЛЕНДАРЕН ЦИКЪЛ

- Дванадесетгодишният календарен цикъл съдържа 12 земни години, или четири високосни цикъла.
- Предназначението на 12-годишния цикъл е да осигури технология за осъществяване на високосната корекция.

- Високосни години са първата, четвъртата и дванадесетата.

- Високосният ден се вмъква между шестия и седмия месеци на високосната година.

- Другата функция на 12-годишния цикъл е да осъществи плавен преход към 60-годишния цикъл в съответствие с нормалната продължителност на човешкия

- Продължителността на 12-годишния цикъл е в съответствие с периода на една юпитерова обиколка около слънцето

- На всички години от цикъла са присвоени имена на животни, което го определя като животински.

- Номер първи в цикъла е годината на свинята.

- Имената на животните от едно до дванадесет са **свиня, мишка, вол, барс, заек, змей, змия, кон, маймуна, овен, петел, куче.**

- В рамките на един цикъл всички животни са или мъжки, или женски. Не се допуска смесен вариант. В този смисъл цикълът е или мъжки, или женски, поради което 12-годишните цикли протичат в алтернативна последователност на мъжки и женски цикли.

- Всеки 12-годишен цикъл е наименован с едно от имената на природните стихии вода, огън, земя, дърво, метал. Точно това обстоятелство позволява формирането на 60-годишния цикъл.

- Стихиите са “боядисани” с цветове в последователността вода – черно, огън – червено, земя – жълто, дърво – синьо, метал – бяло.

- Първи е цикъл вода, а след него следват огън, земя, дърво и метал.

- Организацията на 12-годишния цикъл позволява всяка земна календарна година да бъде определена с име на животно, пол на животното, име или цвят на цикъла. По този начин всяка година е еднозначно определена в рамките на един интервал от 120 години.

ШЕСТДЕСЕТГОДИШЕН КАЛЕНДАРЕН ЦИКЪЛ

- Шестдесетгодишният календарен цикъл съдържа пет 12-годишни цикли.
- Функцията на този цикъл е да формира един звезден ден.
- Първият 12-годишен цикъл в неговия състав е вода – черно.
- Когато нечетните 12-годишни цикли са мъжки, 60-годишния календарен цикъл е мъжки, а в обратния случай е женски.

СТО И ДВАДЕСЕТГОДИШЕН ЦИКЪЛ

- Два 60-годишни цикли формират един 120-годишен цикъл като комбинация от еднакъв брой мъжки и женски структурни единици.
- Функцията на 120-годишният цикъл е да осигури възможност за корекция на календара в големи периоди от време, чрез отнемане на вече добавени високосни дни.

НАЗВАНИЯ НА МЕСЕЦИТЕ И ГОДИНИТЕ

- Месеците и годините носят еднакви животински имена.
- Съвременните и древните имена на календарните животни са в строго и пълно съответствие със зодиакалните съзвездия.
- Древните имена са представени с голям брой синоними.

- Съответствието със зодиака е както следва:

ЯНУАРИ	СВИНЯ	КОЗИРОГ
ФЕВРУАРИ	МИШКА	ВОДОЛЕЙ
МАРТ	ВОЛ	РИБИ
АПРИЛ	БАРС	ОВЕН
МАЙ	ЗАЕК	ТЕЛЕЦ
ЮНИ	ЗМЕЙ	БЛИЗНАЦИ
ЮЛИ	ЗМИЯ	РАК
АВГУСТ	КОН	ЛЪВ
СЕПТЕМВРИ	МАЙМУНА	ДЕВА
ОКТОМВРИ	ОВЕН	ВЕЗНИ
НОЕМВРИ	ПЕТЕЛ	СКОРПИОН
ДЕКЕМВРИ	КУЧЕ	

Древнобългарските имена на календарните животни са представени от голям брой синоними. Тук представяме някои от тях по разработките на Й. Вълчев .

Свиня – докс; прасе; шопар;
 Мишка – сомор; шъши;
 Вол – шегор;
 Барс – баръс; паръс;
 Заек – дван;
 Змей – вер; хала; кала; дракон; драгон; ламя; сил;
 слав; сеслав; селев;
 Змия – дилом; селен;
 Кон – таг; так; теку; алаша; имен; именшегор;
 Маймуна – писин; меямун; себек; шебек;
 Овен – север; севар; сура; коч; рас;
 Петел – тох; тах; таш; хелув;

Древнобългарските имена на нулевия начален ден са ЕНИ; СУР; КОЛЕДА; КОЛАДА;. Високосния нулев ден се нарича БЕХТИ. Годината се нарича ЛЕТ, а месеца се нарича ВЕШ.

ДРЕВНОБЪЛГАРСКИ НАЗВАНИЯ НА БРОЙНИТЕ ЧИСЛИТЕЛНИ

- Бройните числителни от 1 до 12 служат за номериране на месеците.
- Тук посочваме техните древнобългарски имена по трудовете на Петър Добрев

Първи	– алем
Втори	– тутом
Трети	– читем
Четвърти	– твирем
Пети	– вечем
Шести	– шехтем
Седми	– сетим
Осми	– есем
Девети	– девем
Десети	– елем
Единадесети	– елнем
Дванадесети	– алтом

СЪСТАВ НА ЗЕМНАТА КАЛЕНДАРНА ГОДИНА

- Информацията за календарните цикли дава възможност за таблично представяне на земната календарна година.
- Календарната година съдържа 365 дни, от които 364 се броят, а първият ден е нулев и не се брои. Всяка четвърта година е високосна и съдържа 366 дни. Високосният ден е нулев и не се брои. Прибавя се след 180-тия броен ден.

- Броените 364 дни се разпределят на две полугодия по 180 дни, или на четири тримесечия по 91 дни, или на 52 седмици.

- Всяко тримесечие съдържа три месеца. Първият месец съдържа 31 дни, а вторият и третият – по 30 дни.

- Пълният състав на високосната земна година е даден в таблица 1.

- Тази конструкция на българската календарна земна година прави календара инвариантен. Всяка следваща година е точно копие на предишната. Дните на седмицата се повтарят абсолютно точно за една и съща дата. За точното следене на времето е достатъчно календарът да бъде наизустен

ЗВЕЗДНА ГОДИНА

- За големи периоди от време, въпреки високосната корекция, календарът започва видимо да изостава. Това налага допълнителни корекции.

- Звездната година е измерителна единица за големи периоди от време, предназначена да осигури регламентирана технология за изравняване на календара с реалното време.

- Основен цикъл във звездната година е звездният ден, равняващ се на един шестдесетгодишен цикъл от 60 земни години.

- Звездната година съдържа 336 звездни дни, или 20160 земни години.

- Дните в звездната година са разпределени в седмични, месечни, тримесечни и полугодишни звездни цикли.

- Звездната седмица съдържа 7 звездни дни или 420 земни години.

КАЛЕНДАРНА ЗВЕЗДНА ГОДИНА

- Звездномесечният цикъл съдържа 28 звездни дни, или 4 звездни седмици, или 1680 земни години.

- Звездното тримесечие съдържа 3 звездни месеца, или 84 звездни дни, или 5040 земни години.
- Звездното полугодие съдържа 6 звездни месеца, 2 звездни тримесечия, или 10080 земни години.
- Звездната година е устроена по подобие на земната. В табличен вид е представена в таблица 2

КАЛЕНДАРНА ЗЕМНА ГОДИНА

I		ДОКС				СОМОР					ШЕГОР			
	НЕД.	1	8	15	22	29	5	12	19	26	3	10	17	24
	ПОН	2	9	16	23	30	6	13	20	27	4	11	18	25
	ВТ.	3	10	17	24	31	7	14	21	28	5	12	19	26
	СР.	4	11	18	25	1	8	15	22	29	6	13	20	27
	ЧТ.	5	12	19	26	2	9	16	23	30	7	14	21	28
	ПЕТ.	6	13	20	27	3	10	17	24	1	8	15	22	29
	СЪБ.	7	14	21	28	4	11	18	25	2	9	16	23	30

II		БАРС				ДВАН				ВЕР				
	НЕД.	1	8	15	22	29	5	12	19	26	3	10	17	24
	ПОН	2	9	16	23	30	6	13	20	27	4	11	18	25
	ВТ.	3	10	17	24	31	7	14	21	28	5	12	19	26
	СР.	4	11	18	25	1	8	15	22	29	6	13	20	27
	ЧТ.	5	12	19	26	2	9	16	23	30	7	14	21	28
	ПЕТ.	6	13	20	27	3	10	17	24	1	8	15	22	29
	СЪБ.	7	14	21	28	4	11	18	25	2	9	16	23	30

БЕХТИ

III		ДИЛОМ				ТАГ				МАЙМУНА				
	НЕД.	1	8	15	22	29	5	12	19	26	3	10	17	24
	ПОН	2	9	16	23	30	6	13	20	27	4	11	18	25
	ВТ.	3	10	17	24	31	7	14	21	28	5	12	19	26
	СР.	4	11	18	25	1	8	15	22	29	6	13	20	27
	ЧТ.	5	12	19	26	2	9	16	23	30	7	14	21	28
	ПЕТ.	6	13	20	27	3	10	17	24	1	8	15	22	29
	СЪБ.	7	14	21	28	4	11	18	25	2	9	16	23	30

IV		КОЧ				ТОХ				ЕТХ				
	НЕД.	1	8	15	22	29	5	12	19	26	3	10	17	24
	ПОН	2	9	16	23	30	6	13	20	27	4	11	18	25
	ВТ.	3	10	17	24	31	7	14	21	28	5	12	19	26
	СР.	4	11	18	25	1	8	15	22	29	6	13	20	27
	ЧТ.	5	12	19	26	2	9	16	23	30	7	14	21	28
	ПЕТ.	6	13	20	27	3	10	17	24	1	8	15	22	29
	СЪБ.	7	14	21	28	4	11	18	25	2	9	16	23	30

Таблица 1

КАЛЕНДАРНА ЗВЕЗДНА ГОДИНА

I		1 ^{ВН} зв. месец				2 ^{РН} зв. месец				3 ^{ТН} зв. месец			
	A	1	8	15	22	1	8	15	22	1	8	15	22
	B	2	9	16	23	2	9	16	23	2	9	16	23
	C	3	10	17	24	3	10	17	24	3	10	17	24
	D	4	11	18	25	4	11	18	25	4	11	18	25
	E	5	12	19	26	5	12	19	26	5	12	19	26
	F	6	13	20	27	6	13	20	27	6	13	20	27
	G	7	14	21	28	7	14	21	28	7	14	21	28

II		4 ^{ТН} зв. месец				5 ^{ТН} зв. месец				6 ^{ТН} зв. Месец			
	A	1	8	15	22	1	8	15	22	1	8	15	22
	B	2	9	16	23	2	9	16	23	2	9	16	23
	C	3	10	17	24	3	10	17	24	3	10	17	24
	D	4	11	18	25	4	11	18	25	4	11	18	25
	E	5	12	19	26	5	12	19	26	5	12	19	26
	F	6	13	20	27	6	13	20	27	6	13	20	27
	G	7	14	21	28	7	14	21	28	7	14	21	28

		7 ^{МН} зв. месец				8 ^{МН} зв. месец				9 ^{ТН} зв. Месец			
	A	1	8	15	22	1	8	15	22	1	8	15	22
	B	2	9	16	23	2	9	16	23	2	9	16	23
	C	3	10	17	24	3	10	17	24	3	10	17	24
	D	4	11	18	25	4	11	18	25	4	11	18	25
	E	5	12	19	26	5	12	19	26	5	12	19	26
	F	6	13	20	27	6	13	20	27	6	13	20	27
	G	7	14	21	28	7	14	21	28	7	14	21	28

IV		10 ^{ти} зв. месец				11 ^{ти} зв. месец				12 ^{ти} зв. месец			
	A	1	8	15	22	1	8	15	22	1	8	15	22
	B	2	9	16	23	2	9	16	23	2	9	16	23
	C	3	10	17	24	3	10	17	24	3	10	17	24
	D	4	11	18	25	4	11	18	25	4	11	18	25
	E	5	12	19	26	5	12	19	26	5	12	19	26
	F	6	13	20	27	6	13	20	27	6	13	20	27
	G	7	14	21	28	7	14	21	28	7	14	21	28

Таблица 2.

Легенда

Звездно денонощие

Звездно-седмична корекция

Звездно-месечна корекция

Звездно-годишна корекция

A – Звездна неделя

B – Звезден понеделник

C – Звезден вторник

D – Звездна сряда

E – Звезден четвъртък

F – Звезден петък

G – Звездна събота

КОРЕКЦИЯ НА КАЛЕНДАРА

- **Високосна корекция.** Извършва се за период от 4 години чрез вмъкване на високосен ден в календар.

- **Звездно седмична корекция.** Извършва се за период от 7 звездни дни, или 420 земни години чрез отнемане на високосни дни от календара. Отнемат се 3 високосни дни в края на първи, трети и пети звездни дни, т. е. В земните години с поредни номера 60, 180 и 300.

- **Звездно месечна корекция.** Извършва се за период от 1680 години, или 4 звездни седмици чрез отнемане на 1 високосен ден. Корекцията се прави в средата на периода в земната година с пореден номер 840. Общо за периода се отнемат 13 дни.

- **Звездно годишна корекция.** Извършва се за период от 20160 години, или 12 звездни месеца чрез отнемане на 1 високосен ден в средата на периода в земната година с пореден номер 10080. Общо за периода се отнемат 157 високосни дни.

- **Звездносотична корекция.** Извършва се за период от 80640 земни години, или 4 звездни години, чрез отнемане на 1 високосен ден в средата на периода в земната година с пореден номер 40320. За периода се отнемат 629 високосни дни.

- **Завършваща корекция.** Извършва се за период от 10080000 земни години, или 125 звездни години. Същността на корекцията се изразява в добавянето на 1 високосен ден отнет при предхождащата Звездносотична корекция. Корекцията се извършва в земната година с пореден номер 5040000. Общо за периода се отнемат 78624 високосни дни. В края на корекционния период от 10080000 земни години календарът е напълно изравнен с реалното време. Следва нов цикъл на корекция.

ДАТИРАНЕ ПО БЪЛГАРСКИЯ КАЛЕНДАР

1. Едно датиране се счита за еднозначно когато са точно определени календарната земна година, месеца и месечната дата на някакво събитие.

2. Денят от календарната година може да бъде зададен по много варианти. Най-често се ползва номера или името на месеца и номера на деня от този месец.

3. Вариантите за задаване на календарната година са още повече. Най-често се срещат следните случаи:

- Номер на земната година от състава на звездната година.
- Звезден месец, звезден ден и номер на календарната земна година в състава на звездния ден
- Календарно животно като име на годината, пол и цвят на животното. Например съчетанието алена /червена, огнена / кобила означава година кон, пол женски, цикъл огън. В рамките на един 120-годишен цикъл това е земната година с пореден номер 20. За ален жребец номерът ще бъде 80.

4. Задачите които могат да бъдат поставени са най-различни, но най-често са от два типа :

— При първият тип задачи датирането е зададено по българския календар, а решението се свежда до трансформирането на тази дата по григорианския календар.

— При втория тип задачи датирането е по григорианския календар, а решението е в определянето на българските параметри на тази дата.

5. С помощта на таблица 3. лесно можем да намерим характеристиките на григорианска година чрез прибавяне или изваждане през 120 години, докато се озовем в таблицата.

Нека е зададена година 1877. Помощната таблица съдържа 120 години от 1947 до 2066 включително. Като добавим 120 към 1877 ще се озовем в таблицата, където попадаме на 1997 г. Отчитаме година вол, пол мъжки, цикъл метал, цвят бял, 60-годишен мъжки цикъл. В съкратен вариант можем да кажем че

това е годината на белия бик. Ако зададената година е 1937, то от таблицата срещу година 2057 ще отчетем годината на бялата крава.

6. Когато датирането е по български, определянето на григорианския еквивалент е по-трудно. В повечето случаи поради недостиг на информация задачата няма еднозначно решение. Необходима е информация от допълнителни източници.

Като пример ще датираме възшествието на Исперих. От Именника на българските канове знаем че той възства в година вер-змей. Тази информация е недостатъчна. Единственото сигурно нещо е, че възшествието му не е в 681 г. От други източници познаваме Исперих с имената Аспарух или Еспор. Това показва, че името Аспарух е прозвище, получено от него при възшествието му. Изследователите определят значението на това прозвище като белият конник, или като белият цар. За нас е от значение че те са единомислещи за белия цвят. Календарното значение на този цвят е цикъл метал, цвят бял. Изводът е че змеят от именника е бял, т.е. годината е змей, цикъл метал (бял змей). Не можем да определим пола на календарното животно. Годишите 620, 680 и 740 са по българския календар змей, цикъл метал. Възшествието на Исперих е възможно само в 680 г. Това е годината на бялата кобила.

7. Приравняването на деня и месеца от българския и григорианския календар също може да се осъществи с помощни таблици. За тази цел са необходими две приравнителни таблици за нормалната и високосна години. Когато искаме да определим седмичния ден са необходими много таблици. Тъй като този въпрос не е съществен, няма да представяме тези таблици. Любознателния читател сам може да ги състави.

АСТРОНОМИЧЕСКИ ОСНОВИ НА БЪЛГАРСКИЯ КАЛЕНДАР

1. Слънцето е най-важният космически обект за човешкия род. Без него животът на земята е немислим. Хората винаги са го почитали като бог. Връзката между слънцето и календара е неразривна. Земната година е главна единица за време, но това всъщност е времето за една обиколка на земята около слънцето. Почти всички параметри на календара се определят от влиянието на слънцето върху земята и другите планети. Продължителността на реалната слънчева година е 365.2422 земни денонощия. След един пълен цикъл на корекции средната стойност на календарната земна година е точно равна на реалната.

2. Юпитер е най-голямата планета в слънчевата система с период на една околослънчева обиколка 11.86 земни години. Българското му име е Янкул овчарят. В свободен превод Янкул означава Господар на времето. Това подсказва че Юпитер има важна функция в българския календар. Той материализира на небето 12-годишния календарен цикъл.

Едновременно наблюдение върху слънчевия часовник и Юпитер с помощта на две диаметрално разположени звезди показва, че след 12 години по 365 дни плюс още три дни, първата помощна звезда се появява на небосвода на същото място в същия час, както в началния момент на наблюдението.

Тези 4383 дни се разпределят на 3 високосни периода по 1461 дни. Един високосен период съдържа 3 нормални години по 365 дни плюс един високосен ден. Така 12-годишният цикъл създава възможност за регламентирана високосна корекция. Високосни години са четвъртата, осмата и дванадесетата. По български това са годините барс, кон и куче.

3. Сатурн е втората по големина планета с период на въртене закръглено 30 години. Планетата може да материализира 60-годишния календарен цикъл, а чрез него и дванадесетгодишния.

4. Уран е седмата планета отброявано от слънцето с период на въртене 84.0127 години. Планетата не се вижда с невъоръжено око но има сведения че някои хора с много остро зрение са могли да я забележат. Открива е през 1781 година от английския астроном Уилям Хершел.

Годината на Уран много плътно приляга върху параметрите на звездната година. Звездната година съдържа 240 периода от 84 години, звездното тримесечие – 60, звездния месец – 20, звездната седмица – 5.

5. Сириус е най – ярката звезда на небосвода. Българите я познават като Орачът, или като Лъжикерван. Египтяните са я познавали като Сот с неговия 1461-годишен високосен период , наричан Година на Сириус

Африканското племе догони чества на всеки 60 години празника на Сириус, наричан от тях Сиги. Те знаят че Сириус е тройна звезда. На древните източно ирански диалекти Сириус се нарича Тиштрия, което означава Три звезди. В тази географска зона се намира Бактрия. Имаме основанието да считаме, че българите също са знаели, че Сириус е тройна звезда.

Връзката на Сириус с календара е видима поне в два аспекта:

– Четиригодишният високосен цикъл е най-малкия в българския календар. Всички по големи цикли са кратни на четири.

– Вторият значим факт е че Сириус се проектира в средата на съзвездие Близнаци, по български змей. Това създава възможност да “закрепим” равнината на еклиптиката към галактичното пространство.

6. Галактичният център е открит в ново време. Това е най-черната точка на небосвода. Координатите му се проектират на границата между съзвездията Стрелец и Скорпион, по български куче и петел. Това обстоятелство позволява центърът на галактиката да бъде основен репер за ориентиране на

зодиакалната равнина. Преориентирането позволява да преместим началната точка за отброяване на съзвездията в граничната точка между Стрелец и Скорпион. Така координатната система с център слънцето става точно ориентирана и твърдо свързана в галактичното пространство.

7. Зодиакалните съзвездия са в пълно съответствие както с месеците в календарната година, така и с годините на 12-годишния цикъл. За една земна година слънцето, движейки се в посока изток, последователно преминава през всички зодиакални съзвездия. Юпитер в своя 12-годишен път в посока изток по същия начин обхожда всички зодиакални съзвездия.

Тези обстоятелства определят българския календар едновременно като слънчев и юпитеров. В този смисъл е невъзможно българският зодиак да бъде ретрограден, т.е. зодиакалните съзвездия не се броят в посока запад, а в посока изток.

8. Планетите също имат своето съответствие с календара. Това се вижда най-добре когато приемем че планетите са 10, както е отбелязано в шумерските писмени източници.

При отброяване от слънцето ясно се очертават две планетни зони – външна и вътрешна. Всяка зона съдържа 5 планети. Налице е аналогията с два 60-годишни, или един 120-годишен цикъл. Вътрешната зона е аналог на 60-годишен мъжки цикъл, а външната на женския цикъл. Най-силно осветена е планетата, която е най – близо до слънцето и затова трябва да бъде оцветена в бяло. Така съответствието става пълно и еднозначно, както е показано на таблица 4.

По същия начин можем да намерим съответствие с 12-годишния цикъл. Като прибавим към 12-те планети слънцето и Сириус се получава следното съответствие: **Слънце – свиня; Меркурий – мишка; Венера – вол; Земя – барс; Марс – заек; Юпитер – змей; Сатурн – змия; Уран – кон; Нептун – маймуна; Плутон – овен; Нибиру – петел; Сириус – куче.**

9. Движенията на земната ос се определят от прецесията и нутацията.

Прецесията е бавно движение с период 25920 години, при което земната ос описва конус с наклон на образувателната 62 ъглови градуса и 33 минути.

Нутацията е бързо движение на земната ос с период 18.6 години. Три нутационни периода образуват цикъл от 56 години. Този период се нарича цикъл на Метон. Съществува и друг цикъл от 54 години, наречен голям Сарос. Звездната година съдържа 360 Метонови цикъла. Периодът на прецесията съдържа 480 големи Сароса.

Прецесията на земната ос предизвиква движение на точката на равноденствието в западна посока със скорост един ъглов градус за 72 години, или 50 ъглови секунди за година. За една звездна година от 20160 земни години точката на равноденствието се премества с 280 ъглови градуса.

10. Голямата полуос на земната орбита се движи бавно в източна посока със скорост 11.5345 ъглови секунди за една година. Това означава, че относителната скорост на точката на равноденствието към голямата полуос е 61.5345 ъглови секунди за година, като сума от двете абсолютни скорости. Следователно точката на равноденствието ще преминава през орбиталната ос с период 21061 години. Тази стойност е с 4.47% по-голяма от звездната година, което е приемлива за тези мащаби точност е колкото звездната година. Изводът е, че звездната година се формира от прецесиите на земната ос и осите на земната орбита.

ПОМОЩНА ТАБЛИЦА

120-ГОДИШЕН КАЛЕНДАРЕН ЦИКЪЛ									
60-ГОДИШЕН КАЛЕНДАРЕН ЦИКЪЛ – МЪЖКИ					60-ГОДИШЕН КАЛЕНДАРЕН ЦИКЪЛ – ЖЕНСКИ				
НАИМЕНОВАНИЕ И ЦВЯТ НА ЦИКЪЛА					НАИМЕНОВАНИЕ И ЦВЯТ НА ЦИКЪЛА				
М.Р. Вода черно	Ж.Р. Огън червено	М.Р. Земя жълто	Ж.Р. Дърво синьо	М.Р. Метал бяло	Ж.Р. Вода черно	М.Р. Огън червено	Ж.Р. Земя жълто	М.Р. Дърво синьо	Ж.Р. Метал бяло

1947	1959	1971	1983	1995	2007	2019	2031	2043	2055	Свиня
1948	1960	1972	1984	1996	2008	2020	2032	2044	2056	Мишка
1949	1961	1973	1985	1997	2009	2021	2033	2045	2057	Вол
1950	1962	1974	1986	1998	2010	2022	2034	2046	2058	Барс
1951	1963	1975	1987	1999	2011	2023	2035	2047	2059	Заяк
1952	1964	1976	1988	2000	2012	2024	2036	2048	2060	Змей
1953	1965	1977	1989	2001	2013	2025	2037	2049	2061	Змия
1954	1966	1978	1990	2002	2014	2026	2038	2050	2062	Кон
1955	1967	1979	1991	2003	2015	2027	2039	2051	2063	Маймуна
1956	1968	1980	1992	2004	2016	2028	2040	2052	2064	Овен
1957	1969	1981	1993	2005	2017	2029	2041	2053	2065	Петел
1958	1970	1982	1994	2006	2018	2030	2042	2054	2066	Куче

Таблица 3

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТИЕТО

		№ НА ЦИКЪЛ	ИМЕ НА ЦИКЪЛА	ЦВЯТ НА ЦИКЪЛ	РОД НА ЦИКЪЛА	ПЛАНЕТА
120 ГОДИШЕН ЦИКЪЛ	60 ГОДИШЕН МЪЖКИ ЦИКЪЛ	5	МЕТАЛ	БЯЛ	ЖЕНСКИ	МЕРКУРИЙ
		4	ДЪРВО	СИН	МЪЖКИ	ВЕНЕРА
		3	ЗЕМЯ	ЖЪЛТ	ЖЕНСКИ	ЗЕМЯ
		2	ОГЪН	ЧЕРВЕН	МЪЖКИ	МАРС
		1	ВОДА	ЧЕРЕН	ЖЕНСКИ	ЮПИТЕР
	60 ГОДИШЕН ЖЕНСКИ ЦИКЪЛ	5	МЕТАЛ	БЯЛ	МЪЖКИ	САТУРН
		4	ДЪРВО	СИН	ЖЕНСКИ	УРАН
		3	ЗЕМЯ	ЖЪЛТ	МЪЖКИ	НЕПТУН
		2	ОГЪН	ЧЕРВЕН	ЖЕНСКИ	ПЛУТОН
		1	ВОДА	ЧЕРЕН	МЪЖКИ	НИБИРУ

Таблица 4.

МАТЕМАТИЧЕСКИ ОСНОВИ НА КАЛЕНДАРА

1. Шестдесетичната бройна система на шумерите е основа на българския календар. Това се потвърждава от факта, че звездният ден е основополагащ елемент на звездната година. Едно произволно число може най-разбираемо да се представи по следният начин:

$$bcd = a \times 600 + b \times 60 + c \times 6 + d \times 1$$

Цифрите $a; b; c; d$; са от десетичната бройна система и могат да заемат стойности от нула до девет. и се записва с два разряда. Ще дадем като пример числото 2160 от десетичната бройна система. В шестдесетичната бройна система това число се записва във вида 3600, защото:

$$3 \times 600 + 6 \times 60 + 0 \times 6 + 0 \times 1 = 2160$$

Календарните цикли във звездната система ще се преобразуват както е показано на таблица 5.

Когато се работи с числа от древни източници трябва да се внимава, особено ако става дума за свещени числа. Възможно е числото 72000 всъщност да означава десетичното число 26400, ако е записано като шестдесетично.

2. Българският календар е устроен на основата на Факториелната функция. Чрез тази функция може да обозначим стойностите на повечето от календарните цикли. Ще посочим само като числа изразяването чрез Факториелната функция на някои от тях:

$$20160 = \frac{1}{2} \cdot (8!) = \frac{1}{2} \cdot (1.2.3.4.5.6.7.8)$$

$$5040 = 7! = 1.2.3.4.5.6.7$$

$$360 = \frac{1}{2} \cdot (6!) = 1.3.4.5.6$$

$$60 = \frac{1}{2} \cdot (5!) = 1.3.4.5$$

$$25920 = 36 \cdot (6!) = 36 \cdot (1.2.3.4.5.6)$$

Числото осем има важно присъствие в календара. Това число е свързано с продължителността на звездната година и поради тази причина е символ на календара. В народното

творчество фигурите които символизират дълголетие, са винаги осемлъчеви или осмоъгълни. Всъщност в сакрален смисъл осмицата е символ на вечността

ЗВЕЗДНИ ЦИКЛИ В ДЕСЕТИЧНИ И ШЕСТДЕСЕТИЧНИ ЧИСЛА

НАЗВАНИЕ НА ЦИКЪЛА	БРОЙ ЗЕМНИ ГОДИНИ В ДЕСЕТИЧНИ ЧИСЛА	БРОЙ ЗВЕЗДНИ ГОДИНИ В ШЕСТДЕСЕТИЧНИ ЧИСЛА
ЗВЕЗДНА ГОДИНА	20160	33600
ЗВЕЗДНО ТРИМЕСЕЧИЕ	5040	8400
ЗВЕЗДЕН МЕСЕЦ	1680	2800
ЗВЕЗДНА СЕДМИЦА	420	700
ЗВЕЗДЕН ДЕН	60	100
ЗЕМНА ГОДИНА	1	1
ПРЕЦЕСИЯ НА ЗЕМНАТА ОС	25920	432000

Таблица 5.

Интересни числови съвпадения намираме почти навсякъде в календара.

Сумата от квадратите на четните числа до 12 е равна на числото на броените дни в годината

$$2^2 + 4^2 + 6^2 + 8^2 + 10^2 + 12^2 = 364$$

Сумата от квадратите на числата 12; 24; 36; 48; 60; 72 и 84 е равна на продължителността на звездната година:

$$12^2 + 24^2 + 36^2 + 48^2 + 60^2 + 72^2 + 84^2 = 12^2(1^2 + 2^2 + 3^2 + 4^2 + 5^2 + 6^2 + 7^2) = 20160$$

Сумата на същите тези числа е равна на броя на звездните дни в звездната година:

$$12 + 24 + 36 + 48 + 60 + 72 + 84 = 12(1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7) = 12 \times 28 = 336$$

Нулевият и високосният ден имат статус на месец, дори на тримесечие, или полугодие. Ако ги номерираме като месеци те ще получат номера 13 и 14, което означава, че всъщност годината има 13 месеца, а когато е високосна са 14.

Произведението на тези две числа е равно на дните в едно полугодие:

$$13 \times 14 = 182 = \frac{1}{2} \times 364$$

Сумата от квадратите на тези числа е равна на общата сума на дните в една не високосна година:

$$13^2 + 14^2 = 365$$

3. Златни числа и златни цифри.

Стойностите на златните сечения и цифри са както следва:

- Първо златно сечение – **1.618034**
- Второ златно сечение – **1.46557**
- Трето златно сечение – 1.38
- Четвърто златно сечение – **1.3247**
- Златните цифри са 5; 7 и 9

Редицата на златните сечения е неограничена и клони към единица. Първо златно сечение се обозначава с гръцката буква ϕ на името на своя откривател гръцкия скулптор Фидий. Златните сечения отразяват свойствата на живите организми, растенията,

квазикристалите и вирусите, но най-същественото е, че отразяват свойствата на човешкото мислене и психика.

Златните са свързани с първо златно сечение чрез тригонометрични съотношения. За цифрата 5 е валидно равенството

$$2 \cos(2\pi/5) = 1/\phi$$

За златната цифра 7 е валидно равенството:

$$\cos(2\pi/7) \approx 1/\phi$$

За златната цифра 9 е валидно равенството:

$$\cos(2\pi/9) \approx 1/(1+\phi)$$

Първо златно сечение и златните цифри се срещат на много места в българския календар. Златните цифри съществуват като множители във факториелните функции. Броените 364 дни на календарната година се делят точно на 7, което прави точно 52 седмици в годината. Шумерите пишат, че пътуването на боговете от планетата Нибиру до Земята протича през 7 спирки-планети. Седмата спирка е Земята.

Съотношението между периода на прецесията на земната ос и продължителността на земната година също се подчинява на златното сечение:

$$(25920 / 20160)^2 = 1.653 \approx \phi$$

4. Приведените примери с достатъчна убедителност показват солидната математическа основа на българския календар.

СРАВНЕНИЯ И АНАЛОГИИ НА КАЛЕНДАРА НА БЪЛГАРИТЕ С КАЛЕНДАРИТЕ НА КИТАЙЦИТЕ, БОГОМИЛИТЕ И МАИТЕ

1. Китайският календар е организиран в шестдесетични цикли. Съществуват два вида цикли – шестдесет дневен и шестдесет годишен.

Шестдесет дневният цикъл е комбинация на десет знака от десетичния цикъл и дванадесет знака от дванадесетичния. На всеки пореден ден се приписват един десетичен и един дванадесетичен знак. Ясно е, че при едновременен старт на десетичните и дванадесетичните знаци броят на комбинациите от два знака без повторение е шестдесет, тъй като това е най-малкото общо кратно на 10 и 12. десетте знака се наричат стволоче – ган, а дванадесетте знака се наричат клони – чжи.

Нечетните десетични знаци са мъжки, а четните женски. От тях водят началото си петте първоелементи на света наречени “петте стихии”, както е показано на таблица 6.

СТИХИЯ	МЪЖКИ ЗНАЦИ	ЖЕНСКИ ЗНАЦИ
ДЪРВО – МУ	ЦЗЯ	И
ОГЪН – ХО	БИН	ДИН
ЗЕМЯ – ТУ	У	ЦЗИ
МЕТАЛ – ЦЗИН	ГЪН	СИН
ВОДА – ШУЙ	ЖЪН	ГУЙ

Таблица 6.

Шестдесетгодишният цикъл съдържа пет 12-годишни цикли с животински имена на годините. Петте стихии са вмъкнати както в 60-годишния, така и в 12-годишните цикли. Така всички

нечетни животни (години) стават мъжки, а четните женски. В този смисъл и двата вида цикли не може да се квалифицират нито

ЗНАК	ЖИВОТНО	ЖИВОТНО
ЦЗЪ	ШУ	МИШОК
ЧОУ	НЮ	КРАВА
ИН	ХУ	ТИГЪР
МАО	ТУ	ЗАЙКА
ЧЪН	ЛУН	ДРАКОН
СЪ	ШЕ	ЗМИЯ
Ъ	МА	КОН
УЕИ	ЯН	ОВЦА
ШЪН	ХОУ	МАЙУНЕК
Ю	ЦЗИ	КОКОШКА
СЮЙ	ГОУ	КУЧЕ
ХАЙ	ЧЖУ	СВИНЯ

Таблица 7.

като мъжки, нито като женски. В този си вид китайския календар се самозатваря до 60-годишния календарен цикъл. Ще посочим като пример първия 12-годишен календарен цикъл дърво. Годишите на мишока, кравата, кучето и свинята са в стихия дърво. Тигъра и зайката в стихия огън. Дракона и змията в стихия земя. Коня и овцата в стихия метал. Маймунът и кокошката в стихия вода. Гореканзаното е илюстрирано на таблица 8.

Тъй като китайския календар е луннослънчев, изравняването на лунната година със слънчевата се извършва чрез вмъкването на високосен месец по определена схема. В рамките на метоновия 19-годишен цикъл високосни са годините с поредни номера 3, 6, 8, 11, 14, 16 и 19.

Разликите между българския и китайския календари са следните:

Българският календар е слънчев, а китайският е луннослънчев.

Българската нова година започва на следващия ден след зимното слънцестояние. Началото на китайската нова година е променливо.

Българската година започва с месеца на свинята, а китайската с месеца на мишката.

В българската година маймуната стои пред овена, а в китайската маймунът е след овцата.

В българския календар всяко животно може да се появи както в мъжки, така и в женски род. В китайския календар мишокът, тигърът, драконът, конят маймунят и кучето се срещат само в мъжки род, а кравата, зайката, змията, овцата, кокошката и свинята са само в женски род.

В българския и монголския календар стихията дърво е оцветена в синьо, а в китайския със зелено.

Шестдесет годишния цикъл е структуриран също както шестдесет дневния. Счита се, че някога по-късно стволите са

били наречени “небесни стволоче”, а клоните са наречени “земни клони”. Още по-късно знаците на земните клони са били заместени с названията на календарните животни, както е показано на таблица 7.

В българския календар циклите са в последователността вода, огън, земя, дърво, метал. В китайския календар последователността е дърво, огън, земя, метал, вода.

В българския календар се вмъква високосен ден, а в китайския –високосен месец.

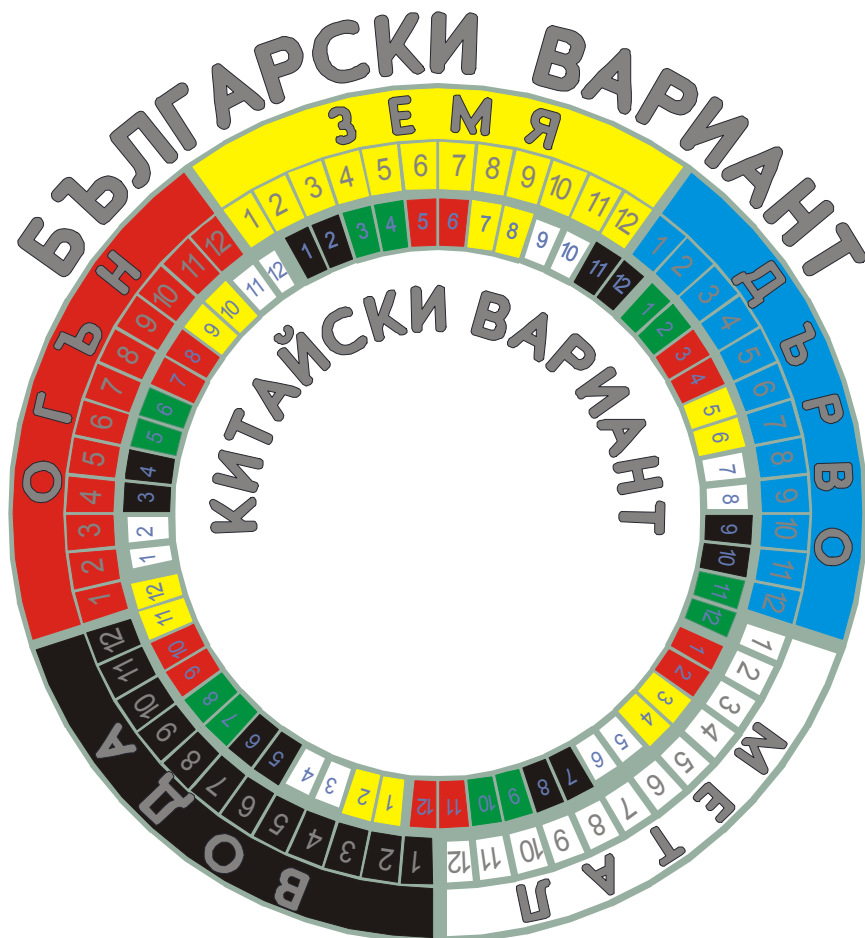

Таблица 8.

За разлика от китайския, българският зодиак не е ретрограден. В китайския календар не е ясен смисъла на “десетте небесни ствола” и на “дванадесетте земни клона”. В българския календар небесният ствол има своя смисъл във времето за една околослънчева обиколка на Юпитер. Дванадесетте земни клона определят стойността на юпитеровия период в земни години. Всъщност 12-те земни клона и 10-те небесни ствола определят 120-годишния цикъл в българския календар.

2. Календарът на богомилите достига до нас в своя автентичен вид благодарение на Антон Глогов и неговата книга “Учението на богомилите”.

Богомилите разпределят земната година по 10 месеца по 36 дни, плюс още 5 мъртви дни в края на годината. Всяка четвърта година е високосна. Всеки месец има по 6 “седмици”. “Седмицата” има 6 дни. Това са понеделник, вторник, сряда, четвъртък, петък и неделя. Те определят своя календар като слънчев и подчертават, че земята се върти около Слънцето, а Луната се върти около Земята. Това е категорично хелиоцентричен възглед обявен много векове преди Коперник и Галилей. Месеците са подредени както следва:

ЯР	– НОВОГОДИШЕН МЕСЕЦ
ФИЯР	– ВОДНИЯТ МЕСЕЦ
МАР	– СЛЪНЧЕВИЯТ МЕСЕЦ
РАР	– МЕСЕЦ НА КРАСОТАТА
ЮАР	– ТРУДОВИЯТ МЕСЕЦ
АВРАР	– ЖАРОВИЯТ МЕСЕЦ
СЕВАР	– БЕРИТБЕНИЯТ МЕСЕЦ
ОКАР	ЖЪЛТИЯТ МЕСЕЦ
НОАР	– ПАЗАРНИЯТ МЕСЕЦ
ДЕКАР	– МЕСЕЦ НА ВЕСЕЛИЕТО

Богомилите твърдят, че “луната прави 10 обръщания около земята за една година” и затова месеците в годината са десет. Те дават сведения за древнобългарските божества, чиито имена са носели месеците:

АР – ЗЕМЯТА
ШО – ВОДАТА
МУ – СЛЪНЦЕТО
КО – ЗАЧАТИЕТО
ЙО – ТРУДЪТ
ХО – ГОРЕЩИНИТЕ
ЦО – ПЛОДЪТ
РИ – ЕСЕНТА
СО – ПАЗАРИТЕ
ЗЪ – ВЕСЕЛИЕТО

Също така богомилите съобщават древнобългарските имена на двете главни божества: **Силата на Сътворението – РА** и **Силата на Разрушението – ЗО**.

Различията на българския календар с календара на богомилите са следните:

- За календара на богомилите няма сведения за по-големи цикли от четири годишния високосен цикъл.

- Богомилската седмица започва с понеделник, докато българската започва с неделя. Поради това денят сряда е среда само на българската седмица.

- Богомилската година има 10 месеца, докато в българската са 12.

Тези различия изискват да бъдем внимателни при анализа на богомилския календар. Малка е вероятността Луната да е причината определяща броя на месеците. Лунният месец

съдържа 29.53 дни. Това означава, че годината има 12 лунни месеца, което прави общо 354 дни. При лунните календари остатъкът от 11 дни се натрупва във високосния месец.

В същото време откриваме със сигурност имената три от петте стихии в списъка на десетте древни божества. Това са **ШО** – вода, **МУ** – слънце и **ХО** – горещини. В китайския календар съответните им имена са : **ШУЙ** – вода, **МУ** – дърво и **ХО** – огън. Тази информация е категорично потвърждение на твърдението на богомилите, че са познавали древно българския календар.

Буди недоумение категоричното твърдение на богомилите, че лунните месеци са десет. Ако Луната наистина е правела 10 обръщания за година, то това явление би било възможно само ако в много древни времена Луната е била на по висока орбита.

3. Календарът на маите представлява изключителен интерес за науката.

Основните структурни единици на календара на маите са:

- Земна календарна година с продължителност 365 дни наричана **ХААБ**.

- Свещена година от 260 дни наричана **ЦОЛКИН**.

- Свещен период от 52 години.

Земната година Хааб е разпределена на 18 месеца по 20 дни плюс 5 допълнителни дни. Свещената година Цолкин е разпределена на 20 месеца по 13 дни.

Маите са умеели да регулират своя календар. Ерих фон Деникен съобщава, че “на всеки 52 години те добавяли по 13 дни, а на всеки 3172 години изваждали по 25 дни”. От това сведение не е ясно как точно са добавяни или изваждани посочените по-горе дни. Нашето мнение е, че маите са вмъквали високосните дни на всеки 4 години. Първото ни основание е, че при точността на техния календар те не биха допуснали да вмъкнат 13 високосни дни наведнаж в края на 52 годишния

период, защото едно отклонение от 13 дни в годината е забележимо. Второто ни основание е, че в механичния модел на маите с три зъбчати колелета всеки високосен период е маркиран. Зъбното колело Хааб с 365 зъба и зъбното колело Цолкин на всеки 4 години се срещат в стартовото си положение. Този момент маркира края на високосния период.

Маите са имали собствени имена на основните единици за време. Те са наричали денят – **КИН**, месецът – **УИНАЛ**, годината – **ТУН**. Ще отбележим, че наименованието човек и числото 20 носят едно и също име – **УИНИК**.

Западните изследователи считат, че календара на маите е ориентиран към Венера. Това наистина е така, защото маите отчитат календарните величини по движението на Венера. Но календарната година на маите се състои от 365 дни, което е категорично указание за слънчевия характер на техния календар. Ето защо ние считаме, че календарът на маите е слънчев и венериански, подобно на българския, който е слънчев и юпитеров.

За да разберем същността на календара на маите е необходимо да изясним неговите опорни точки и тяхната връзка с движението на Венера. Планетата прави една обиколка около слънцето за 224.7 дни. Синодичната венерианска година е с продължителност 583.9 дни. За 5 земни години Венера прави 8.127 сидерични и 3.128 синодични периода, което в закръгление е 3, 5 и 8 години. Отклонението на целите числа от реалните стойности не е пренебрежимо малко.

За 8 земни години Венера прави 13.0037 сидерични и 5.00417 синодични периода. Тук виждаме тройката числа 5, 8 и 13. в този случай отклонението на целите числа от реалните стойности са наистина пренебрежимо малки. Общото между двете тройки числа е, че те са част от редът на Фибоначи. Това означава, че връзката между тези числа е подчинена на първо златно сечение. Изводът е, че за опора на своя календар маите вземат данните от наблюдение на Венера за период от 8 години,

тъй като те са с висока точност. Но този осем годишен период съдържа два високосни четири годишни периода, което отново ни препраща към тезата за слънчевия характер на календара. Присъства и числото 13, което определя броя на дните в един месец на календара Цолкин и броя на високосните години в 52 годишния свещен период. В същото време произведението $8 \times 13 = 104$ формира един период съдържащ два свещени периода по 52 години.

Ясно е, че чрез 52 годишния и 8 годишния периоди маите определят броя на добавените 13 високосни дни. Периодът от 104 години е близък до периода от 128 години. След високосната корекция календара започва бавно да изостава от реалното време. С много висока степен на точност за 128 години изоставането е 1 ден. За 256 години се натрупва изоставане от два дни. Но числото 256 е само с 4 по-малко от числото 260. Това число ние вече познаваме от календара Цолкин. За 260 години от календара е необходимо да се извадят два високосни дни. Но един такъв период съдържа 5 свещени периода по 52 години.

Ясно е, че 260 години оформят една основна единица за време, чрез която се създава технологията за корекция на календара. Периодът от 3172 години съдържа 12 периода по 260 години плюс още 52 години. Като свалим по два дни на всеки 260 години получаваме 24 свалени дни. За останалите 52 години сваляме още един високосен ден. Общата сума на свалените дни е 25, точно както гласи съобщението с което разполагаме.

Тези резултати дават възможност да реконструираме звездната година на маите и да определим пълният корекционен цикъл на календара. Ще изходим от хипотезата, че звездната година на маите съвпада със прецесията на земната ос с продължителност 26000 години. Тази стойност незначително се различава от дължината на българската звездна година. Към нея ни ориентират характерните за календара на маите числа 5, 8, 13, 52, 104 и 260. Прецесионният съдържа 100 цикли по 260

години, 250 цикли по 104 години, 500 цикли по 52 години, 8 цикли по 3250 години. Последното число незначително се различава от числото 3172, което вече познаваме. Най-целесъобразното решение дава 2 цикъла по 13000 години. Всеки цикъл съдържа по 50 свещени периода от 260 години, или 250 звездни дни от 52 години. 13000 годишният цикъл се разделя на 4 цикъла, от които два са с продължителност 3172 години, а другите два са с по 3328 години. Първият цикъл съдържа 12 цикли и 1 цикъл по 52 години, а вторият е с 312 години по-голям.

Корекциите на календара ще бъдат организирани както следва:

- На всеки 4 години се вмъква по 1 високосен ден.

- На всеки 260 години се отнемат по 2 високосни дни. Отнемането се извършва в годините с номера 104 и 208, т.е. в края на четните звездни дни..

- На всеки 3172 години се отнема по 1 високосен ден. Общо за периода се отнемат 25 дни. Отнемането се извършва в годината с пореден номер 3172.

- На всеки 13000 години се отнема по 1 високосен ден. Отнемането се извършва в годината с пореден номер 6500. Общо за периода се отнемат 101 дни.

- На всеки 26000 години се отнема по 1 високосен ден. Отнемането се извършва в годината с пореден номер 26000. Общо за периода се отнемат 203 дни.

- На всеки 130000 години се отнема по 1 високосен ден. Отнемането се извършва в годината с пореден номер 650000. Общо за периода се отнемат 1016 дни

Основните различия между календарите на маите и българите са следните:

- Календара на маите е ориентиран към Венера, докато българският е ориентиран към Юпитер.

- Звездната година на маите е ориентирана към прецесията на земната ос. Българската звездна година е

ориентирана към движението на точката на равноденствието към земния перихелий

- Земната година на маите е разпределена на 18 месеца по 20 дни. Ако те са имали “седмица” вероятно тя е съдържала 5 дни. При българите месеците са 12, а “седмичата” е действително седмица.

- В българския годишен календар не съществува свещена година от типа Цолкин.

- Механичният модел на календара на маите съдържа 3 зъбни колелета с 13, 20 и 365 зъба. Водещо е голямото колело, което е модел на календара Хааб. Българският календар би могъл да има механичен модел от 3 колелета с 5, 60 и 365 зъба. Всеки ден голямото колело се придвижва с един зъб напред. Когато годината е високосна, високосният ден се вмъква в календара чрез пропускане на преброяването му. В модела високосната година е маркирана чрез съвпадението на зъбите под номер едно на голямото колело и колелото с 12 зъба. При българите е маркиран високосен период от 12 години с 3 високосни дни.

- В механичния модел на маите зъбите с еднакви номера и на трите колелета ще съвпаднат след 52 години, маркирайки звездния ден. Българския модел маркира 60 годишен звезден ден.

4.Аналогии

Аналогиите между календарите на българите, китайците, маите и богомилите са много по-интересни от различията, защото водят до смайващи заключения.

- Всички календари с изключение на китайския са слънчеви. Но китайската година за 19 години се изравнява със слънчевата.

- Календарите на маите, българите и богомилите имат 4 годишен високосен цикъл.

– Богомилите разпределят земната година на 10 месеца по 36 дни, общо 360 дни. Маите имат 18 по месеца по 20 дни, общо 360 дни. Аналогията е очевидна.

– Остатъкът от 5 дни богомилите наричат “мъртви дни”, а маите ги наричат “спящи дни – уаеб”.

– Китайците имат в своя сезонен календар 24 сезона. Българите имат 12 месеца.

– В китайския и в българския календар наименованията на 12-те календарни животни са еднакви.

– В китайския календар “небесните стволоче” са 10. Месеците в календара на богомилите са 10.

– Богомилите съобщават древнобългарските имена на месеците. Три от тях – шо, му, хо, съвпадат с китайските наименования на стихииите шуй, му, хо.

– Произведението на броя на небесните стволоче и земните клони е 120. Това число се среща и в останалите календари, в българския като 120-годишен цикъл, а в календарите на маите и богомилите като делител на 360.

Главният извод който се налага от анализа на четирите календара е, че общото между тях е повече отколкото изглежда на пръв поглед. Все повече аргументи подкрепят тезата за общия произход на календарите.

АФЕРАТА ИН – ЯН

Съпоставянето на българския с китайския календар е предизвикателство за изследователите. На пръв поглед общото между тях е много повече от различието, но има много неизяснени въпроси, което води до погрешни заключения.

Всъщност проблемите са концентрирани в две основни различия. Първото различие е, че китайският зодиак е ретрограден, а българският не е. Второто различие е, че отброяването в българския календар започва от календарното животно свиня, а в китайския календар от мишка. Това създава

голяма бъркотия в съответствието със зодиакалните съзвездия с календарните животни.

В съответствието на годините от 12-годишния календарен цикъл няма големи разлики. Това се вижда от таблица 9. Номерата на съответните животни се различават с единица, а маймуната и овена са с разменени места.

В таблица 10. е показано съответствието със зодиакалните съзвездия. Тук картината е съвършено друга, защото в китайския календар животните са подредени в обратна посока. Двата зодиака съвпадат само за календарните животни мишка и кон.

БЪЛГАРСКИ КАЛЕНДАР		КИТАЙСКИ КАЛЕНДАР	
КАЛЕНДАРНО ЖИВОТНО	НОМЕР	НОМЕР	КАЛЕНДАРНО ЖИВОТНО
Свиня	1		
Мишка	2	1	Мишка
Вол	3	2	Вол
Барс	4	3	Барс
Заек	5	4	Заек
Змей	6	5	Змей
Смия	7	6	Змия
Кон	8	7	Кон
Маймуна	9	8	Овен
Овен	10	9	Маймуна
Петел	11	10	Петел
Куче	12	11	Куче
		12	Свиня

Таблица 9

БЪЛГАРСКИ ЗОДИАК (ЖИВОТНО)	КЛАСИЧЕСКИ ЗОДИАК		КИТАЙСКИ ЗОДИАК		
	МЕСЕЦ	СЪЗВЕЗДИЕ	ЖИВОТНО	ЗНАК	
СВИНЯ	ЯНУАРИ	КИЗИРОГ	КРАВА	НЮ	ЧЖОУ
МИШКА	ФЕВРУАРИ	ВОДОЛЕЙ	МИШОК	ШУ	ЦЗЪ
ВОЛ	МАРТ	РИБИ	СВИНЯ	ЧЖУ	ХАЙ
БАРС	АПРИЛ	ОВЕН	КУЧЕ	ГУЙ	СЮЙ
ЗАЕК	МАЙ	ТЕЛЕЦ	КОКОШКА	ЦЗИ	Ю
ЗМЕЙ	ЮНИ	БЛИЗНАЦИ	МАЙМУНА	ХОУ	ШЪН
ЗМИЯ	ЮЛИ	РАК	ОВЦА	ЯН	УЕЙ
КОН	АВГУСТ	ЛЪВ	КОН	МА	У
МАЙМУНА	СЕПТЕМВРИ	ДЕВА	ЗМИЯ	ШЕ	СЪ
ОВЕН	ОКТОМВРИ	ВЕЗНИ	ЗМЕЙ	ЛУН	ЧЪН
ПЕТЕЛ	НОЕМВРИ	СКОРПИОН	ЗАЙКА	ТУ	МАО
КУЧЕ	ДЕКЕМВРИ	СТРЕЛЕЦ	ТИГЪР	ХУ	ИН

Таблица 10.

В тази таблица се появяват много важните български думи **ЯН** и **ИН**. В българската празнична система празникът на ИН (Иняжден, Игнажден) е в последния ден на годината, когато е най-дългата нощ. Следователно месец декември – куче правилно е месеца на ИН. Симетричен на декември е месец юни – змей. Това трябва да бъде месецът на ЯН, тъй като в деня на лятното слънцестояние е празникът Еньовден, Яньовден.

Изводът е, че за да се премине от българския зодиак към китайския трябва да се мине през три етапа:

1. В дванадесет годишния цикъл да се започне броенето от Мишка вместо Свиня.

2. Да се дадат имена на зодиакалните съзвездия в обратна посока (ретроградна), отброявано от Мишка. Същото се отнася и за 12-те знаци (земни клони).

3. Да се разменят местата на Овен и Маймуна, за да се наруши хармонията на ЯН и ИН.

Тези операции на съвременен език означават кодиране и затова си позволяваме да наречем разбъркването на календарните животни аферата ИН – ЯН.

И все пак това разместване е станало по определени правила – код, което ни позволява да направим обратната трансформация от китайския към българския зодиак

Подобен е подхода при промяната в реда на петте стихии. В българския календар отброяването е в реда **вода, огън, земя, дърво, метал**. За да се премине към китайския вариант са необходими две стъпки. Първо да се премести цикъл дърво между циклите огън и вода. Второ да се започне отброяване от цикъл дърво в същата посока. Получава се редът дърво, огън, земя, метал, вода.

В резултат на това изследване може да се формулират следните изводи:

1. Различията между българския и китайския календар са много съществени. Няма основание да се твърди, че българският календар произхожда от китайския. По-скоро може да се твърди обратното.

2. Синият цвят на цикъл дърво е много важно доказателство за по-голямата възраст на българският календар. Дървото може да бъде “боядисано” в синьо само в онези стародавни времена, когато хората не са различавали зеления цвят от синия. В древността Елините и Маите не са имали понятие и дума за зеления цвят. Те са познавали само синьото.

3. Много важно обстоятелство е, че в наименованията на “земните клони” се появява знакът ИН а в наименованията на

календарните животни виждаме ЯН в лицето на Овена. Това е опорна точка за разкриване философията на календара и е потвърждение на тезата на Георги Велев, че философията на ДАО е в основата на българската празнична система.

4. Появата на ЯН като Овен обяснява защо българите наричат Юпитер Янкул и защо го считат за господар на времето. Също така става видима връзката между Овена и изобразяването на Янкул като овчар на дванадесет стада, в които виждаме зодиакалните съзвездия.

Ще отбележим, че Маите изобразяват по същия начин своя главен бог Кукулкан, което ни дава основание да твърдим, че Кукулкан и Янкул са едно и също лице.

5. Остава неизяснен въпросът защо календарното животно Заек и цикъл земя носят едно и също име ТУ. Възможно е в българския календар барсът да е наричан ТУ, а не заекът. Само тогава името на календарното животно съвпада с името на планетата земя.

КАЛЕНДАРЪТ НА ЕНОХ

От всички познати календари най интересен и значим е календарът на Енох, защото той предхожда по време всички познати варианти. Този календар е описан в “Книга на Енох” от глава 71^{-ва} до глава 81^{-ва} включително.

В “Книга на Енох” са представени данни както за слънчевата, така и за лунната година.

Слънчевата година има 4 сезона по три месеца. В началото на сезона се добавя по един допълнителен ден. Така сезоните имат по 91 дни, а годината – 364.

Началото на годината е в деня на пролетното равноденствие.

В рамките на годишния кръговрат движението на слънцето се описва чрез неговия изгрев от изток и залеза му на запад.

В началото на годината изгревът и залезът съвпадат с посоката изток – запад. От тук нататък с течението на дните както изгревът така и залеза постепенно ще се придвижват на север до деня на лятното слънцестояние, когато е най-дългият ден. След този ден движението ще обърне посоката си на юг. В дена на есенното равноденствие изгревът и залезът ще бъдат отново по направлението изток – запад.

След този момент изгревът на слънцето ще продължи да се придвижва на юг до деня на зимното слънцестояние, когато е най-късият ден. След този ден посоката на движение на изгрева отново се обръща на север. В деня на пролетното равноденствие слънцето отново изгрива точно от изток и залязва точно на запад. С това годишния кръговрат е приключен и започва нов годишен цикъл.

В рамките на една година както изгревът така и залезът образуват по хоризонта един ъгъл, чиято големина зависи от географската ширина на мястото на наблюдение и наклона на земната ос към равнината на земната орбита. Тези два ъгъла има обща ъглополовяща съпадаща с направлението изток – запад.

Тези два ъгъла са разделени на 6 части, които се наричат небесни врати (порти). През източните врати слънцето изгрява, а през западните залязва. През една врата слънцето изгрява (залязва) в продължение на един месец. За една година в една врата слънцето престоява два пъти по един месец, един път при движение на север, а след това при движение на юг.

Както посочихме, номерацията на месеците започва от пролетното равноденствие. За разлика от месеците номерацията на портите започва от точката на зимното слънцестояние. Месеците са номерирани от едно до дванадесет, а небесните врати от едно до шест. През източните врати слънцето изгрява, а през западните залязва.

Лунната година има продължителност от 354 дни. Тя е разделена на 12 месеца със средна продължителност 29,5 дни. Половината от лунните месеци са по 30 дни, а другата – по 29 дни. В деня на пълнолунието луната и слънцето изгряват от една и съща врата само когато пълнолунието се случва около равноденствията, т.е. в първи, трети, четвърти и единадесети слънчеви месеци. През останалите слънчеви месеци пълната луна не изгрява в една и съща порта със слънцето.

От книгата на Енох се вижда, че той е знаел за съществуването на не залязващи звезди и за една от тях с особено положение. Следователно той е знаел за полярния кръг и полярната звезда. Посочено е, че в дните на слънцестояние денят е два пъти по-голям от нощта, или обратно. Този факт дава възможност да определим географската ширина на наблюдателя на 49° с.ш. (при условие, че тогава земните параметри са били същите).

Лунната година се приравнява на слънчевата за период от 3 слънчеви години, като се добавя един лунен месец от 30 дни.

Прави се сравнение и приравняване на слънчевата и лунната години за 3; 5; и 8 слънчеви години по 364 дни. Тези числа не са случайно избрани. Веднага се вижда, че те са поредни членове от реда на Фибоначи. Отношенията $\frac{3}{5}$ и $\frac{8}{5}$ са приблизително

равни на първо златно сечение $\phi \approx 1,618$. Така както са подбрани, те ни прехвърлят към планетите Земя и Венера, които са свързани по особен начин с реда на Фибоначи. За 5 земни години Венера прави 8 пълни обиколки около Слънцето, защото сидеричната година на Венера е 225 земни дни. За същия период те застават 3 пъти в едно и също положение спрямо слънцето, защото синодичната година на Венера е 584 земни дни. За 8 земни години Венера прави 13 сидерични и 5 синодични периода. Налице е верига последователни числа на Фибоначи 3; 5; 8; и 13. тези връзки не са случайни. Това са числа които са в основата както на българския, така и на календара на маите.

Без всякакъв коментар се споменава и за лунен месец с продължителност 28 дни. Считаме, че това е указание за вариант на приравняване на лунната и слънчевата години. Идеята е да се направи слънчева година от 13 лунни месеца по 28 дни, което е точно равно на 364 дни.

В книгата не се споменава за 365^{-ят} ден. Също така няма данни за високосен ден. Не се посочва технология за изравняване на слънчевата календарна година с реалното време.

Посочените данни позволяват да се направят следните изводи:

1. Календарът на Енох е по-стар от всичко известно досега. Той е бил известен много преди началото на египетската цивилизация и вероятно много време преди Потопа.

2. Календарът на Енох е най-близо до българския календар. Той се явява негов предшественик, а така също и на календара на маите.

3. Календарът на Енох е базиран на високи астрономически познания, които на отстъпват на съвременните, нещо което е необяснимо за онези времена.

4. Твърде вероятно е Енох и Енки да са едно и също лице. Ако това е вярно, то хипотезата за “божествения” произход на българския календар ще звучи твърде аргументирано. Тази вероятност е обоснована от Алън Алфорд, който пише: “В най

дълбока древност не са съществували отрицателни под значения за змиите. Напротив, това е бил благоприятен символ на бога Енки, който сътворил човечеството. Същия бог, който спасил човека от потоп. Символ и за всички Енкиитски богове, които притежавали високо научно познание, което в последствие предали на хората.”

В шумерските източници се съобщава, че Бог ЕА (Енки) е въдворил ред в слънчевата система като е определил орбитите на планетите, а за слънцето определил “портите” през които да минава. В случая става дума за същите порти, които виждаме в календара на Енох.

ПРОИЗХОД НА КАЛЕНДАРА

Съществуват много хипотези за произхода на българския календар. Най-разпространена е хипотезата за китайския произход. Други изследователи считат, че календара е плод на хилядолетни наблюдения. Тяхната оценка е, че за да се оформи календар са необходими около седем хилядолетия за наблюдения.

Най-смела е хипотезата за божествения произход на календара, но тя не е популярна в средите на уважаващите себе си учени, защото граничи с фантастиката и изисква да приемем хипотезата за палеоконтактите. Но ако приемем, че “боговете” са били тук на земята и сред хората, възниква проблем в научното познание за произхода на човека. Свива се теорията за еволюцията.

В същото време съществуват шумерски, египетски, индийски, индиански и други източници, които съобщават, че “боговете” са били тук на земята, живеели са на земята и са общували с хората. Шумерите твърдят, че цялото познание, включително и календара им е дадено от “боговете”. Египтяните твърдят в прав текст, че първите фараони са били богове. Един от тях е Озирис, който посетил Етиопия, Арабия, Тракия, Индия и Америка и предавал знания на хората в различни области на познанието. В Тракия отнел безсмъртието на вождовете, защото бил недоволен от тяхното поведение, а от Америка се завърнал на сал, ограден със стена от змии. Майте са още по-категорични. Те директно заявяват, че календарът им е даден от техния главен бог Кукулкан.

Ние ще поемем риска да разгледаме и обосновем последната хипотеза за произхода на календара, защото сме убедени, че тя е цялостна, завършена, логически свързана и непротиворечива.

Американският автор Алън Алфорд, на базата на изследванията на световноизвестния шумеролог Захарния Ситчин, доказва че шумерският бог Енки и главният бог на

маите Кукулкан са едно и също лице. Богът Енки има много имена, като Оанес, Еа, Буру, Кетцалкоатъл и др. Алън Алфорд цитира твърдението на шумерите, че знанието си те са получили от небесните хора АНУНАКИ. Символът на Енки е бил змията, но често е изобразяван като змей. Тези факти ни дават основание да считаме, че Озирис и Енки са едно и също лице.

Изображения на Енки като змия виждаме в шумерската статуетка, изобразяваща генетичната спирала на ДНК. Имаме основание да считаме, че календара на поп Минчо от с. Дъбене е също синоним на Енки. Впечатляващи са змиите от голямата пирамида в Чичен Итца, която майте са построили в чест на Кукулкан. В този случай имаме предвид както змиите на входа на светилището на върха на пирамидата, така и змията която се получава от ефекта на слънчевите лъчи на 21 март и на 21 септември. Името на Енки срещахме на две места в българския календар. Това са нулевия ден Ени в деня на зимното слънцестояние и в българския народен празник Еньовден, Яньовден в деня на лятното слънцестояние.

Считаме, че българското название на Юпитер – Янкул е също синоним на Енки. Основание за това твърдение ни дават редица факти. Българите изобразяват Янкул като засмян старец, заобиколен от звезди. В народното творчество той е Янкул овчар, който пасе 12 стада овци (стадата са зодиакалните съзвездия). В шумерските източници Янкул е “планетата в която е дадена клетвата на овчаря”. Шумерите наричат Юпитер МОЛО БАБАР, което значи ПАСТИР НА ЗВЕЗДИТЕ. При акадите е УМУ ПАД – господар на времето, а при вавилонците е АМАР УТУ – звезда на слънцето (на Мардук). При българите Янкул е още УО и е наричан СИО ИН – господар на времето.

В китайският календар овенът се нарича ЯН и в техния зодиак е съответен на българския змей.

Майте също представят своя Кукулкан като старец заобиколен със звезди. Ще отбележим, че на езика на майте думата кан означава змия, вода и цифрата 4. В същото време

означава КАН в смисъл на владетел, както при българите. На пръв поглед това е необяснимо, но при по-високо ниво на абстракция обяснение може да се даде.

Цифрата 4 определя броя на размерностите на пространство времето. Водата като календарен цикъл е оцветена в черно, което е цветът на небето, т.е. водата има смисълът на флуид, като израз на флуидните свойства на пространството. Змията е символ на вълновите и торсионните свойства на пространството. Както се вижда различни на пръв поглед понятия могат да се отнасят за едно и също нещо, в случая за пространството. Но змията е символ на Енки, а той е бог не само на земята, но и на водата (Оанес). Така че думата КАН е свързана с Енки и не случайно влиза с състава на Кукулкан, а коренът **кул** влиза в състава на българския **Янкул**.

Най-впечатляващото е, че голямата пирамида е построена в чест на Кукулкан – Енки. Змиите недвусмислено потвърждават това. Но всъщност пирамидата е календар. Маите са издигнали паметник на Кукулкан – Енки под формата пирамида-календар. Някои от календарните характеристики на пирамидата са:

1. Ориентацията на пирамидата по географските посоки всъщност фиксира точките на пролетното и есенното равноденствие, а това са събития от календарно значение.

2. По средата на всяка от стените на пирамидата е изградена стълба от основата до върха с 91 стъпала. На върха на пирамидата има още едно стъпало на входа на храма. Четирите стълби правят 364 стъпала. Като прибавим и единичното стъпало ще получим 365 стъпала.

Вижда се, че разпределението на стъпалата е идентично на разпределението в българската календарна година, която е съставена от 4 тримесечия по 91 ден плюс един нулев ден.

3. Пирамидата е построена на 9 тераси. Цифрата 9 е свързана с божественото начало, защото коренът ДЕВ означава бог. Интересно е че в Индия ЕНЯ значи девет, което съдържа

коренът ЕН в смисъл на бог. При маите на базата на числото 9 се формира месец с продължителност от 18 дни.

4. Стените на всяка тераса са разполовени от стълбите, което означава, че на всяка тераса има по 8 стени. Общият брой на стените е 72. Числото 8 е символ на вечността и българския календар, а също така означава 2 високосни периода от 4 години. В календара на маите определя основния период за наблюдение на Венера, формира високосния период и периода от 104 години.

5. Всяка стена е изградена от 52 каменни плочи. Календарното число 52 при маите означава свещен период от 52 години. В българския календар броят на седмиците в една година е 52.

Ако приемем варианта на маите, всяка стена означава свещен период от 52 години и получаваме $72 \times 52 = 3744$ години. Не е ясен смисъла на това число.

Ако приемем българския вариант, че всяка стена означава 1 година. То общият брой на годините е 72. това е период, за който точката на равноденствието се придвижва с един ъглов градус. Като умножим това число с 360 получаваме числото 25920, колкото е прецесията на земната ос за българите и шумерите (за маите числото е 26000).

6. На една от снимките на пирамидата се вижда второстепенна стълба с 60 стъпала. Числото 60 е символ на българския календарен цикъл, или звезден ден.

7. Пирамидата има 4 стени, плюс площадката на върха прави 5 – колкото са петте цикъла в календара.

Парадоксалното е, че виждаме календарни значения повече за българския календар, отколкото за календара на маите. Но маите не познават българския календар.

Получава се загадка, която може да се реши само ако се приеме, че двата календара са създадени от едно и също лице. Тази хипотеза е обоснована, защото всички символни числа от календара на маите се срещат в българския, но не и обратното.

От това следва извода, че пирамидата е календарен паметник съдържащ календарите на българите и маите. Този паметник е в чест на създателя на календарите Енки – Кукулкан.

Особена впечатляващ е фактът, че Енки и Енох са едно и също лице, защото тази връзка поставя ударението точно върху проблемите на календара и посочва Енки (Енох) като негов автор.

Това изследване потвърждава хипотезата за божествения произход на календара на българите и календара на маите.

Следователно създателят на българския календар е Енки, а самият календар е величествен паметник на своя създател пренесен през хилядолетията от българския род, жив паметник неподвластен на времето, защото е неразделна част от историческата памет и културата на един народ.

СИМВОЛИ НА КАЛЕНДАРА

Устройството на календара и неговия произход предопределят символите, които го представят. Възможните варианти на календарни символи са твърде много. Ще представим само най-важните и значими символи, които се срещат най-често:

1. **Числови символи.** Най-голямо значение имат числата 5, 8 и 12.

– **Числото 8** символизира календара като цяло, включително и звездната година от 20160 години. Това предопределя и значението му като символ на вечността.

– **Числото 12** е символ на 12-годишния и 12-месечния календарни цикли, а също така 12-те зодиакални съзвездия.

– **Числото 5** символизира 5-те календарни цикли.

– Останалите цифри имат също своята символика, но се употребяват по-рядко, което не намалява тяхното символно значение. Например 1 е символ на единното начало, 3 е символ на пространството с неговите три размерности, 4 е символ на пространство времето и т.н.

– С календарните числа е свързана формата и значението на фигурите символизиращи календара.

2. **Геометрични символи** на календара.

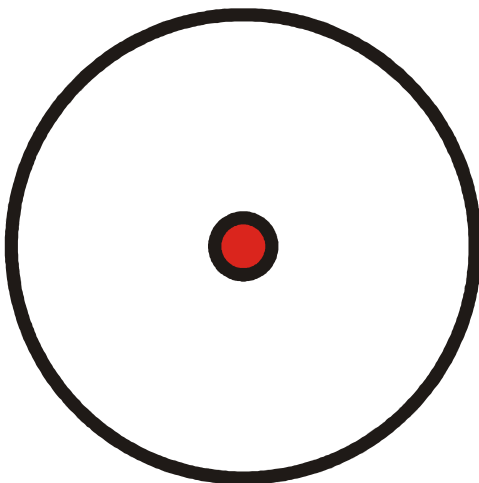
– **Пирамидата** като пространствена фигура най-точно символизира същността и свойствата на календара. Поради това паметниците на боговете в Египет и Америка са пирамиди. Най-голям интерес представлява голямата пирамида в Чичен Итца.(фиг. 1)

– **Равнораменният кръст** символизира Слънцето и географските посоки. Като вземем в предвид центърът на кръста и географските посоки се получава числото 5, което е символ на петте календарни цикли. Следователно рамената на кръста трябва да се боядисат с цветовете на циклите както следва: ляво рамо (изток) в бяло, горно рамо (север) в синьо, дясно рамо (запад) в жълто и долно рамо (юг) в червено. Центърът е боядисан в черно и символизира връзката с космоса, които също е черен (Фиг. 2).

– **Пирамидата в поглед отгоре** представлява равнинна фигура с пет сектора, както е показано на (Фиг. 3). Тъй като всички пирамиди са ориентирани по географските посоки, този символ е равнозначен на равнораменния кръст.

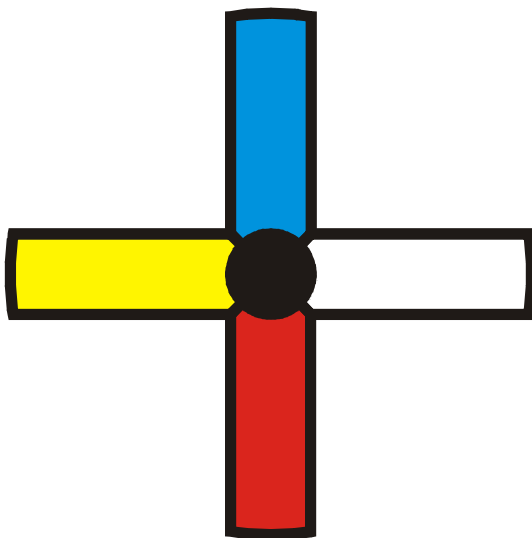
– **Седем лъчева розетка от Велики Преслав** (Фиг. 4). Символизира седмицата в земната година и ни дава имената на дните в нея. Символизира присъствието на разума в календара.

– **Канатица** (Фиг. 5). Тази фигура е построена на базата на числото осем и има същото значение. В състава си има две фигури с названието макас, т.е. в нея има два часовника, което потвърждава символиката за вечност.

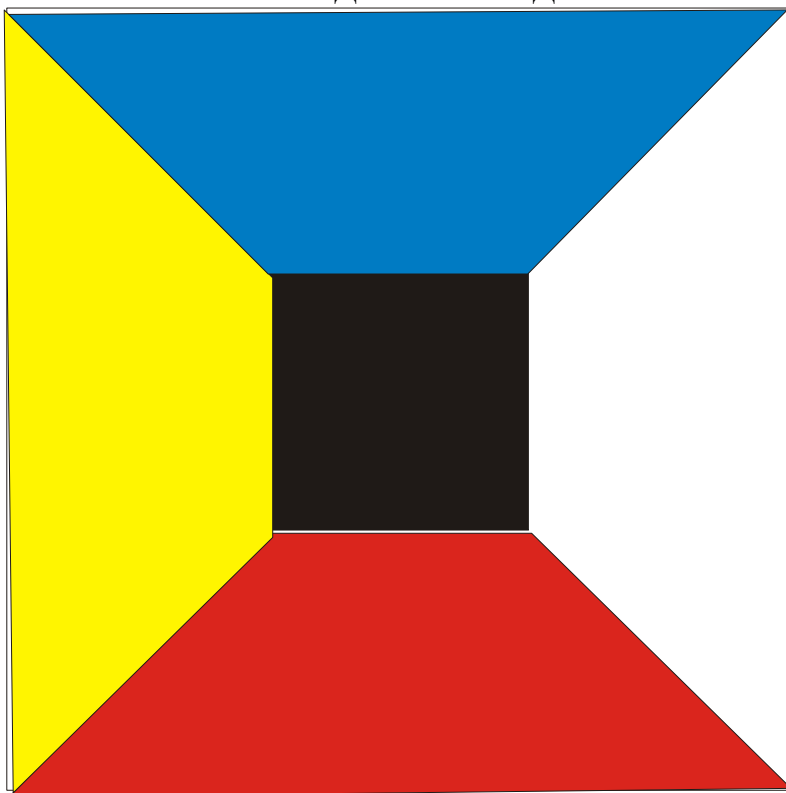
Най сакралния знак на Т А Н Г Р А
Фигура 1.

РАВНОРАМЕНЕН КРЪСТ

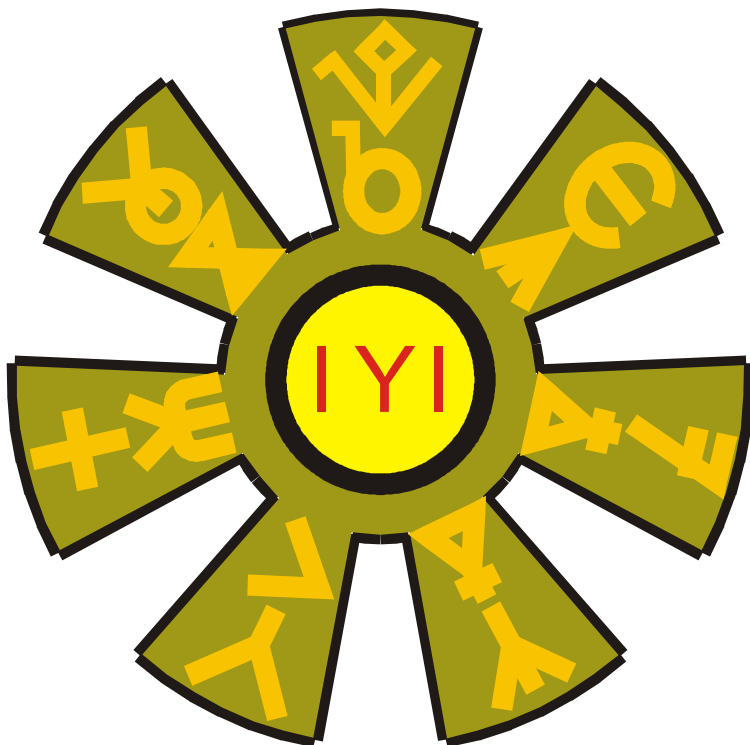
Фигура 2.

ПИРАМИДА В ПОГЛЕД ОТГОРЕ

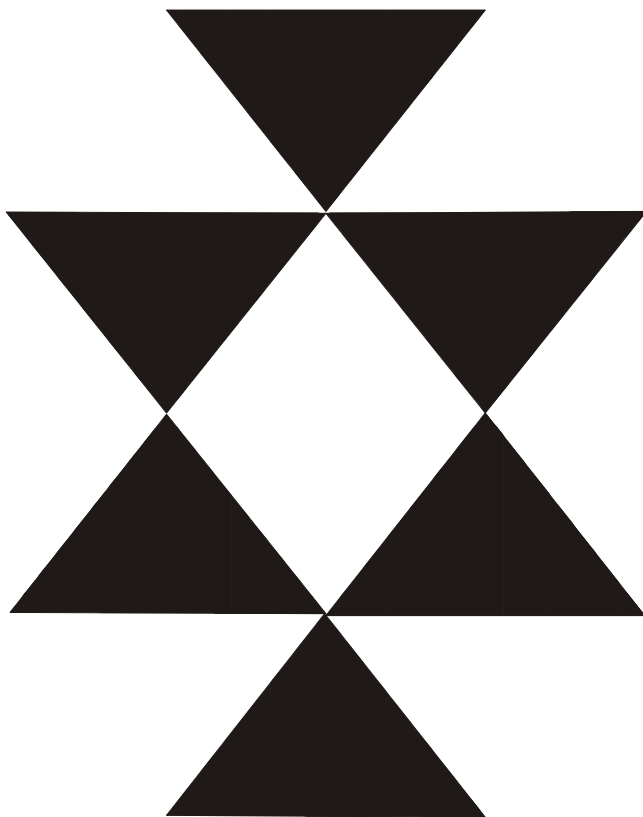
Фигура 3.

СЕДМОЛЪЧЕВА РОЗЕТКА

Фигура 4.

КАНАТИЦА

Фигура 5.

ЧАСТ ВТОРА

КАЛЕНДАРЪТ В КУЛТУРАТА, ТВОРЧЕСТВОТО И БИТА НА БЪЛГАРИТЕ

ДАТИРАНЕ ПО БЪЛГАРСКИЯ КАЛЕНДАР

Структурата на календара дава възможност за многовариантност на датирането. В рамките на една година най-често датата се определя чрез номера на месеца в годината и номера на деня в посочения месец.

По-голям интерес представлява определянето на годината при летоброенето.

- В рамките на един 12-годишен цикъл е достатъчно да се назове името на календарното животно. Така годината в този цикъл е определена еднозначно.

- В рамките на 60-годишния цикъл е необходимо да се назове и името, или цвета на цикъла. Имената на календарното животно и на 12-годишния цикъл определят еднозначно която и да е от шестдесетте години в този календарен цикъл.

- В рамките на 120-годишния цикъл е необходимо да се даде информация за пола на календарното животно, или цикъла. Наименованията на календарното животно, неговият пол и цикълът, дават възможност да се определи еднозначно всяка една от 120-те години.

- За по-големи периоди от време е необходимо да се датира в рамките на звездните години.

- Ще дадем пример за датиране в рамките на 120-годишния цикъл:

Дадена е датата **бяла кобила**. Да се намери номера на годината в 120-годишния цикъл. Решението намираме в помощната таблица.

Бяла кобила означава **година кон, пол женски, цикъл метал**. Това е последният 12-годишен цикъл. Отчитаме $(9 \times 12) + 8 = 116$. това е номерът на търсената година.

ДАТИРАНЕ НА БЪЛГАРСКИТЕ ВЛАДЕТЕЛИ

Много изследователи са работили върху проблема за датиране на българските владетели от Именника на българските канове. Най-приемливият вариант намираме в изследването на Петър Добрев. Ние ще ползваме възможностите на българския календар. Резултатът потвърждава датирането на П. Добрев. В именника ясно са разграничени два периода. Първият период се отнася до царуването на Авитохол, Ирник, Гостун, Кубрат, Безмер и Исперих. Вторият период се отнася за царуването на Севар, Кормисош, Винех, Телец и Умор.

Датирането се свежда до определяне годината на възшествие на владетелите по грегорианския календар. За втората група е известно от други източници възшествието на Винех през 754 година кон. От тази опорна точка лесно може да се определят годините на възшествие на Севар – 721, Кормисош – 737, Телец – 760 и Умор – 765.

За първата група владетели като опорна точка може да бъде смъртта на Кубрат. По данните от перешчепинското погребение на Кубрат се знае, че той е починал не по-рано от 668 г., защото в съкровището има византийска монета от тази година. Но 668 година е змей, а Кубрат е починал в година вол. Следователно единствено възможна за онова време година на смъртта му е 677 г. вол.

От тази година пресмятаме възшествието на Кубрат през 617 година и намираме за Авитохол – 165 г., за Ирник – 465 г., за Гостун – 615 г., за Батбаян – 677 г., за Исперих – 680 г.

За периода между Исперих и Севар историческите данни са противоречиви. Именникът ни дава възможност да датираме възшествието на Тервел. В периода от възшествието на Исперих до възшествието на Севар годините 691, 703 и 715 са заек. Сведението, че Тервел е царувал 21 години до година заек прави достоверна само 715 г. Така установяваме възшествието на Тервел в 694 година кон.

Потвърждаването на датирането на българските владетели е знаменателно събитие, защото се създава възможност датирането на П. Добрев да бъде прието от научната общественост за най-обосновано и достоверно.

- Календарът дава възможност да се разкрият и други загадки на именника. Пред статията за Исперих стои символното животно змия с опашка на риба, което някои автори считат за змей, но няма спор, че тази змия е герб на Исперих. В статията за Исперих изразът **“60 и одино лето”** указва възраст, а не царуване. Ако извадим това число от 694 г., когато встъпва на престола Тервел, ще се озовем в 633 г. змия цикъл вода. Това е рождената година на Исперих.

- Обстоятелството, че Исперих възшества в 680 г., мъжки змей, цикъл метал, цвят бял, дава възможност да дешифрираме името на Силистра по нов начин. Предположението, че Дръстър е преименуван в чест на Исперих, води до ново разбиране на съчетанието **Сил – истра**. **Сил** безспорно е змей. Приемливо е идентифицирането на **истра** като **истър**, което е името на Дунав. **Истър** съдържа коренът **ист**, който означава изток, а в календара изток е оцветен в бяло. Названието **Истър** е свързано с белия цвят на посоката изток, в която тече река Дунав. Това дава отговор и на въпроса защо в народните песни реката се нарича Бял Дунав, или Бели Дунав.

- Потвърждава се извода на П. Добрев, че Ирник означава Слънцероден. Ирник възшества в 465 г., змия, цикъл огън, род мъжки. Това е причината той да получи календарното прозвище Ирник, защото слънцето е “огънят”, който топли земята.

- Авитохол встъпва в 165 г., змия, цикъл огън, род женски, т.е. също като Ирник под знака на слънцето. Открива се възможност за ново тълкуване на календарното прозвище **Ави – тохол**. Тохол според Марин Димитров означава българин. Така са ни наричали китайците. В контекста на цикъл огън можем да търсим връзката **Ави – Юви**. Следователно **Юви –тохол** може

да се тълкува като **Тохол син на слънцето**, или **Българин син на слънцето**, **Българин от бога даден**, подобно на **Канас Ювиги**. Този резултат хвърля мост между България и Тохария, доколкото според Марин Димитров думите тохол и тохар са равнозначни. Така началото на българската държава в Европа не е висящо, не е дошло от никъде, а е плавен преход от Тохария в Азия, към България в Европа. Българите не са паднали от небето през 165 г., а тяхната история отива далеч в дълбините на миналото.

КАЛЕНДАРНИТЕ ЦИКЛИ И ТЕХНИТЕ ЦВЕТОВЕ В СВЕТОГЛЕДА И ЖИВОТА НА БЪЛГАРИТЕ

Наименованията на 12-годишните календарни цикли имат своя дълбок философски смисъл.

Водата като флуид символизира космоса и затова **цикъл вода е черен**. Но водата е символ и на Енки – този, чийто дом е във водата. В този смисъл цикъл вода символизира светът като цяло, т.е. единното начало от което води началото си всичко останало.

Цикъл огън символизира етапа на появата на звездите и галактиките. Но звездите са горещи тела и затова този **цикъл е червен**.

Цикъл земя символизира етапа на появата на планетите, а те светят с отразена светлина, затова **този цикъл е жълт**.

Цикъл дърво символизира появата на живота и затова **е в син цвят**. Вече обяснихме защо цветът не е зелен.

Цикъл метал символизира появата на разума и затова **е бял**.

Когато говорим, че равнораменния кръст е символ на слънцето, ние подразбираме, че слънцето определя географските посоки. Но географските посоки са четири, а циклите пет. Космосът е извън земята, което означава, че посоките не могат да бъдат оцветени в черно. В календара югът е оцветен в червено, западът в жълто, северът в синьо, а изтокът в бяло.

Пресечната точка на раменете на кръста е оцветена в черно и символизира връзката на земята с космоса.

Това разпределение на цветовете е валидно и за сезоните на годината: горещото лято е червено; следва “жълта есен”; след нея е студената зима в синьо и накрая пролетта в бяло.

Пирамидалния символ на календара е модификация на кръста. Той може да се изобрази като фигура с две окръжности една в друга, като пространството мажду тях е разделено на 4 равни сектора. Този символ описва най-пълно териториалния и организационан модел на българската държава. Държавата е разделена на две зони. Централна зона, в която живеят царските българи начело с кана. Те са наричани централни българи – оногхондор булгар, или черни българи, или чернодрешковци.

Във втората зона живеят периферните българи, или чдар булгар, изпълняващи ролята на чадър над центъра. Тази зона е разделена на четири области съобразно географските посоки. В западната област живеят жълтите българи, или златни българи, жълтодрешковци. Източните българи са бели българи, или сребърни българи, белодрешковци. Южните българи са червенодрешковци, а северните синьодрешковци.

В съвременна Дунавска България това правило е нарушено поради движението от Азия към Европа. В шуменско и разградско са чернодрешковците; в родопите и Македония са червенодрешковците; в софийско са белодрешковците; в бургаско синьозеленодрешковците и в западното придунавие жълтодрешковците.

Известно е, че батбаяновите българи са наричани черни българи; котраговите българи са сребърни българи, а испериховите са златни българи.

Тъй като батбаяновите черни българи са живеели в северното причерноморие, името Черно Море може би идва от тях. Тази хипотеза е в съответствие с по-старото наименование Сарматско Море. Тълкуването на името Сармати като царско

племе е синоним на черно племе. Следователно Черно Море е синоним на Сарматско Море.

Тези разсъждения водят към извода, че планината Шварцвалд – Черна Планина има наименование от български произход, защото в Бавария е живеело племе чиито водачи са били от рода Балгер. Същото се отнася и за името на планината Алпи, защото Алп е древнобългарска дума.

Философията на петте календарни цикли има своето място и в организацията на българската армия, която е съставена от пет рода войски: леко въоръжена конница; тежко въоръжена конница; леко въоръжена пехота; тежко въоръжена пехота; специални войски с тежко техническо въоръжение. Всеки род войска е имал специални отряди от разузнавачи, наречени хонсар.

ПРАЗНИЧНА СИСТЕМА НА БЪЛГАРИТЕ

Празничната система на българите е отражение на тяхната философия и светоусещане. Най-цялостно този въпрос е разработен от Георги Велев в книгата му “Българският народен календар”. Разкривайки философските основи на календара, в учението за ДАО, той навлиза в логиката на календара по един оригинален и неповторим начин. Той успява да се докосне до основите на българската празнична система, разкривайки 12-те главни момента в годината, които показваме в таблица 11.

Ние ще си позволим да разгледаме само тройката празници Игнажден, Коледа и Нова Година, тъй като те са най-важни и дават най-ясна представа за същността на българската празнична система.

Тройката Игнажден, Коледа и Нова година са най-големите български празници. На върха стои Коледа, следван от Нова Година. Тези празници бележат края на стария и началото на новия годишни кръговрати в пълно съответствие с движението на земята около слънцето.

Преди покръстването древните българи са чествали това събитие на 21, 22 и 23 декември по грегорианския календар.

На 21 декември е денят на зимното слънцестояние, когато нощта е най-дълга. Това е краят на отиващата си година. Този празник се е наричал Иняжден, Полязовден, Млад ден, Млад Бог. След покръстването към него е прикачен християнския Св. Игнатий и празникът постепенно се преименувал в Игнажден, което е най-близо до Иняжден.

Датата 22 декември в българския календар не се брои. Този ден е нулев. Той няма име и не влиза в нито един от месеците и тримесечията. Българското му име е **Колада, Коледа или Божич**. Това е най-големият български празник посветен на първичното начало, на първичната невидима сила на сътворението, която стои в основата на всичко видимо и невидимо. Християнството приравнява към този празник Рождество Христово. Това е най-добрия възможен вариант.

12-ТЕ ОСНОВНИ МОМЕНТА В ДВИЖЕНИЕТО НА КИ И ТЯХНОТО СЪДЪРЖАНИЕ

Българска дата	СЪДЪРЖАНИЕ	Григорианска дата
Няма дата	Великият предел	22.XII
1.I	Начало на нов цикъл на ки с раздвижване на минималният ян в средата на максималната ин	23.XII
18.I	Начало на увеличението на настъпващият ян и отстъпление на намаляващата ин	9.I
1.III	Предвестник на края на надмощието на отстъпващата ин над настъпващият ян, преди тяхното пролетно равновесие	22.II
1.IV	Пролетно равновесие между ин и ян, от което започва превесът на ян	24.III
1.V	Явен превес на настъпващият ян над отстъпващата ин	24.IV
1.VII	Максимален ян и минимална ин	23.VI
15.VII	Начало на увеличение на настъпващата ин и отстъпление на намаляващия ян	7.VII
1.IX	Предвестник на края на надмощието на ян над настъпващата ин, преди есенното им равновесие	23.VIII
1.X	Есенно равновесие между ин и ян и начало на превесът на ин	22.IX
1.XI	Явен превес на ин над ян	23.X
30.XII	Максимална ин и минимален ян	21.XII
Няма дата	Великият предел	22.XII

Таблица 11

Денят 23 декември в българския календар е винаги 1 януари – неделя. Това е първият броен ден от новата година. Нарича се **Суроваки, Сурваки**, а днес го честваме като Нова година.

След приемането на християнството тези празници са разместени и се установяват на 20 декември, 25 декември и 1 януари. Църквата не успява да ги отмени, но успява да ги разкъса и разбърка особено по отношение на важното астрономическо събитие – зимното слънцестояние.

Несъвършенството на християнския юлиански календар допълнително обърква нещата. След календарната реформа в България през 1916 година църквата не променя празниците по новата система. Така се стига до абсурдната ситуация Игнажден да е на 2 януари, коледа на 7 януари, а нова година на 14 януари. Много по-късно, по времето на Тодор Живков, Българската Православна Църква поправя тази грешка и празниците се връщат отново на първоначалните си места.

Ако познаваме предхристиянската същност на тези празници бихме могли да научим много за българина и неговия мироглед. Пред нас ще изплува величавият образ на един народ, който единствен сред всички останали не само не се е отказал от своята празнична система, но е принудил църквата да нагоди своите празници към тази система. Така към Коледа се прикачва Христос, към Игнажден – Св. Игнатий, към Лазарица – Св. Лазар и т.н. Това невероятно събитие се е случило само защото българския народ е донесъл една висока култура, високо организирана държавна и религиозна система, неразривно свързани помежду си.

За най-голяма изненада теоретичните основи на българската мирогледна система откриваме в далекоизточните философски школи и най-вече в Даоизма, създаден от Лао Цзъ наричан още Боян. Парадоксално е, че празниците на китайците нямат нищо общо с това учение, но на много хиляди километри от Китай в България празниците на българина са в пълно съответствие с философията на това учение. Излиза, че китайците са съхранили науката, а ние практическото ѝ приложение.

Основни категории на Даоизма са невидимото ДАО (ТАО), което ражда всеобемащата енергия КИ (ЦИ) (ЧИ), която на свои

ред ражда активното начало ЯН и пасивното начало ИН чрез които навлизаме в дуалистичния свят на хората. Особено място заема така наречения Велик преход, по китайски ТАЙ ЦЗИ. Това е онзи момент от цикличното движение на Вселената, когато не съществува нищо друго освен ДАО. Този момент бележи началото на нов цикъл от съществуването на вселената, до следващия Велик преход. Удивителното е, че тези считани за китайски думи срещаме с голяма честота в съвременния български език като слово образувачи думи. ДАО е точно онази първична невидима сила за която вече казахме. ИН е женското, пасивното, тъмното начало. С тази дума ние образуваме всякакви думи от женски род, като мамин, бабин и др. ЯН е мъжкото, активното, светлото начало. В българския език се среща в имена като Ян, Янчо, Яни, Янкул, Янъовден, Енъовден, Ени, дървените бичмета **янове** за укрепване на стените над прозорците. Някога нашите майки и баби тъчеа покривки за легла в червен цвят, които наричаха **янове**.

В Североизточна България съществува коледен ритуал, наричан **тайлада**, при който се гадае за бъдещето. В някои райони той се нарича **дайлада**. Тайлада означава велико, голямо съгласие и ред, а дайлада – очакване за съгласие и ред.

Вече можем да отговорим какво точно са трите големи празници и защо са така неразривно свързани. Иняжден (Игнажден) е денят на най-високата активност на женското начало Ин. Тогава тъмната нощ е най-дълга. Следващия ден 22 декември е повратната точка, след която денят започва да нараства. Следователно това е денят на великия предел. Този ден е посветен на невидимото ДАО. След него се нареждат останалите 364 дни от годината и затова той се нарича **Колада**. Колада буквално означава начало на подреждането, начало на реда, защото **кол** е синоним на начало (Забий кола!), а **лада** означава ред, съгласие. Следващия ден 23 декември е вече мъничко нараснал. Както казват старите хора, той е нараснал с едно просено зърно. Това е първият броен ден на новата година,

винаги неделя, първи Януари по българския календар. И той е млад, суров, нов, затова е наречен **Суроваки** или **Сурваки**. Днес това е Нова Година. Думата Суроваки можем да тълкуваме като **сурова** – **ки**, т.е. сурова енергия, което е в пълно съответствие със състоянието на мъжката енергия Ян, която сега се е родила. Не случайно точно на третия ден от раждането на Ян е Суроваки. Нека си спомним, че нашите майки и баби правеха **понуда** на третия ден след раждането. От друга страна **суров** означава още и **млад**, а **сур** означава **слънце** или **бог**.

Цялото величие на тандема **Иняжден, Колада и Суроваки** е изява на една непостижима философия, която съвременната мисъл още не е достигнала. В тази философия съзираме най-важните качества на древните българи и можем да си дадем сметка къде сме ние съвременните българи. Добре е, че макар и далеко от България, част от тази философия е съхранена, защото това е майчиното мляко, с което е закърмен българския народ. Ето какво пише Георги Велев:

“Максимално обобщавайки и абстрахирайки се от конкретните явления, древните учени са разделили света на пет големи категории: тези категории (закона за петте първоелемента) М. Рубин сравнява с теорията на асамблеите в математиката. На всяко от четирите състояния на природата е бил даден символ: Дърво; Огън. Метал; Вода, след това е бил добавен петия символ Земя, доколкото всички циклични изменения стават на Земята, т.е. според представите на далекоизточните мислители, всеки от петте първоелемента е символ на жизнените процеси, протичащи както в природата, така и в човека, които се намират в зависимост от пасивната сила.” (стр. 72).

“Първият календарен празник, който е символичен адекват на нулевия ден е Колада. Сега се чества на 25 декември, под булото на Рождество Христово, а първият празник от новата година – Сороваки, се чества на 1. Януари. Действително суроваки е празникът на началната, първичната “сурова” КИ,

което най-после може да бъде обяснение на странното му наименование.” (стр. 100)

“Годишното движение на КИ завършва своя ход на съвсем точното си място, въпреки привидното изместване с един ден, както стана дума за 20. XII – Игнажден, когато отрицателната женска сила ИН (тъмнината) достига апогея на своята активност, което е и състоянието на ИН във вечната енергия в момента на нейното завръщане празнотата на невидимото ДАО, за да започне от 1.I. Сурова-КИ пак своята нова спирала.” (стр. 102)

“Докато Игнажден се приема за начало на коледните празници, то същинския празник Коледа съвпада с периода на зимното слънцестояние. Връзката му с този повратен момент в природата определя богатството на празничната обредност и мястото му в народния календар. Коледа е най-богатия в обредно отношение зимен празник и един от най-големите годишни празници, познат в цялата българска етническа територия.”(стр.115)

“Моментa на Предела в движението на КИ обяснява същността както на празниците Коледа и Суроваки, така и на коледарите и сурвакарите. В неговата светлина коледарите са адекватни на свръхжизнения ЯН в момента на Предела в годишното движение на вечната енергия. Затова Коледа започва с коледуването на малките коледарчета, които в момента са точно копие на напирашката към изява максимална жизненост на техния патрон ЯН. Раздвижването на ЯН е причината за нарушаването на пределната хармония между двете сили в началния момент на върховната им същност, което води до появата “раждането” на “СУРОВА”-КИ и започването на нейния нов годишен цикъл.” (стр. 125)

“Годината е завършен земен цикъл на КИ, който има своето копие в рамките на денонощието. Годишния предел в движението на КИ е “нулевият” ден. А денонощният адекват на същия предел за българския народ е “глуха доба”, т.е.

“нулевото” време в рамките на денонощието – от сред нощ до първи петли. Годишният дял на ЯН според природата на небето е времето от “нулевия” ден до деня на максималната активност на ЯН – Янъовден (Яневден, Енъовден) – 24. VI, а годишния дял на ИН – от Янъовден до Игнажден – 20. XII. Адекватни на тези ИН и ЯН периоди в денонощието са: За положителния ЯН – от глуха доба до пладне; За отрицателната ИН – от пладне до глуха доба.” (стр. 127)

“В дълбините на всеобемащата ИН, чийто прояви са непрогледната тъмнина и щипещият студ навън, свети адекватът на положителния ЯН – жизнерадостният огън, пръскащ светлина и топлина в изгубения сред глухотата на смълчания мрак дом. Такава е величествената зимна картина на Великия предел.” (стр. 136)

“СУРОВАКИ. Същността на този празник се съдържа в названието му и времето на отбелязването му. Суrowаки дословно означава СУРОВА КИ, т.е. начална КИ, а времето на честването му е Нова година. Това означава, че “сурова” КИ е празник на началото на новия годишен цикъл на КИ, което съвсем закономерно настъпва след нарушаване на пределното равновесие между ИН и ЯН на нулевия ден, с което КИ започва своя годишен ход. Точно това е смисъла на този наш голям народен празник.” (стр. 149)

“Украсата на детските суровачки символизира цветовете на петте първоелемента, материалната първооснова на битието, която пък е рожба на КИ:

- Суровачка от дрян – ДЪРВО.
- Кората на дряна (младия) е червена – ОГЪН.
- Цветовете на дряна са жълти – ЗЕМЯ.
- Украсява се с бяла панделка – МЕТАЛ.
- Сушените сливи са черни ВОДА. (стр. 153)”

ШУМЕРСКОТО НАЧАЛО

Причините за да говорим за Шумерско начало са следните:

1. В исторически аспект –шумерските исторически сведения са най-стародавни.
2. Шумерите дават най-точни сведения за древните богове и тяхното родословие.
3. Родословното дърво на шумерските богове има съответствие с родословното дърво на главните български светии и някои персонажи от българския фолклор, както следва:

1. Ан	св.Илия, Андрей, (поп)
1.1. Енки	св.Никола, Янкул, Стари Яно, чорбаджия, Караман, Боян Имен Янкулица, св.Неделя, Делидимка
1.2. Дамкина	Иван, Богдан войвода, Дан войвода, Сакар.
1.3. Енлил	Маринка, Тодора, Севдана, Рада (Нинти, Суд, Хатор)
1.4. Нинлил	II овчар
1.5. Нинмах	I овчар, Стоян войвода, Янкул овчар (Кулиана)
1.1.1. Мардук	III овчар, Лудо Младо, Малък Храбрю, Иджик
1.1.2. Думузи	
1.1.3. Нергал	
1.1.4. Гибил	Момчил Юнак
1.1.5. Тот, Набу	св.Михаил
1.3.1. Нанаарх	св.Димитър
1.3.2 Ишкур	св. Гьорги
1.3.3.Нинурта	Малка Мома, Кака, Гюрга – самовила, сестра-етърва, Самар
1.2.1.1. Ерешкигал	Слънце
1.2.1.2. Уту	Мома Бойна, Мома Калина, Дойна хубава, сестра-етърва
1.2.1.3. Инана	

4. Значителен брой шумерски думи имат своя фонетичен и смислов аналог в съвременния български език.

5. Шумерите и българите са по-близки роднини отколкото предполагахме. Това потвърждава и чувашкия академик Юхма, който на една научна конференция във Варна заяви: ***“Преди всичко искам да кажа, че аз съм българин. Ние чувашите наричаме себе си шумер-болгар.”***

Според световно известния американски шумеролог Зекария Сичин известния древен текст “енума елиш” – (когато там горе)-е космогония. Описаните там демони са планети от Слънчевата система. Когато телата заемат окончателно местата си, виждаме подредени 12 елемента с прозрачен календарен смисъл. По най-естествен начин номерирането на планетите започва от върх на върте. Изследователите на митологията са забелязали същата особеност в развитието на мита. Картината изглежда така :

1. Плутон – Гага
2. Нептун – Еа
3. Уран – Ан
4. Сатурн – Аншар
5. Юпитер – Кишар
6. Марс – Лахму
7. Земя – Тиамат
8. Венера – Лахаму
9. Меркурий – Мумму
10. Луна – Кингу
11. Слънце – Апсу
12. Нибиру

Следващия въпрос е как на всяка планета да съпоставим някоя от класическите зодии. На симеоновия изборник първа е зодията “Стрелец”. При шумерите зодията е ПА.БИЛ , което значи “защитник”. Защитникът е Нинурта, който пък би трябвало да е изместен от Мардук във следшумерския текст “енума елиш”. Да разгледаме още две шумерски думи :

АН.ПА – зенит

АН.БИЛ – небесна огнена точка

В двете думи АН е “небе”. Зенитът е особена точка, значи ПА.БИЛ е огнена особена точка. Същевременно ПА.БИЛ е и съзвездие Стрелец. Известно е, че в това съзвездие има една много особена точка, най-особената в нашата галактика – нейният център. Интресното в случая е, че тоя център се вижда само с радиотелескоп, защото е скрит зад прахов облак. Ако попитаме шумерите от къде знаят това, щяхме да чуем: “от анунаките”. Още по-чудно е, че последно откритите планети бяха наречени Нептун и Плутон. В тоя ред те точно попаднаха на мястото си, определено от шумерското наследство.

И така, има смисъл от поставянето на зодия Стрелец на първо място. Все пак тя ще бъде поставена редом с планетата Нибиру на 12-то място. Едно от имената на Нинурта е ПА.БИЛ.САГ. и това здраво свързва Нибиру, Нинурта и Стрелец. Като се доверим на непрекъснатите последователности, стигаме до : Плутон-Козирог, Нептун-Водолей, Уран-Риби, Сатурн-Овен, Юпитер-Телец, Марс-Близнаци, Земя-Рак, Меркурий-Дева, Луна-Везни, Слънце-Скорпион, Нибиру-Стрелец.

За да достигнем до познатите ни животни от българския календар, трябва да преминем през още едно стъпало. 12-те велики богове от шумерската митология са получавали за владение една от планетите и една зодия за звезден дом. Когато Инана станала велика богиня, тя получила планетата “Мул дилбат” и звезден дом зодията “Аб Син”. Точно тоя пример може да ни изхвърли от релсите, защото това са Венера и зодия Дева. Но става дума за Инана, която търпи голямо развитие и като Ишар-Астартата изземва функциите на останалите богини и дори става “богинята майка” ! – като си остава девица. Очевидно бляскавата Венера е привлякла (жреците на) Инана и тя е “прескочила” от по-скромния Меркурий на планетата на любовта.

В нашето съпоставяне с номер 9 са Меркурий и зодия Дева. В много изображения зад Инана има звезда с 9 лъча. Зодия Дева говори за нейното присъствие там, както и шумерското име на зодията Аб Син – дъщеря на Син. Син е бог на Луната, което ни дава право да потърсим връзката на българската дума “вез”-месец и името на зодия “везни”.

По сътворението името на Меркурий е Мумму. В тая дума намираме произхода на българската дума “мома”, която се произнася обикновено “мума”.

И така, на планетата с № 9 (дев-бог; дева-богиня) събрахме мома, Инана, звездата с 9 лъча и името на баща и (вез). От последната дума произтича едно от моминските занимания-везмото. Равенството мома=дева е изпълнено на просторите на най-близката до Слънцето планета.

Шумерският Енлил владее Земята. Него го изобразяват заобиколен от 7 звезди, а това е номерът на Земята. Зодия Рак всъщност не е “водна”. На щипка на рак приличало оръжието на Нинурта, който като главен наследник на Енлил има безспорни права върху Земята.

Слънцето е символ на Уту – брат близък на Инана. Въпреки че е бог от 4-то поколение, Енки го натоварва “за цялата земя да се грижи”. Към него водят корените на съдебната власт.

Най-голямата планета в слънчевата система – Юпитер била владение на (втория ?) син на Енки – Думузи. В българския фолклор Юпитер е Янкул. Едно от имената на Думузи е Кулиана със значение “приятел на Ан”. Но сричките на името трябва да се четат и в двете посоки. От Кулиана имаме “иана-кул”, което си е Янкул. Баща му го дарява :“На Думузи, змеят небесен, божествен, другар на Ан, нему Енки повери за него (добитъка) да се грижи”. Съответната зодия Телец намираме в изображенията на Думузи, придружен от бик. След убийството му, Енки поема всички негови функции.

Планетата Венера очевидно дава подслон на повече от едно божество. Съответната и зодия Лъв има знак, който представлява нож за отрязване на пъпната връв. Той е атрибут на сестрата на Енлил и Енки – Нинти. Изглежда последната конкурира Инана и на полето на любовта. В народни песни тя се явява като Севдана попова, която има два брата (братята на Инана са 9). Но севда е любов.

За сега няма да изброяваме 12-те велики богове. Все пак между тях е и сестрата на Инана и Уту – Ерешкигал. По оказваните и почести тя явно е велика богиня, а единственото възможно място за нея е планетата Плутон...

Животните от календарния цикъл в българския календар възприемаме като зодиакални съзвездия, съвпадащи с класическите. Подборът на животните е неизвестен. За тях има далекоизточни обяснения, от които струи наивитет. Предлагаме животните да се разглеждат като спътници на съответното божество. След като така или иначе около боговете има животни, трябваше да се очаква да ги има в календара.

Кон. Съответна зодия е Лъв. Лъвът е спътник на Инана. На много от изображенията и тя е стъпала върху лъв. На вратата на Ищар във Вавилон има изобразени лъвове, коне и още едно животно, което може да се вземе за митичния змей Лаббу, който носел опустошения (и дал име на зодията). Конят придружава и породените от Енки властелини на морето. Посейдон довел със себе си коня от Мала Азия. Нептун бил покровител на коннишкото съсловие в Рим. С Енки свързваме магарето, което е имало по-висока сакрална стойност от коня. Везирът-спътник се казва Ишиму. В двете срички от името “иш” и “им” се открива кон и магаре. Други животни около Енки са козата и рибите. Неговата ладия се казвала “Дивата коза на Абзу” или Козя риба. От нея е зодия Козирог и името на южния тропик. И трите животни, споменати във връзка с Енки са намерили достойно място сред звездите. За календара предпочели коня.

Куче. Съответната зодия Стрелец принадлежи на Нинурта. Съпругата му е Гула, а тя се придружава от куче. Следователно заедно са кучето-защитник и зодията защитник. Като са жертвали куче, жреците на старите българи – колобрите са изпращали вестonosец до 12-та планета нейния земен представител.

Вол. Върховният Ан получил зодия Риби. Стихията на рибите е водата, а водата е флуид като пространството.

Всички велики богове носят на главата си шапка с рога. При Инана тя е наречена “шугур - короната степна”. В българския календар годината “вол” е шегор. Очевидно става дума за едно и също нещо. Ан е волът, а неговите наследници са телци или юнци. За фолклора стават Юнаци. А Ан, разбира се, е бил и бик. Но в една борба за трона, съперникът се борил непозволено – отхапал му половия член. За религиите, възникнали след Шумер, сексуалната непълноценност е фатална за властта. За Ан това се явява епизод, отразен само в кастрирания му прякор.

Свиня. Ерешкигал владееела Долната земя, която била на юг от южния тропик(на Козирога). Зодия Козирог съвпада със годината “свиня” от българския календар. Ниншубура е спомената като “госпожа свиня”. Така се казва и везирът на Инана, за който се предполага, че е мъж. Но в един шумерски химн Ниншубура е жена на Нергал, а той е съпруг точно на Ерешкигал. Името на съпругът е в унисон с думата “нерез” (съпруг на свиня). Един от надписите на Каменната могила в приднепровието, преведен от шумеролога Кифишин, гласи: ”Ниндара (это) свиня”. Ако “нин” е господарка, то може да сравним “дара” с последния месец от шумерския календар – адару. Това ни дава още едно име на господарката Ерешкигал – Ниндара. Последният месец на шумерския (акадски) календар е свиня. По аналогия – и другите месеци също са животински. На голямата сакрална тежест на свинята може да съпоставим думата “дар” от българския език. Близко до умът е, че даровете са начин за общуване с боговете.

Маймуна. Намерихме, че едно от животните - спътници на Набу е павиан. Самият Набу е син или брат на Мардук, като напълно го измества в района на Вавилон. Същевременно Набу и Тот са носители на мъдрост и писменост, а според Сичин са идентични. Но до Тот има божество Себек, шебек по нашему. Мястото на Набу, а с него и на маймуната намираме по годините на възцаряване на царе с неговото име. Последният вавилонски цар – Набонид (потомък на Набу) владее след Лабаши Мардук, който царувал 3 месеца през 555 г. пр.н.е. Това е година “кон” и името произлиза от следващата година “маймуна”. Това е още едно доказателство за това, че след “кон”, не идва “овен”, а “маймуна”. Към “овена” Набонид е имал специални пристрастия. Той имал намерение да въведе култа към Син (Луна, овен). Опитът излязъл несполучлив и т.н.

Тот е известен с името Захуити, което се приравнявало с Хермес (Меркурий). Получихме : Меркурий, Дева, Набу – маймуна.

Пет животни-спътници на точното място не са малко. Можем да продължим с Луна-овен (по рогата), Земя-змия (зъмя), Слънце-петел. Срегнахме, че е имало култ към заека, но дали той може да ни отведе към Юпитер? По-скоро това трябва да е следствие от настоящото изследване.

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО МЕЖДУ ПЛАНЕТИ, ЗОДИАЦИ И БОГОВЕ

	ПЛАНЕТИ (ИМЕ)		ЗОДИАЦИ		БОГОВЕ
	КЛАСИЧЕСКО	ШУМЕРСКО	КЛАС.	БЪЛГ.	
1.	Плутон	Гага	Козирог	Свиня	Ниндара
2.	Нептун	Еа	Водолей	Мишка	Енки
3.	Уран	Ану	Риби	Вол	Ан
4.	Сатурн	Аншар	Овен	Барс	Нергал
5.	Юпитер	Кишар	Телец	Заек	Думузи
6.	Марс	Лахаму	Близнации	Дракон	Ишкур
7.	Земя	Тиамат	Рак	Змия	Енлил
8.	Венера	Лахаму	Лъв	Кон	Инана
9.	Меркурий	Мумму	Дева	Маймунa	Набу
10.	Луна	Кингу	Везни	Овен	Нанар
11.	Слънце	Апсу	Скорпион	Петел	Уту
12.	Нибиру	мардук	стрелец	Куче	Гула

СЕДМИЦАТА

Приведеното подреждане на планетите крие неудобства, които не бива да се подминават. Те са в противоречие с хелиоцентричната система, която обективно съществува. Трябва да се “осветли” и приетия (западно) европейски ред на имената на дните от седмицата.

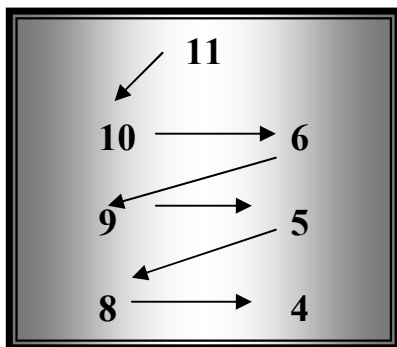
Числото седем показва броя на небесата. Пак по Сичин това са 7-те планети надвишаващи Земята (на по-горна орбита). Това се илюстрирало с празниците по случай идването на Ан на

Земята и неговото отпътуване. Седмото небе съвпадало с планетата на Мардук – Ра и от там се появил изразът “райски селения”. Сичин привежда убедителни доказателства, че Ра не е Слънце, а символизира 12-та планета. Разбира се, някъде някой е извършил революционния скок, за да може сега Ра да е слънчев.

Дните на седмицата са именувани от планетите така : понеделник – Луна; вторник – Марс; сряда – Меркурий; четвъртък – Юпитер; петък – Венера; събота – Сатурн; неделя – Слънце. Това са видимите планети плюс Слънцето и Луната. Разбърканият им ред предполага, че те са поставени на върховете на някакъв многоъгълник и по някакво диагонално правило са изредени. Ние търсим връзката между естествения ред, посочен от (на)шумерите и нашата седмица. Посочените тела имат следните естествени номера :

Неделя	Слънце	11
Понеделник	Луна	10
Вторник	Марс	6
Сряда	Меркурий	9
Четвъртък	Юпитер	5
Петък	Венера	8
Събота	Сатурн	4

Ако пропуснем Слънцето, имаме две последователни тройки : 10,9,8 и 6,5,4, като елементите на двете тройки следват последователно. Вижда се, че естествената номерация въвежда определен порядък в седмичната бъркотия. Графичното приложение дава идея, как се е стигнало до днешното състояние. На лице е заменянето на невидимите Уран, Нептун, Плутон и Нибиру с видимите, но по-ниски от Земята Венера, Меркурий, Луна и Слънце. За сега не е известно кой и кога е направил (наложил) тая трансформация.

КАЛЕНДАРНИ ИМЕНА

Разработването на българския календар доказва, че имената на българските владетели са получени в годината на възцаряване и произтичат от името (животно) на същата година. Тая постановка трябва да се разшири. Предлагаме следните правила за имената. Календарното име е едно от:

1. **Име по планета**
2. **Име по зодия**
3. **Име по бог**
4. **Име по животно-спътник (бълг.календар)**
5. **Име по светия, съответен на шумерски бог**
6. **Име по обожествена личност**

Календарните имена са използвани през цялата писана история във всички пост-шумерски общества.

Обикновено календарното име се дава по съответната година на събитието – възцаряване, удостояване с титла, велика победа.

В много случаи се предпочита следващата година на събитието. Вероятно това се отнася за събитие през втората част на годината. Пример за това е Телец – поел властта през година мишка (сомор), а името сочи следващата година “вол”.

В редки случаи е предпочетена предходната година. Причините за това са ни неизвестни.

КАЛЕНДАР И ФОЛКЛОР

В изследването си Явор Тодоров изолира 2 фолклорни семейства. Това са семейството на Слънчева майка и семейството на Домна царица. Първото свързваме с космогонията “енума елиш”. Благодарение на това, от първичните имена на планетите Плутон и Меркурий – Гага (Кака) и Мумму, намираме произхода и значението на думите “кака” и “мома”.

Семейството на Домна царица се състои от : св.Илия, св.Никола, св.Иван и сестра им Огнена Марина. На последите четири лесно можем да съпоставим четерите шумерски творещи (божества) : Ан, Енки, Енлил и Нинхурсаг. Това е още по-лесно, защото и в двете групи станало едно и също събитие – подялбата на света. На Ан се паднало небето, на Енлил – земята, а на Енки – морето. Като сравним според полученото, стигаме до :

Ан = св.Илия

Енки = св.Никола

Енлил = св.Иван

Нинти = Огнена Марина.

Тук има сравняване на различни обекти, съответствия и пр. На лице е нужда от използване на някакъв математически апарат от теорията на множествата, графите, информатиката. В случая понятието “родословно дърво” върши работа, нагледно е и няма нужда от допълнителни разяснения. Прочие, ще разглеждаме успоредно две родословни дървета. Събитията от шумерския (постшумерския) мит и фолклорния епизод ще разглеждаме върху съответните клони и възли. Несъответствията задължително трябва да се обясняват. Например : св. Илия не е баща, а брат. Предполагаме, че това се дължи на осъдителния брак между брат и сестра, а Енлил е син от такъв брак. Това не е било осъждано при шумерите, а напротив, давало е право да

бъде безспорен наследник. А св.Илия трябва да визираме от първо поколение.

Накратко ще споменем няколко епизода, сходни при съответните персонажи.

1.Ан.

2.Енки. Съпругата му се казва Дамкина, а Янкул се жени за Димка (Дели Димка дрянополка). Енки и Янкул имат по 5 сина. Официалната жертва за св.Никола е риба, а Енки развъжда риба и на емблемата му има риби.

3.Енлил. Като син от (полу)сестра, той е законният наследник. Пъстрият (шарен) паун иска от Данчов татко синът му (златом коса) за цар, въпреки че е малък - “пише му се цар да бъде”. Енлил краде мома на ладията си. Тоя мотив го има в няколко песни. Крадецът е “младо търговче”, “момче латинче” и т.н. За золумът Енлил е заточен в Долната земя (без вина), а в песента се пее :”кому два дни, кому три дни, а на мене три години”. В друга подобна песен се уточнява :”на Ивана, баш Йована – три години”. Точно Енлил е върховен на Земята.

4.Нинхурсаг. Тя е една от 4-те основни фигури в шумерския пантеон. Името и Нинти значи “гоподарка на живота”. С най-голямо основаание, това е **богинята** майка. Ражда от Енлил Нинурта – Гьорги. Емблемата и е нож за отрязване на пъпната връв. И до сега, това е знакът на зодия Лъв (Лаббу). От името на тоя и звезден дом произхожда думата “любов”. Св.Марина във фолклора срещаме с няколко имена. Като Маринка, тя отива рано за вода. На чешмата я чакат три байрака : Халаджа, Караджа и Никола. Двамата от голямата четворка са ясни. Караджа е Ан, за Енлил остава Халаджа. На други места ги срещаме (без Ан) като войводи – Богдан войвода, Дан войвода, Никола войвода, разбира се без да излизаме от плоскостта на мита. Като Севдана попова, тя е ухажвана от нейните два брата. Като Тодорка – чака синът си Гьорги.

Двете родословни дървета се проследяват до 4-то поколение. Там са близнаците Уту и Инана, а също и сестра им Ерешкигал.

Имена, произтичащи от Енлил ще илюстрираме с “запазената” руска марка Иван :

Иван I Калита – става княз 1328г.- “дракон”, следващата е “змия”. Иван свързваме със “змия”, а Калита – Кал-ита (хала) – със дракон. Цялото име покрива две съседни зодии, което може би се свързва с възцаряване през втората част на годината. Повтаря името на Калоян в обратен ред.

Иван II Красны – княз от 1340г.- “дракон”. Велик Московски княз от 1353г.-“змия”.

Иван III Васильевич – съвладетел от 1450г.”кон”(предната година е “змия”). След 12 години – от 1462г. – Княз Московски.

Иван VI Грозни – Велик Московски княз от 1533г.”змия”, след два цикъла (24г.) става цар. Във Волжка България наричан “алаша”, тук със значение “кон”.

Иван V – По-голям брат на Петър I. Възцаряват се и двамата¹⁰ през 1682г.(куче), когато умира брат им Фьодор Алексеевич. Последният царува от 1677г.”змия”. В същата година Иван и София стават съвладетели и получават календарните имена. Логично е и старшият брат да е с Енлилско име. Фьодор –Тодор – Теодор – Божи-дар е близо до Бог-дан. Но Богдан по фолклора съвпада с Енлил. Значи, и тримата владетели през 1677г. имат вече имена съответни на зодия “змия”.

Иван VI – Цар по рождение от 1740г. (1743г.-“змия”). Не е царувал реално. Убит на 24г. възраст.

Българските царе с име Иван получават име по малко сложен начин, който изисква точни знания за станалото. В този смисъл ще разгледаме имената на двамата братя царе Петър и Асен. Старшият владетел е Теодор – Петър, а Асен до края на

живота си остава (пръв) съвладетел. Годианата 1186 – “кон” може да се свърже само с Асен. През годината “куче” се възцарява цар Петър I(927), Педро I, крал на Португалия (1357) и Петър I, цар на Русия.(1682) и т.н., а Фьодор – Тодор – Теодор е енлилко име и много добре върви с годината на възстанието –1185 – “змия”. През царуването на цар Петър има събитие с голяма важност, станало в година “куче”. През 1189г. Той праща делегация при императора на свещената римска империя с предложение за съюз. В замяна на това иска да му бъде призната титлата “цар на българи и гърци”. Фридрих Барбароса се съгласил. Това е титла, равностойна на “василевс” и очевидно достатъчен повод за ново име – Петър. Предпочетена е следващата 1190г.”куче”. После Барбароса се отметнал, но това не може да бъде причина цар Петър да се откаже от титлата и името си! Той е известен и с името Калопетър. Змейската съставка на името му по естествен начин ни во ди до годината 1184, до колкото следващат 1196г. нищо не прибавя към неговата слава. Имената Кала – Теодор – Петър се редуцират на Калопетър. Това е много поучителна еволюция в царско име, която не може да бъде разбрана без знанието за конкретните събития.

КАЛЕНДАРЪТ В ТВОРЧЕСТВОТО ВЯРАТА И ИСТОРИЧЕСКАТА ПАМЕТ НА БЪЛГАРИТЕ

Вече свързахме Венера със зодия “кон”. Конят е съответен на лъва от класическия зодиак, а Инана – Ишар – Венера се придружава от лъв. Името на тоя роден от морето лъв, носещ опустошения, е Лаббу. Това име е възшествено поне за двама владетели от зодия “кон”. Това са Лабаши Мардук, царувал в 555 г. пр. н.е и цар Симеон, получил името в 886 г. Паисий²⁵ го пише : “цар Симеон Лабас”. Спиридон²⁶ малко изменя прякора – Лабасан. Това е име, произтичащо от класическа календарна зодия.

В съвременната литература “лабас” чисто и просто се пропуска. Оказа се, че проблемът е бил “закрит” от самия Васил Златарски !

През 1900 г. Златарски публикува “История во кратце ...” на поп Спиридон⁵⁵. Там той намира въпросната дума във вида “лабасанъ” и още в предговора се заема с нея. В същата година младият, но известен учен става действителен член на Българското Книжовно Дружество, сиреч академик. Според него тук има грешка. Само в един източник – Йоан Зонара - се споменава за Симеон Лабас. Мавро Орбини, който не знаел добре гръцки, неправилно прилепил думата следваща “Симеон” към името и така станало Симеон Лабас. Значението на думата било “случай”. По-нататък Паисий се подвел от руския превод на Орбини, а Спиридон се повлиял от неговата грешка. Проблемът е решен – значи може да бъде забравен.

Златарски подминава разликата между “лабас” и “лабасан”. Ако Спиридон е взимствал от Паисий от къде на къде ще променя царско име?

Възможно е Зонара да е направил каламбур с царското име. Поради подобен каламбур днес се “гордеем” с цар свинар.

Златарски предполага личен контакт между двамата монаси, но това е малко вероятно. Основната пречка е бил отровния фанариотски дух, който накарал проигумена Хилендарски при брат игумен да търси спокойствие в Зограф за да завърши труда си. Малко вероятно е младият калугер Спиридон да се добере до интимната дейност на проигумена на друг манастир. Той е имал друг духовен водач, достатъчно авторитетен – Паисий Величковски.

Тези разсъждения са в полза на твърдението за съществуването на стара хроника, ползвана и от двамата, а по-късно загубена. Спиридон подробно описва историята на Зографския манастир. Оказва се, че новия манастир е посетен и обдарен от двама царе –император Лъв Премъдри и цар Симеон. По времето на Спиридон още се пазела императорската грамота. По-важна е изгубената грамота от цар Симеон. Там би трябвало да пише, че на манастира се дарява град Русе ! Може всичко да се случи, но точно тук Спиридон не лъже. Църковниците най-педантично са описвали всички дарове - големи и малки. След това на съответно място в църковната служба дарителят е бил споменаван, в зависимост от ранга си, докато свят светува. Няма предвидена процедура царски дар ей така да се подмине, да се забрави. Не се знае колко години доходите от Русе са отивали в Зограф, но все някаква следа е останала. Ще припомним, че за гр. Русе се споменава отново чак в XV в.

Пример за име близко до “лабас” е името на кратко царувалия във Вавилон през 555 г. пр. н.е. Лабаши Мардук. По това време там се говори семитски (халдейски) език с когото именната традиция не се съгласува. Според Херодот, когато Камбиз, синът на Кир, отишъл в Вавилон, жреците го коронясали. Но преди ритуала го върнали да се облече в мидийски дрехи! Едва след това го титуловали “Цар на Вавилон и четирите посоки”. Това насочва към мидийска традиция.

Годината 555 по българския календар е кон, стихия огън, цвят червен, женска. Ще приведа думи, които започват с “л-б” или “б-л” и имат значение “червено”, “огън” “горещо”, “любов”.

Бал – слънчев, огнен бог

Лава - казашка конна атака

Лава /огнетечна/

Любов, liebe, low

Елбетица – българска шевица с 8 елемента.

Ябълка, Албена

До тук само една дума може да се свърже с “кон”. Повечето значения се доближават до “огън” и “червено”, което ни води до една от 5-те стихии или нейния цвят. Да напомним, че обичайната зодия “лъв” е съответна на календарния “кон”.

Думата “алаша”(кон), която има близко звучене с “лабаши” има няколко значения. Според г-н Илия Темелков, потомък на тракийци от с. Каваклий, Лозенградско, така се нарича добиче, което е престаряло или осакатяло и оставено в стопанството на изживяване или на по-лека работа. Изпълнявало е роля на домашен любимец (така е в разказа “Бялата алаша”)⁵⁶. Според г-н Тенчо Дяков, журналист, в с. Мартен Русенско прякора “алаша” е ругателен и значи “курвар”. Ето как в едно се преплитат любов и блуд, на непривичната дума е даден шеговит или ругателен нюанс. Нещо подобно има и при името на лайката. По П.Добрев “лай” означава “наниз”. Как момиченцата нижат лайка? Скъсяват стъбълцето до 2 см. С нокти прещипват иличе. Там се пъха стеблото на следващото цветче и така, докато наниза стане достотъчно дълъг за гривна или герданче. Неизвестен народен зевзек е прибавил към “лай” и “кучка”, за да предизвика поета Вазов да направи заключението, че езикът ни е грозен!

Пълният комплект календарни характеристики се повтаря всеки 120 години. От времето на Лабаши Мардук до времето на цар Симеон са 12 x 120 години или идваме до 886 г. Това е съвсем близо до приетата година на възцаряване на Симеон –

893. За годината на Алената кобила – 886 – се знае, че Симеон се връща от обучението (заложничеството) си в Константинопол. Тогава той може да е получил във владение част от голямата България и календарно прозвище Лабас. Друга възможност е прякора да значи и “любим син” или “багренороден”. (съществува специален хляб “лаввас”)

За споменатия по-горе Лабаша Мардук съобщава и Херодот като Лабинетон. Но това не е всичко. През 886 г. в Константинопол се възцарява Лъв VI философ. Извесни са желанието и волята на цар Симеон в нищо да не отстъпва на императора. Дори в царствения прякор. При това Симеон приема по-древния вариант на думата, което е намек за по-стари основания на неговата власт.

Разбира се, Лъв (Leon) философ не е никакво изключение. И другите императори с това име са свързани с годината “кон”.

По византийски източници цар Ивайло (или Ивайл, вероятно Иван) е имал прозвище “Лакхана”. Йордан Вълчев²⁷ беше убеден, че лукавият византиец (Пахимер) е изменил малко царския прякор, та да стане на гръцкото “зеле”, “зеленчук” (лахано). Според него в оригинал е било Вълко – вълк, от “лахин”.

Ние намираме връзка между Марс – Лакхму с Лакхана. Тогава възшественото име на набедения за свинар цар е Лакхан – от Марс. Тук за пръв път се срещаме с царско прозвище, директно произтичащо от име на планета. Стигнахме до тоя извод, тъй като Лакхан (от Лакхму, зодия кон) ще ни отведе в 1282г., която не съответства на царуването на цар Ивайло.

Корените на царското прозвище Лакхан (Лакман) са акадски, т.е. по-стари от 4000 г.. Ако се намери шумерски аналог, може да се окажат още по-древни. Възшествената година на цар Ивайло- Лакхан е 1279, а следващата 1280 г. по календара е “дракон” или “верени” с планета Марс. Другото име на Ивайло – “кордокувас” би трябвало да свържем с 1276г. – “вол”, когато му се е случило събитие, достойно за календарно име. Петър

Добрев посочи значението на периода от 600 години като повод за съставянето на Именника на българските владетели. Тук забелязваме, че 600 г. преди възцаряването на цар Ивайло-Лахан Аспарух е преминал Дунава. Това вероятно е причината, той да потърси име право от звездите.

Има един прочут българин с името на планетата на Набу-Мумму. Това е Момчил юнак. Той владее Беломорието и южните части на Родоп. 48 През 1341г. във Византия започнала гражданска война. Момчил лавирал между императора и претендента. За да го имат на своя страна единият го удостоил са титла севастократор, а другият - с деспот. Това са много високи титли – в българската история не са известни повече от 10 удостоени. Такава титла не се крият, а се слагат пред името. Това, че не ги намираме пред неговото име, показва, че то е календарно и го свързва директно със звездите. Остава само годината “маймуна” да е на съответното място. Момчил загинал в 1345г., т.е. получил е титлите преди това, но след 1341г.; първата и последната година са малко вероятни. От останалите възможни 3 години има “маймуна” – това е 1343г. Последните 2 букви на името “ил” значат “бог” и цялото име става “бог Мумму”. От друга страна, планетата се покрива от Набу, който е от коляното на Енки и значи е юнак. Момчил юнак.

Има връзка между Нанар и арх.Михаил. Трябва да очакваме Михаил да бъде календарно име от зодия “овен”. Това може да се проследи и върху владетелите с това име.

Княз Борис покръства българите през 866г.(етх-куче). Променя и името си на Михаил. Счита се, че това го прави, защото кръстника му е император Михаил III-пияницата. Същевременно, има документи, сочещи по-ранна дата за покръстването, поне за самия Борис. Името Михаил ни води до година “овен” – 864. Възможно е той да е приел кръста през 864г. (или в края на предната 863г.), което само по себе си е основание за името Михаил. За радост на кръстника му. Но покръстването на целия народ също е повод за ново име! В

апокрифите се среща “княз Михаил Каган” и “цар Гаган”. Покръстването продължило голяма част от годината. Следващата 867г. е “свиня” с планета Гага (Кака) – Плутон. Към името на княза прибавили прякора Гаган. Оказа се, че всички източници са давали вярна информация. Наистина покръстването е станало на 2 етапа, наистина е имало цар Гаган, а князът е покръстил българите в годината етх бехти. Календарните имена доказват и двете дати – 866г. и 864г.

Разбира се, и останалите владетели с име Михаил са свързани със зодия “овен”. Най-известен от тях е Михаил VIII Палеолог (1259-1282), защото е основател на династия. Български владетели или кандидати за трона са Михаил II Асен 1246(7)-“овен” е 1248; Михаил Асен (син на Константин Тих) 1272, Михаил Асен (съвладетел) 1332; Михаил III (Шишман) Асен 1323, но той се среща доста преди това-името му вероятно е от 1308г.-“овен”.

Годината “овен” е начална за шведската династия Ваза. Основател е Алфред-Фредерик, който се възцарява прес 1752г. Името на тая династия звучи досущ като фамилията на народния поет Вазов. В справочниците неговото име е от безспорен турски произход със значение “сладкодумен”. Има множество примери, когато хубавите неща се сравняват с месеца. А думата за месец беше “вез”. Тук целта не е да се бяга на всяка цена от турското, защото и там шумерското начало е съществено.

Й.Вълчев намира, че **бат** е титла за старши съвладетел, а **бал** – за младши. Намерихме, че Птоломей е наричан Бат Ламиос²⁴. “ломей” и “ламиос” са синоними на “змей”. Даже един от птолемиите е “евергет” – крокодил. Тук се вижда, че пто = бат, а “пто” ни води до главния бог на Египет – Пта. Пта е Енки, а Бал (Мардук)-Ра неговия първи син. И така бат / бал се отнасят както : Пта / Ра; Енки / Мардук; баща / син

Сега по-лесно можем да коментираме имената на владетели, в чиито имена се среща “бал” или нещо близо до него.

Асен **Белгун** – той до края на живота си е втори владетел, независимо от големите си заслуги.

Белаур – той е втори при двама царе. Споменават го даже преди Иван Александър (преди възцаряването)

Тервел – той получава титла “кесар” – втори след императора, т.е. младши съвладетел, но на Византия! Необяснимото от нашата позиция име, съдържащо васалното “бал” изглежда уместно, когато властта му се простира и над Империята. Удостояването става в година “кон”, което не е противоречие с предната година “кон” – 694г.

Във Волжка България “**балик**” означавало малка крепост или укрепен квартал.

Кан Кубрат във летописите е Кур-бат. Със същото достойнство е и брат му Шам-бат. Това явно не е рождено име. По поръчение на брат си, Шамбат през 620г. укрепява Киев. След това разширява границите на България на запад, като отвоюва от аварите почти цяла средна Европа. Отделя се от брат си и създава държавата Само (Шамо). Началото на тая държава е според справочниците 623г. Малко трудно е за 3 години да се извърши всичко това. 625г. е “петел” – Слънце, по академичен Шамаш. Отделяйки се от брат си, новият суверен приема името Шам-бат, а заради това получава прякор “кий” (откъснат). По-късно пак се връща в Киев, който известно време е бил наричан Шамбатос.

Все пак се срещат и сериозни затруднения при тълкуването на календарните имена. Наследникът на Кубрат е Безмер. Името му (без-вез) трябва да идва от “овен”, а Кубрат започва и свършва да управлява в година “вол”. Летописите на Джагфар усложливо ни предлагат 660г. (“овен”) като година на смъртта на Кубрат. Ако трябва да избираме между Именника и Летописите, логиката сочи домашния източник, най-малкото защото ЧК не би могла да го манипулира. Изглежда Безмер е име предхождащо името Бат Баян(Боян). Той не може да е “бат” при жив баща (Кур-бат) и по необходимост Боян е дошло от година

“вол”. Това, че Именникът използва името не съдържащо “бат” може да е отглас от борбата за власт между Аспарух и Боян. Името на владението на Аспарух – Ателкуза (з и ж са неразличими от гърците), изглежда представлява въпросната телешка или кравешка кожа, в която 3 години бил носен създателя на днешна България.

Целта на това проучване е преди всичко, да осигури надеждни опорни точки за хронологизиране на наши и чужди владетели. Да даде ключ за разбиране именната система на владетелите. Ето някои примери:

- През 126 – 122 г. на сирийския престол е Александър **Забинас**. Годината 126 е заек, женски. През 763 г. се възцарява кан **Сабин**, а годината също е заек, женски. Тук значението на думата “сабин” би трябвало да е свързана или със заека или с някоя негова характеристика. Установява се 888 годишен времеви българо-сирийски мост.

- Друг пример. Бащата на комитопулите – комит Никола има прозвището “Шишман мокри”. Годината мишка, вода или мокра мишка е 928. Следващата “мокра мишка” е след 60 г. Предполагаме, че комит Никола е получил прозвището си непосредствено след възцаряването на цар Петър в 927 г. От друга страна Никола е съответно на Енки – Нептун – Водолей. Това дава пълния комплект от имена : Никола Шишман Мокри.

СВАТБАТА НА ЕРЕШКИГАЛ И НЕЙНИТЕ ПРОЕКЦИИ В БЪЛГАРСКОТО НАРОДНО ТВОРЧЕСТВО

Ерешкигал, дъщеря на Нана (Син) владеела Долната земя. По всичко изглежда там се родил бащата по време на заточението на Енлил. Това, разбира се не била мрачната преизподня, най-малкото защото ще бъде свързана с твърде светли фолклорни образи.

Поканили господарката Ерешкигал на пир на боговете. По някаква причина, тя не могла да отиде и изпратила довереникът си Намтар да вземе и да ѝ донесе полагаемото. Когато той отишъл на пира, всички станали прави в знак на уважение към господарката му. Останал да седи само Нергал. Оказва се, че това било голяма обида – засегната била лично Ерешкигал и всички нейни подчинени. Тя незабавно поискала удовлетворение – нахалникът лично да и се извини.

Енки смъмрил зле възпитания си син Нергал (велик наблюдател) и го пратил в Долната земя сам и без оръжие да оправи гафа. В домът на Ерешкигал (господарката на уханныя дом) разпознали обидчика. Подложили го на изпитание – трябвало да отговори на няколко трудни гатанки. Изглежда, че отговорите са били верни, защото изпитът свършил, а домакинята се разхвърлила “да се освежи”. Гостът реагирал мъжки – последвала бурна любов. Бурна и продължителна – 7 дни и нощи. Боговете се разтревожили от дългото отсъствие на Нергал. Наложило се той да се върне и да ги успокои. Дадена била “честна дума”, че ще се върне при любимата. Верният съветник се усъмнил в намеренията на младежа да скъса с ергенлъка. Настанали лоши съмнения. Последвала молба към Ан “Тоз плешив бог, който ми го изпрати ... прати ми го пак, за да се ожени за мене...”. Тая настойчивост изнервила Нергал – не вярват на честната му дума, искат да го оженят зорлем. Той отишъл с войска в моминия град и му разбил портите с

намерение да отсече главата на господарката. Последвала капитулация. Ерешкигал предложила :

“Стани мой съпруг и аз ще съм твоя жена.

Ще ти дам аз властта

Над обширната Долна земя

Ще поставя плочката на мъдростта в дланта ти

***Ти ще си господар, а аз ще съм господарка”*¹⁷.**

Това било напълно приемливо и сватбата станала. Остава съмнението, че портите са били отключени и въобще нямало нужда от разбиването им. Може би тъкмо за това тоя золум е влязъл във фолклора и се появява десетки пъти.

Изглежда, че да останеш седнал, когато трябва да се поздрави новодошлия е универсална обида. В ⁵ №675 Бойна преди със златно вретено. Облича дрехи юнашки. Отива при юнаците. Всички стават на крака. Един не става и това му струва главата. Тук атрибутите са на Инана, но и по-голямата сестра умеела да се грижи за авторитета си.

В народните песни и сватбения ритуал има елементи, които упорито се повтарят. Всички са съгласни, че това са случки от някаква конкретна сватба. Чия сватба? Кога е станала? Тъй като корените на българския фолклор бяха “скъсявани” “до XIV в.”, “до IX в.” и т.н. не се намери задоволителен отговор. Най далеч отиде предложението, че това е сватбата на Атила¹⁰, на която той умрял (453г.). Нашето предложение вдига ранга на сватбата – не царе, а богове. Датировката и може да бъде “някъде преди потопа...”.

Първия постоянен елемент е, че женихът трябва да разбие портите или градът на невестата. Буквално се казва :

“Кой разбие момин града, той ще вземе малка мома”№48 ⁵.

Съществуват варианти : запалване на градът, прескачане на стените му, допълнителни препятствия – “3 кола тръни”, няколко коня един до друг и пр. От песните не е ясно защо трябва да се чупят портите и да се насилва градът (самия Нергал изглежда не е знаел). Остава се с впечатлението, че момата

изгражда градът си само за да бъде разбит. (Една от функциите на “малката градинка” на момата е здравецът да бъде опасан от “зелен елен” или цветето обрано, грабнато от ерген. Градинката отчасти покрива нуждите от собствен град. Градината е съществена част от египетския храм).

Вторият постоянно срещан елемент се състои от разрешаването на няколко проблема от жениха – гатанки, мъчно изпълними неща – да убие звяр, да донесе свещен предмет, да обяди буен кон. Тук нещата са като че ли по-ясни – аналози има в германския и скандинавския епос, гръцката митология (Одисеята) и пр.

Ще илюстрираме с песни митичната сватба. Те не са доказателство за пряк произход от химните на Нергал и Ерешкигал. Ползата от тях ще бъде непосредствена-ще се уточни мястото на няколко фолклорни персонажа.

Образът на *“малка мома”* намираме в множество песни и може да се смята за завършен. Може би еднообразието : бели ръце, бяло лице, черни очи – черешови, гайтан-вежди и разбира се тънка снага е твърде досадно за по-чувствителните души. За нас това са атрибути. Особеностите на облеклото подсказват за божествената и същност. Ризата и “шарена и писана, със маниста низана и на игла изнесена; по поли и дребни звезди, по ръкави – ясен месец, по пазва и – ясно слънце”. Очевидно Ерешкигал може да се накичи с бащиния си месец и братовото (на Уту) слънце. Това, разбира се, важи и за по-малката сестра Инана.

Как попада *“малка мома”* в Долната земя? Според песента – съвършено доброволно :

*“Разгневи се малка мома,
на майка си на баща си,
че побягна в долно село,
долно село Черешово...”* №342⁵.

Буквално по същата причина там отива и “лудо-младо” №147⁵:

***”Разсърди се лудо-младо,
на майка си на баща си,
дет не са го оженили...”***.

За предистория може да считаме песента от друг регион:

***“Стари Ено вино пие,
на синот му чаша дава,
а он веле ем говоре,
нейкюм, тейко, малка чеша,
току сакам малка мома”***. №126, Шапкарев.

Тук между другото намираме потвърждение на връзката Енки – стари Яно и Нергал – “лудо младо” като баща и син. Накрая, отиването в Долната земя на симпатичната двойка откриваме в №500⁵

***“Бягай моме, да бягаме
тука долу в долно селце.
Тамо казват царя няма :
Аз ще стана самси царя
Ти до мене царицата”***.

Ето как се събират края и началото на митът.

До тук двойката Ерешкигал-Нергал локализираме в [малка мома-лудо младо]. По-нататък градът на Ерешкигал се среща освен с имената Черешово и Вишничево, но и като Гюргюмграда (Гюрджумграда) №145⁵. Последното буквално значи “градът на Гюргя”. Гюргя е една от самовилите.

Вече видяхме, че няма никаква опаност от слизането в Долната земя. Веднага може да се отчете ползата от досегашното сравнение. Влиянието на древните митове върху (тая част от) фолклора е от епоха, в която още не е изобретено “царството на сенките”, т.е. поне от 4000г.

Освен че разбива портите на града, Храбър юнак е с неотразим вид №59⁵ :

*”Самси Храбрю ясно слънце
кон под него ясен месец
обруже му дребни звезди
Малка мома срам забрави
срам забрави ум загуби...”*

В митът (и в песента) любовните игри продължили 7 дни:

*“...дойде лудо-младо
у нас на гости
седя два дни,
седя три дни
та цяла неделя...”*

Е, не е само седяло. В няколко песни от различни краища на България се пее за станалото по-нататък. Малка мома иска да се улови лудо-младо и да и се доведе. Иска го от деветте си братя. В фолклора архангел Михаил има девет сина. Броят на синовете на Нана не е уточнен, но това не е противоречие. Хванатия младеж го очакват големи мъки. Малка мома се заканва : *“ще го свържа с руса коса,*

*ще го стрелям с черни очи,
ще го бия с бяло лице...”*.

Ще цитираме най-силния вариант на тази поэзия:

*Ела, моме да повечераме (2)
Вечерейте, мене не чакайте (2)
Мене ми е сърце наядено,
Наядено сърце, напиено :
Снощи ми е лудо довадало,
На разбой ми нишки изкинало.
Кълни, мале, двете да кълнеме,
Беки клетва скоро да го стигне :
Бела сая постеля да му е,
Бело лице бел симит да му е,
Църни йочи до люта ракия.*

Н158 т13; архив ИМ-БАН Папка 133,с.Джигурово, Санд.

Фолклорната сватба изследва И.Венедиков във “Златният стожер”, а след него д-р Светлозар Попов¹⁰. Визират се юнашки песни, а също и тюркски и германски епос. Съществуват общи за трите епоса елементи:

А. Облог-състезание-т.н. сватбени игри: двубой с копие, хвърляне или повдигане на камък (или китка, перо), надскачане.

Б. Девојката винаги е особена. Брунхилда, Сигргрива, Косовска девојка, Арватка, Латинка девојка и – **Мала мома** ! умело си служат с оръжие, носят ризници. Те по някога участват в състезанието и горко на победения жених – чака го смърт.

В. Юнаците биват пленявани и затваряни.

Г. Девојката е владетел или дъщеря на владетел, а юнакът е от друго царство, но също от висок ранг (Атли-Атила, Гунар-Бургундия, Крали Марко, цар Шишман и пр.).

Д. Спечелване на облога с измама – вместо женихът се състезава негов застъпник- по силен, но с по-нисък ранг.

Е. Сватбата се осуetyава, въпреки изпълнението на условията. Девојката загива.

Сватбата на Ерешкигал се вписва в повечето от изброените особености. Стана ясно, че Нергал е трябвало да разбулва загадки. Може би при грешен оговор го е грозила опасност. Невестата е забулена от тайнственост. Колкото до носенето на ризница и оръжие – това са атрибути на сестра ѝ Инана и едва ли са и били разрешени. По-скоро дистанцията между двете сестри постепенно се е размила. Това виждаме и в категорията(фолклорна) “малка мома”, която се прилага и към двете. На лице е пленяването на Нергал, който напуска Долната земя, когато му разрешават. Ерешкигал точно отговаря на владетелското условие. Освен това, като Латинка мома е загатнат и произхода ѝ. В песните намираме Енлил като “момче латинче”, което има наглостта да краде мома на гемията си. Значи, този епитет може да се приложи към неговата внучка. От своя страна, Нергал е от царски род, но от коляното на Енки. Последните условия не са изпълнени. За разлика от

фолклорните примери, не се споменава за помощник на Нергал в разглеждания епизод и евентуалната му роля. Всички велики богове имат до себе си “везир” или съветник, помощник. За везира на Нергал няма подробности, но той по условие трябва да е с по-нисък ранг и нищо чудно да е бил по-силен от него. Сватбата става и бракът е траен. Все пак може да се търси връзка със смъртта, до колкото на Абзу (Долната земя) са приписвани подземни качества. Самата Ерешкигал рисуват с доста тъмна боя.

Налага се изводът, че в сватбените ритуали и в епосите на различни народи се отразяват различни моменти от божествената сватба на Ерешкигал и Нергал. Когато елементи от нея са се повтаряни през вековете, старата история с нова сила е подемана от певците. Изглежда, че трагичния край на последната сватба на Атила е породил множество песни, защото има много общи черти с шумерския мит.

Остава да се изясни как се вписва “малка мома” в календара. Близко до Мелитопол, Украйна, на р.Молочная е т.н. Каменна могила⁴⁴. В кухините на могилата са открити древни надписи, част от които шумерологът Кифишин А.Г. разчита. Един от тях изглежда така “Ниндара (это) свиня”. Но щом една богиня се представя като свиня, тя е велика богиня. Защото “свиня” е едно от животните-зодии! Тая велика богиня – член на съвета на 12-те- може да бъде само Ерешкигал. Че тя е велика богиня, може да се съобрази от почестите, оказани на пратеника и, съответно – обидата, нанесена и от Нергал.

Свиня е първата година (месец) на календара и има за планета Плутон. Плутон по сътворението е Гага (Кака). Но Ерешкигал е кака (по-голяма) от Инана и Уту. Думата “кака” в славянските езици има друго значение. Тук се докосваме до нейния произход в чист вид.

В римската митология Плутон е подземно царство, там, където акадската и вавилонска традиция поставя Ерешкигал. А

може би точно за това откритата в XX в. планета е наречена Плутон.

Да обобщим. Ерешкигал е велика богиня. Нейното свещено животно е свинята. В приднепровската цивилизация името и е Ниндара. Тя е владетелка на Долната земя – по Сичин това е в района на водопада Виктория. В последствие Долна земя (Абзу) се възприема като царство на мъртвите със всички отрицателни последиствия за владетелката Ерешкигал – господарката на уханния дом.

В ¹⁶ има сведения за богинята Ниншубура. Името е преведено като “госпожа свиня”. Тя се счита за спътник на Инана (везир), други я разглеждат като женско божество. В старовавилонски списък тя е в групата на подземните богини. За нас е важно, че в един шумерски химн Ниншубура е съпруга на Нергал. Това, че съобщението е намерено само веднъж, никак не намалява неговата стойност.

Въпреки оскъдните ни познания по шумерски език, ще опитаме малко да поразсъждаваме. Освен “госпожа свиня”, името може да свържем с Шу нун (Законната владетелка) – това е името на светилището при Каменната могила⁴⁴. Шу го има и в името на Шумер. В нашия случай “закон” е значение, което стои добре. (Друго значение на ШУ. е “върховен”) Края на името “бура” плътно се доближава до едно от имената на Енки – Буру. Тъй като по начало Долната земя е владение на Енки, подчертаването на законността на друг владетел върху нея не е излишно. Получи се преводът на името Ниншубура : “законна владетелка на Долната земя”. Но това е Ерешкигал. Значи тя е и “госпожа свиня”. (Земята на Ерешкигал е ХА.БУР.-равнинна страна; там тече НА.БУР-река на риба и птици; холандските колонисти в южна Африка са наречени бури.) Още едно име на богинята не е излишно. Всеки от великите богове има право на толкова имена, колкото е свещенното му число. За нас е неизвестно числото на Ерешкигал, но по аналогия, то трябва да

завършва на 5 : 5, 15, 25 и т.н. А съществува само това, на което е дадено име. Имената се дават (вероятно) от Ан и синовете му.

Съответният на месец (година) “свиня” е шумерският месец “адару”. Това е съвсем близо до “Ниндара”, като се вземе предвид значението на “нин”-господарка. “дара” и “адару”. Това е поредната причина да считаме имената на месеците от шумерския календар за животни. Без да разполагаме с превода на тия имена, на лице са точни съвпадения на имената и местата на 4 от тях, сравнено с българския календар (водещи са месеците).

1.	Нисану	Мишка	Водолей
2.	Айру	Вол	Риби
3.	Сивану	Барс	Овен
4.	Дуузо	Заек	Телец
5.	Абу	Дракон	Близнзци
6.	Улулу	Змия	Рак/Дилом
7.	Ташриту	Кон	Лъв/Таг
8.	Арахсамну	Маймуна	Дева
9.	Кисливу	Овен	Везни
10.	Тхабиту	Петел	Скорпион/Тох
11.	Шабатху	Куче	Стрелец
12.	адару	Свиня	Козирог/Докс

Остана да определим календарната стойност на Нергал – ако въобще има такава. Една от възможностите е той по семейно право да се “прикачи” към “свиня”, Плутон, Козирог. За това подсказва и думата нерез - съпруг на свиня. Но има царски имена, които в случая сочат друго.

Нергал ушезиб - 693 (пр.н.е.) – барс

Нериглисар - 559 (пр.н.е.) – барс

Нерон - 54 – барс

Това, че и тримата са далече от зодия “свиня”, изключва семейственост при владееенето на Плутон. По-скоро това е сигурен белег, че Нергал е от зодия “барс”- Овен и планета Сатурн.

Родът на Нерон (Клавдиите)¹⁴ е сабински. На сабински името значело “храбър”, “решителен”. Малък храбрю (Нерончо) е трошачът на порти и сърца – получихме още един общ белег между Нергал и фолклорния герой. Но има и един анонимен писател, назовал се Черноризец Храбър. Подозират, че това е цар Симеон. Дали има година “барс” в живота му, даваща повод за календарно име? През 893г. той става (самостоятелен ?) владетел. Следващата година е “барс”. В много случаи се наблюдава предпочитането тъкмо на следващата година (предположително – ако събитието става през второто полугодие). В такъв случай, “храбър” може да е календарно име и няма пречка да е на цар Симеон. Но по-просто е да тръгнем от Черноризец Храбър – Барс – Борис. Бащата умира като монах. Тогава въобще не може да се говори за анонимност. Писателят е монахът Борис, който явно е държал на календарното си име.

По-внимателния прочит на книгата на д-р Светлозар Попов “Авитохол и Ирник. Начало на българската държавност” ни откри очакваната връзка между пантеоните на шумери и хуни. Той предполага, че първична е сватбата на Самар и Иджик. Но Иджик е първият Дуло, а тая фамилия е основна в българската история. Ако сравним бащите, ще видим общите черти на Енки и Боян Имен. Последният е роден сред звездите и доброволно слиза на Земята, за да помага на хората. Носител е на мъдростта. Съпругата му Бойгала и синът му Иджик са риби (синът – временно). До тук аналогията е пълна. Следващата обща черта е конят. Наистина, в химн на Енки е споменато, че той населва планинска земя с магарета и диви козли, но магарето е предшественик на коня. Помощникът (везир, спътник) на Енки се казва Ишиму, като и двете значещи срички "иш" и "им" са в основата на магаре (кон). Конят следва наследника на Енки – Посейдон, а Нептун е покровител на коннишкото съсловие в Рим. Козата също съпътства Енки – гемията му се казва “дивата коза на Абзу”.

Родът на Самар (дъщеря на алп Барис) трудно може да се изведе от Енлил, но името и носи определена информация. В думи те Са-мар, Са-кар, Са-турн изглежда “са” значи едно и също. Вече видяхме, че

планетата Сатурн е дом на Нергал (Иджик), и съпругата му Самар има място там. И така Ерешкигал до голяма степен съвпада със Самар. Но за Самар има голям масив от информация, която явно трябва да се осмисли от позиция на установената зависимост.

Крилатия барс се вижда на знамето на Волжка България. Но той е емблема и на Александър Македонски – не случайно той влиза във Вавилон през 331г. пр.н.е. Там жреците го провъзгласили за “цар на Вавилон и 4-те посоки (региона)”. Годината е барс. (В рамките на същата година той става и египетски фараон). Значението на тази титла се вижда от това, което Александър е сложил на своя щит и знаме. По-нататък откриваме няколко владетели с име Александър, възцарили се в година “барс”.

Друг символ на българи (и хуни) е плъстеното кълбо с ленти набучено на копие. То символизиращо добрият алп Барадж (Елберген, Маджар). За нас това е известният крилат глобус, символ на 12-та планета. Това ни дава право да приравним алп Барадж с Мардук. А символът с по-внимателно гледане може да се види татуиран на врата на Дейвид Бекъм.

Да обобщим. На знамето на Александър и на знамето на Волжка България има крилат барс. Барсът е редом до Нергал –Иджик. Иджик беше името на жертвения кон, а опашката му – знаме. Резултатът е следния : основните символи на Волжка България – крилатия барс и конската опашка са равностойни. Те символизируют бог Нергал /Иджик/, който е родоначалник на хуните (и българите). Тяхната първа земя е Долната земя, там където по-късно бурите правят своите колонии.

ИЗТОЧНИЦИ

1. Зекария Сичин, 12-та планета, ИК “Бард” ООД, С.2001
2. Зекария Сичин, Стълба към небето, ИК”Бард” ООД, С.2003
3. Зекария Сичин, Войните на боговете и хората, ИК”Бард” ООД, С.2003
4. Явор Тодоров, Българския пантеон, www.narodopis.narod.ru
5. Народни песни от СИ България, т.2, съст.Иван Качулев, БАН,С.1973
6. Българско Народно Творчество, т.13
7. Георги Кръстев , Българският календар, Народен Будител, Варна’ 1999
8. Георги Велев, Българският народен календар...,ТанНакРа ИК, С.2000
9. Й.Вълчев, Календар и хронология, Летописи, С. 1994
10. С.Попов, Авитохол и Ирник. Начало на българската държавност, “Данграфик”ЕООД-Варна,1999
11. И.Божилов, Фамилията на Асеновци. Генеалогия и просопография, БАН, С. 1985
12. Димитър Маринов, Народна вяра и религиозни обичаи, БАН,С.1994
- 13.Бахши Иман, Джагфар тарихы, т.І, изд. къща “ОГЛЕДАЛО”, С.2001
- 14.Гай Светоний Транквил, 12-те цезари, ...
- 15.Мифы народов мира т1, т.2,
- 16.Ю.Шилов, Пращуры, Арата, Киев, 2003
- 17.К.Личковска, К.Щажинска, Митология на Месопотамия, Български Художник, С.1984

ЧАСТ ТРЕТА

ИЗТОЧНИЦИТЕ

Българският календар е неизменен спътник на българския род от началото и до ден днешен. Опитите от много векове да бъде изтрит календара от народното съзнание не означава че не съществува. Той продължава да оказва влияние върху народния бит, празнична система и традиции. Това е най-важният източник за познаване на календара и неговото влияние върху развитието на българското общество. Няма да е пресилено ако кажем, че българският род се е развивал в съответствие с дълбоките му знания за Слънчевата система, космоса и вселената. Върху тези знания е изграден българският календар. Това е едно голямо завоевание на националния гений даден ни от “боговете”. Изхождайки от това може да се направи констатацията, че не случайно календара е сътворен с пределна яснота точност и простота и е най-съвършеният инструмент за съхранение на националната ни памет, а защо не и за безсмъртието на българския род и неговата роля за развитието на човечеството.

Източниците за познаване на българския календар са многобройни. Знанията за календара, отразени в тази книга са резултат от ползването на тези източници и анализа на информацията в тях.

Основни източници, върху които е изградено познанието за българския календар са трудовете на български автори и български културни паметници.

Чуждестранните изследователи и останалите културни паметници по земята само потвърждават връзката на календара с астрономическите явления и стойността му в сравнение с другите календари. Те показват “божествения” характер на календара и неговия произход.

В тази част ще цитираме извадки от трудове, които имат значим принос в изследването на българския календар.

АНТОН ГЛОГОВ – “Богомилското учение”

– “Етапите през които се сътворяваше и се пресътворяваше светът до последната победа над силата на разрушението чрез появяването на Богомила бяха 36, поради което на всеки месец от годината се посвещаваха 36 дни.” (стр. 56)

– “Етапите пък до завършека на първата част от мировото сътворение бяха 5, а шестия послужи за почивка и за тържество на силата на сътворението.”(стр.66)

– “Завъртването на земята около слънцето става за 360 дни, плюс 5 мъртви дни, през които земята е в преход за ново движение и приближаване към слънцето т.е. за нова година. През всеки три години в четвърта мъртвите дни са шест, а другите 360. Такава година се нарича високосна.” (стр. 66)

– “Движението на месеца около земята през годината е 10 обръщения. Затова и годината се разделя на 10 месеци.”...”Първи месец **ЯР:** През него като творческа сила господства земята. Това е месецът, през който тя заживява отново след мъртвите пет или шест дни. Това с други думи е новогодишен месец.”...”Втори месец **ФИЯР:** През него като творческа сила господства водата, която заживява отново след смразяването ѝ от жълтата сила и 5-те или 6-те мъртви дни. Това е водният месец.”...”Трети месец **МАР:** През него творческа сила е слънцето, защото то отново извиква към живот земята. Това е слънчевият месец.”...”Четвърти месец **РАР:** През него господстваща сила е зачатието. Това е месецът на красотата:....”Пети месец **ЮАР:** През него като творческа сила господствува трудът. Това е трудовият месец.”...”Шести месец **АВРАР:** През него господствува творческата сила на жарта. Този месец е жаровият месец.”...”Седми месец **СЕВАР:** През него като творческа сила господствува плодът. Това е беритбеният месец”...”Осми месец **ОКАР:** През него господстваща е жълтата сила. Той е месец на замиращата слънчева мощ и месец на жълтата сила, която разрушава

красотите на земята в зеленини. Този е жълтият месец.”... “Девети месец **НОАР**: Господстваща творческа сила през него е размяната. Месец през който плодовете прибрани от полята и дървесата се разменят между човеческите общиарии.Този е пазарен месец.”...”Десети месец **ДЕКАР**: През него господствува творческата сила на веселието. Месец за радостите за придобивките от творческия човечески труд през изтеклите девет месеца, които придобивки вдъхновяват човечите за нов труд. Този е веселият месец.” (стр. 66)

– “Позволява се да остане летоброенето считано от рождението на човековдъхновителя ЙЕ-ШО (етап 33 от сътворението на света), който се счита по начало противник на силата на разрушението, но не и покровител на Силата на сътворението понеже той провъзгласява покорство на робите и признава кесаря, т.е. господаря.” (стр. 68)

– “Наименованията на седмичните дни са следните: първи работен ден, **понеделник**; Втори работен ден **вторник**; трети работен ден, **среда**; четвърти работен ден, **четвъртък**; пети работен ден, **петък**; шести ден празник, **неделяй**.” (стр. 68)

ЙОРДАН ВЪЛЧЕВ – ‘Календар и слово’

– “Д. Маринов установил, че нашият народ смята за начало на своята нова година на св.Игнатий Богоносец – Игнажден: “Игнажден, това е народната Нова година.” Селяни от с.Търново сега Симеоновград подчертали: “Игнажден народната Нова година.” В различните краища на българските земи този празник има различни имена, но смисълът му – Нова година – е неизменен,” (стр. 11)

– “Запитах Пенчо Гайдарджиев от с.Кацелово Русенски окръг, дали е чул за деня Идинажден.Отговорът: “По нас е Еднажден, най-късият ден. Това е Новата година, всички знаят.” Зададох и втори въпрос – а какво представлява денят Игнажден, чул ли е за него. Той отговори: Това е от песента “Замъчи се божа майка от Игнажден до коледа.” Не знам кога се пада тоя

ден, може да се отнася за Еднажден, ама не знам. Еднажден си е най-късият ден.” (стр.12)

– “На въпроса дали месечината играе роля в календара, един овчар от с.Испулин, сега Берово, Котленско, разбрал, че го питат дали от мените на месечината (лунните фази) зависят месеците. И отговорил, че месечината само слугува на месеците, но не ги прави.” (стр. 15)

– “Категоричен в своите антилунни схващания е и един от село Ваксево, Кюстендилско. На въпроса дали отмерва годината по луната, отговорил кратко: “Луната е на турците.” Сиреч българския календар няма нищо общо с луната, календарът е слънчев. Това потвърждава и Хр. Вакарелски в своята етнография: “лунна година в практиката на народа не съществува.” (стр. 16)

– “Но ето и гатанка от с.Смърдеш костурско.Записана е на магнетофонна лента и на лист от поета и фолклориста Христофор Дзавела, съобщена му е през 1970г. от Малина Стамболджиева, 70 годишна, необразована, бежанка от с.Смърдеш, което се намира недалеч от с.Загоричене, където е роден и самият Дзавела. Текстът: “Един орех има 12 клона, на всеки клон по 4 гнезда, във всяко гнездо по два сухи листа, всичките зелени листа на дървото са 364, а един е от бога небоядисан.” Разбираме, че бог е направил годината от 365 дни, но -“боядисал” в зелено само 364 дни, а човекът, древния български календарист “измъкнал” един от ръцете на бога и така денят останал “небоядисан” от бога и човекът, древният българин, сложил този ден под своя власт, отделил го като нулев ден.” (стр 19)

– “Към този логически извод имаме и едно доказателство – спомняме си какво е записал Д. Маринов: “От Идинажден се начина **Големият сечко, т.е. Голям месец.**” (стр. 20)

– “Българската седмица започва обаче с неделя. За това съдим по самата дума неделя – първият ден на седмицата е станал синоним и символ на седмицата. И още: Понеделник е

ПО неделята, СЛЕД неделята, значи **неделята е първият седмичен ден**. Но и още; **сряда е среда на седмицата**, само ако отброяваме от неделя.” (стр. 21)

– “Ето какво ни казва за Еньовден Хр. Вакарелски: “Денят на рождеството на св.Йоан Кръстител – 24 юни е известен на българите като Еньовден, Яньовден. С него се свързват представите на народа за поврат в природата, начало на второ полугодие. От наблюденията си народът знае, че “Слънцето се завърта към зимата.” Това потвърждава народното съзнание, че **Еньовден сочи деня на лятното слънцестояние**, че в предхристиянските ни времена се е падал точно в този ден.”(стр.22)

– “Народната памет е съхранила по нещо свързано с “операцията Янкул”– откритието на високосния ден. Няколко народни песни говорят за **Янкул – овчар, който води 12 стада**; напомня се, че в календара Янкул води годините по 12, но как? Друга песен говори за **Янкул – овчар, който държи на коляно две звездици, две сестрици.**” (стр. 66)

– “За най-старо възрожденско изображение можем да сметнем коня, върху който седи Маринчо Бимбалов Страшния от неговия надгробен паметник. Изписаната върху камъка година на неговата кончина **1762 е по календара кон.**” (стр. 175)

– “През 1836г. Започва възстановяване на манастира в Поморие.Високо над входната врата на черквата изпъква малко каменно изображение на агне. Строителите отбелязали годината на възстановяването ѝ по българския календар – **1836 коч.**(стр.176)

– “В черквата “Света Богородица” в Свищов се съхранява стар надгробен кръст – голям и изящно изработен. Върху него над името на починалия е издълбан малък равнораменен кръст, върху който е кацнал петел, а отдолу е отбелязана **годината 1837, която по календара е петел.**”(стр. 176)

– “През 1853г. в манастира на с.Пещера, Пернишко, се изработва каменен релеф. Върху него е изобразен Саваот, от двете му страни надпис :”**18 – 53**”. В долния край са изобразени два вола. **Годината е по календара Вол.**” (стр. 177)

– “През 1861г. неизвестен майстор започва да строи къща на голям търговец в Свищов. В левия горен ъгъл на фасадата той изобразява петел, а под него две кучета – с това датира първата и втората година от своята работа, подчертавайки че **1861г. е петел, а 1862 – куче**.В средата на фасадата изпъква изящно изработен каменен релеф. На него се вижда едър глиган в настръхнала поза, в десен профил. Под глигана е изписано името на собственика. Също и датата на която къщата е била осветена – 18 юлий 5 – 1863. Денят е даден по юлианския и по грегорианския календар, а **1863г. е по нашия календар свиня.**”(стр. 179)

– “През 1867г. е осветена богатска къща в центъра на Габрово. Тя е известна като Дечковата къща.” На приземния портален вход майсторът направил каменен свод. Той се състои от девет камък. На третия камък отляво надясно стилизирано е изобразен заек...На последния камък е издълбано **“1867”. Тази година е по календара заек.**” (стр. 180)

– “През **1868г.** се освещава богатска къща в Банско, наричана “Рашковата къща”. Върху фасадата е нарисувана в ярко синьо двуглава птица с фантастични криле. Под птицата е отбелязана годината, **която в календара е змей.**”(стр. 181)

– “През 1873г. в Банско се освещава друга богатска къща – “Даскаревата къща”. В десния горен край на фасадата ѝ е нарисувана птица, а под нея е написано **“1873”**. И тук боята е **ярко синя**, както върху “Рашковата къща”.Годината е **петел.**”(стр.181)

– “Къщата на бай Стоян от Осенов Лаг.....остана ми записката с нейните две дати – **1892г.**, когато се е построявала старата къща украсена със “змейовината”, и**1921г.**, когато се е родил Стоян – **Ташо**. Първата е по календата **змей**, а втората –

петел. Дядото е наричал Ташо своя внук Стоян, защото знаел-помнел, че някога на петела се е казвало тах-тох.” (стр. 183)

– “Равнораменният кръст е най-простият и най-лесният за изписване или издълбаване символ на българския календар, символ и на национална принадлежност. В дълбоката древност го виждаме пред името на Омуртаг в неговия пръстен-печат. Също и върху монети на Константин-Асен Тих и на още други царе.”(стр. 187)

– “В чест на реформата папа Григорий XIII издал възпоменателен медал. Върху лицевата страна на медала виждаме самия папа, в десен профил и ореолен надписНа обратната страна на медала ни изненадва образът на един виторог коч – анфас, с човешки поглед, с лавров венец от рог до рог под брадата и средновековна професорска папионка над челото между рогата и ореолен надпис – “година на поправката MDLXXXII (1582)”.....Ние съзираме в изображението един възшествен герб. Папата поема поема престола си в **1572г.**, която по нашия календар е **коч.**” (стр. 190)

• ПЕТЪР ДОБРЕВ – “Преоткриването на прабългарския календар

– “Според представите на шумерите Юпитер е “пастир на Боговете”. А под богове тук се разбират същите онези Богове – създатели, които са обожествявали обитателите на Мохенджо Даро. Движейки се от съзвездие към съзвездие и “подкарвайки” ги със своята пастирска гега, Юпитер направлява хода на времето. А дванадесетте съзвездия по неговия път са неговото небесно стадо.” (стр. 65)

– “В Симеоновия сборник е нарисуван един твърде оригинален Зодиак. В него зодиите са наредени една под друга, като срещу всяка от тях е дадена съответстващата й рисунка. Цяла серия от особености на рисунките, илюстриращи Зодиака показват, че той е свързан с древните българи....Още от пръв

поглед в него се съзира една търде интересна и дори **уникална особеност**: Той започва не със зодия овен, както започват всички съвременни близкoизточни и европейски зодиаци, а кой знае защо започва със зодията Срелец.” (стр. 70)

– “Оказа се, че такова математическо решение съществува и то е единствено по рода си, а това на свой ред показва, че всеки календарен термин на древните българи е част от една стройна система, залегнала в основата на древнoбългарските календарни датировки. Намереното математическо решение даде следният превод на древнoбългарските календарни термини:

Месеци

Алем – първи
Тутом – втори
Читем – трети
Твирем – четвърти
Вечем –пети
Шехтем – шести
Елем – десети
Ениалем – Единадесети
Алтем – дванадесети
(стр.117)

Години

Сомор –мишка
Шегор – вол
Дван – заек
Вер – дракон
Дилом – змия
Теку – кон
Тох – петел
Етх – куче
Дохс – глиган (стр117)

– “За разлика от споменатите древни народи, памирците у които са останали преки следи от календара на българите, а също роднините на древните българи в Кавказ, са запазили в календарите си нещо, което не притежават дори древните египтяни, нито согдийците, хорезмийците и персите. У тях отделния период, свързан с новата година се състои не от пет дни (допълнени в Египет с още един ден), а само от един единствен ден – самата Нова година. Особеният памирски празник Шогун (деня на жреците) трае само един единствен ден. А периодът БИХ, отбелязан в записките на Ал-Бируни, трае само един единствен ден.” (стр. 141)

– “А за да достигнат до нас тези названия, главната заслуга е на народната памет, която е предавала от век на век особените древнобългарски броячки и названията на животните от цикловия календар. Един прекрасен образец от този тип е например календарът, нарисуван от поп Минчо от село Дъбене през 1876г.”(стр. 159)

– “Първият ден от древнобългарската година е имал името Идинак и не е влизал в нито един месец. (стр. 178)

– “Останалите 364 дни от древнобългарската година са се разпределяли в съответствие с една удивително хармонична идея. Всеки обикновен месец е съдържал два полумесеца от 15 дни и се е равнявал на 30 дни. Същевременно към четири от месеците от годината – и това са били първите месеци от всеки сезон – се е добавял допълнителен 31-ви ден. (стр. 179)

– “С тези свои особености древнобългарския годишен календар изпъква като най-съвършеният календарен образец, създаден от древния свят. Неговото предимство пред останалите календари е съвършено очевидно и лесно се долавя от всеки, който има минимална математическа подготовка. Затова съвършено прави са малцината български автори, които поставиха този проблем на вниманието не само на България, но и на света. Издържана е и тяхната идея да се използва

древнобългарския календар като модел за подготвяния от Юнеско единен световен календар.(стр. 180)

– “Така или иначе, още през третото хилядолетие преди Христа в подножието на Памир вече се открива следи тъкмо от оня вид годишен календар, който са донасли със себе си испериховите българи.” (стр. 184)

– “В древнобългарския календар е въплътен труда на множество отдавнашни и изтекли без следа умове живели някога в земите на Елам, Шумер и съседния с тях Памир (Имеон).”(стр.185)

– “С тези свои особености древнобългарският календар и по-специално цикловият дванадесет годишен зодиак заема специално място сред най-древните календари в света. Той не може да се нарече нито шумерски календар, нито еламски, нито дори санскритски, въпреки, че санскрит има най-много допирни точки. Той си е календар древнобългарски, както от към своя език, така и от към някои свои особено важни математически особености.” (стр. 185)

ДОРИАН АЛЕКСАНДРОВ – “Бойни изкуства на древните българи”

– “Както споменахме, хората на Бат Баян се наричали “черни българи”, тези на Котраг – “сребърни българи”, а на Аспарух и другите двама братя – “златни българи”. (стр. 38)

– “Китайския зодиакален календар с 12 животни се е утвърдил в цяла Азия. Той се използва в Корея, Монголия, Тибет, Виетнам и Япония и е доста популярен и на запад. Този календар е с български произход и е българско откритие.” (стр. 307)

– “Френското списание “Популасион сосиете” публикува статия, в която се казва: “Научно е доказано , че в далечното минало древните българи са притежавали един от най-съвършенните календари в света.” (стр. 309)

– ”Древната българска юрта се е строила с входа на юг и била ориентирана строго според посоките на компаса. Горният ѝ отвор, който служел като кумин и прозорец, изпълнявал и ролята на слънчев часовник през деня, а нощем – за наблюдение на звездния небосвод. Във връзка с това вътрешността на юртата била разделена на 12 сектора, отговарящи на 12-те животни от календара. По този начин капандурата на юртата се използвала универсално – като календар и като часовник! За разлика обаче от сегашното 24-часово деление на денонощието, при древните българи то се деляло на 12 части по два часа всяка, като всяка една от тези части отговаряла на едно животно. Това е строго свързано с денонощния биоритъм на човека и от тази гледна точка едно такова разделяне на денонощието е по-правилно. Между другото този български часовник и до сега се използва в Тибет, Китай, Монголия, Бурятия, Синцзян, Казахстан.” (стр. 310)

ГЕОРГИ ВЕЛЕВ – “Българският народен календар – основи и същност”

– “Празникът Янъовден е израз на стремежа на нашия народ да бъде в унисон с цялата вселена посредством пълното хармонизиране с нейните движещи сили (вечно преодоляващите се ИН и ЯН в неизчерпаемата КИ) в апогея на ЯН.” (стр. 235)

– “Да не забравяме, че в българския календар на всеки 4 години е имало и по още един “нулев” ден – високосния ден, който е бил прикрепен към апогея на ЯН–активността.” (стр.238)

НИКОЛА НАМЕРАНСКИ – “Празниците на българина”

– Празникът Петковден (**14 октомври**) пази някои предхристиянски елементи. В планинските райони на този ден се извършват обреди свързани със животновъдството. Овчарите пускат **кочовете** при **овците** за оплождане.” (стр.115)

АРНОЛД МОСТОВИЧ – “Ние от космоса”

– “Делението на времето у догоните произтича от целият им мит. То е доста сложно и се базира на 60-годишни промеждутъци от време.”(стр. 318)

– “Шумерите пресмятали пълния **цикъл на звездите равен на 25920 години.**”(стр. 239)

ГРЕЪМ ХЕНКОК – “Следите на боговете”

– “През онова време, казват те, имало 4 случая, когато слънцето не изгряло от обичайното си място – два пъти изгряло от там където залязва и два пъти залязло там, където изгрява.”(стр. 97 цитат от Херодот)

–“Както видяхме, Слънцето в деня на равноденствието изгрява от едно и също зодиакално съзвездие в продължение на 2160 години.”(стр. 98)

– “Озирис е пътувал в Етиопия, Арабия, Индия и Тракия.”(стр.105)

– “Платон съобщава, че египтяните наблюдавали звездите “отпреди 10000 години” .”(стр. 143)

– “Египтяните вярват, че са богозбрана нация и са управлявани от владетели, които са възплъщение на боговете; първите им владетели, твърдят те, са били истински богове, които живеели на земята, обикаляли навред и общували с простосмъртните.”

“The Gods of the Egyptians” Том I, стр. 3.

– “През 1994г. проф. Дейвид Браун прави предварителни тестове на знаменитите “сини камъни” в Стоухендж, Англия, които дотогава се датират към 2252г. пр. хр. Тестовите показват, че тези 123 четирилонни монолита може би са изкопани от каменоломни през последния ледников период, около 12000 години пр. хр.” (стр. 215-227)

ЕРИХ ФОН ДЕНИКЕН – “Денят в който боговете дойдоха

– **“Дори в свободомислещата класическа Гърция, в която е имало много блестящи математици и философи, се е смятало за кощунство да се твърди, че земята се движи около Слънцето.”(стр. 116)**

– **“Астероидния пояс между Марс и Юпитер съществува и аз съм на мнение, че неговите на 400 хиляди части произхождат от планетата Х (*Тиамат б.а.*), която е обикаляла слънцето за 1898 дни.” (стр. 150)**

– **“Този странен Кукулкан бил свързан още от самото начало тясно с Итцамна, най- висшия небесен бог на майте, сътворителя на писмото и на календара. Той бил господарят на небето, “който живеел в облаците”. Бил изобразяван като старец и тялото му украсявали със символите на планетите и астрономическите знаци. Явявал се също и като двуглав дракон.” (стр. 201)**

– **“Истинският Кукулкан не е бил някаква обикновена змия с пера, родена от фантазията за перата на птицата Кетцал и люспестата кожа на змията. Не! Митовите разказват за “лелящата змия”, която дошла от небето, която научила хората на много неща и се върнала пак там, откъдето е дошла. Затова има непоклатими доказателства.” (стр. 201)**

– **“В центъра на Чичен Итца между обредните сгради е изправена една 30-метрова стъпаловидна пирамида, посветена на бог Кукулкан, която върху квадратна площ със страна 50,5м. представлява едно гениално **изображение на календара** като символ на лелящата змия. Пирамидата има 9 платформи разположени една над друга и разделени през средата със широки стълби. Всяка от четирите стълби има по 91 стъпала. Върху най-горната платформа чрез едно стъпало се влиза в светилището. Входът е заграден от две колони, които изобразяват пернати змии. Всяко стъпало обозначава един ден. Така се получават $4 \times 91 = 364 + 1$, сумата на една година. Всяка**

стена се състои от 52 изкусно украсени каменни плочи, което отговаря на числото на един календарен цикъл.” (стр. 202)

“Очите на Сфинкса”

– “Абу Заид Ал-Балхи разказва: В пирамидите намерихме надпис, който е на тяхното писмо. Разчетеха го и там се казва: “Тези две пирамиди са построени когато “Падащият Лешояд” се намираше под знака на рака.” Тогава пресметнаха колко време е изминало от този момент до появяването на Пророка и получиха два пъти по 36000 слънчеви години.” (стр. 228)

– “Той (*Херодот*) описва как жреците в Тива му показали 341 статуи, от които можело да се съди, че кастата на висшите жреци съществувала от преди 11340 години.” (стр. 255)

“Завръщане към звездите”

– “В Махабхарата 1200 години на “боговете” отговарят на 360000човешки години.” (стр. 161)

– “Един период обхваща един голям “век”. Това са сто години на Брама или 311040 милиарда земни години. Един ден на Брама е равен на 4,32 милиарда години на смъртните.” (стр. 172)

– “В книгата Дзиан е отбелязано, че **през 9564г. пр. н.е. големи части от суша, намиращи се пред днешна Куба и Флорида потънали в океана.**” (стр. 173)

АЛЪН АЛФОРД – “Боговете на новото хилядолетие”

– “Присъствието на Оанес в Америка може да бъде определено с думата на майте “уаанна”, която всъщност е идентична с Оанес и означава “този, чийто дом е вода.” (стр. 408)

– “Значението на Ицамна отново било “този, чийто дом е вода”. Според легендата Кетцалкоатъл, наречен иначе Еа (Енки) отплувал от Яина със “змийски сал”. (стр. 408)

– “Каквото и да означава тази двойственост, статуята върху сал е Вишну, а този бог е познат в Непал като Нараяна. Това име

означава “Онзи който се грижи за хората”, а един от прякорите му бил удивителен – “Този чийто дом е вода”.” (стр. 409)

– “Така Енки ретроспективно е възприел знака на лъва, царя на животните в неговите африкански територии.” (стр. 272)

– “Богът змия тръгнал с група последователи от Тула към Юкатан, откъдето отплувал на изток върху “змийски сал”. Това събитие е сред най-значимите в историята на американците, защото Кетцалкоатъл си тръгнал, с обещание да се върне. Датата на връщане била точно определена, въз основа на свещен календар от 260 дни.” (стр. 406)

– “Един от прякорите на Енки бил “НАХАШ” – “който разкрива тайни”, обозначавайки неговите научни познания. Той бил познат и под прякора БУРУ, пиктографията на който прилича на минна шахта и използва значението според Захария Ситчин на бог на дълбоките мини.” (стр. 372)

– “Шумерските изображения на събитията в рая внушават, че богът змия бил самият Енки.” (стр. 315)

– “Нибиру е бил дом на боговете, а земята – седмата планета, ако се брой отвън навътре.” (стр. 184)

– “Пътешествие от Нибиру до Земята:

Първа спирка-“Домът на светлите води” – Плутон

Втора спирка-“Където полето се разделя” – Нептун

Трета спирка-неясна – Уран

Четвърта спирка-“Място на небесните бури” – Сатурн

Пета спирка-“Където се е получила клетвата на овчаря” – Юпитер.

Шеста спирка-“Където пътуването се прехвърляло на “пътнически кораб”.” – Марс

Седма спирка-“Където на бог Мардук дали “дом за почивка”.” – Земята.” (стр. 185)

– “Различавайки змията във форма на Нил, ние можем да обясним защо всички Енкиитски богове, чиито владения са били в Африка, са свързани със знака на змията или змея...

– “...това бил благоприятен символ на бога Енки, който сътворил човечеството, на същия бог, който спасил човека от Потопа и за всички Енкиитски богове, който притежавали развито научно познание, впоследствие предадено на човешкия род.” (стр. 299)

– “Йехова най-малкия син на Енлил. Йехова = Ишкур = Плачещия бог на Тиуанаку = бог на бурята в Теотихуакан. Никога не е имал постоянен град и народ.” (стр.392)

– “Защото понятието за време не определя небето – по-скоро **движението на небето определя времето.**” (стр. 278)

– “Друга скрита в миниатюрна клинописна плочка, се отнася до потопа, станал, когато планетата Нибиру била в съзвездието Лъв.” (стр. 269)

ПРИЛОЖЕНИЯ НА СНИМКИ И ТАБЛИЦИ
КЪМ ЧАСТ ТРЕТА

**КЪЩАТА НА ИЛИЯ ГЕШОВ –
СВИЩОВ**

Фигура 6.²

(По Й. Вълчев)

1863г. – свиня; женска; цикъл дърво.

(Символ на цикъла е цветето)

МОНАСТИРА В с.ПЕЩЕРА – ПЕРНИШКО

Фигура 7.²

(По Й. Вълчев)

1853Г. – вол; мъжки; цикъл земя.

(Ралото е символ на земята)

ПРЪСТЕНЪТ НА КАЛОЯН

Фигура 8.²
(По Й. Вълчев)
1286г. – змей.

СЕДМОЛЪЧЕВАТА РОЗЕТКА ОТ ПЛИСКА

Фигура 9.²⁶

Показани са седемте дни на седмицата: **Шар**-Понеделник-Слънце; **Сан**-Понеделник Луна; **Бе**-Вторник-Марс; **Хе**-Сряда-Меркурий; **Уо**-Четвъртък-Юпитер; **Нон**-Петък-Венера; **Кхе**-Събота-Сатурн.

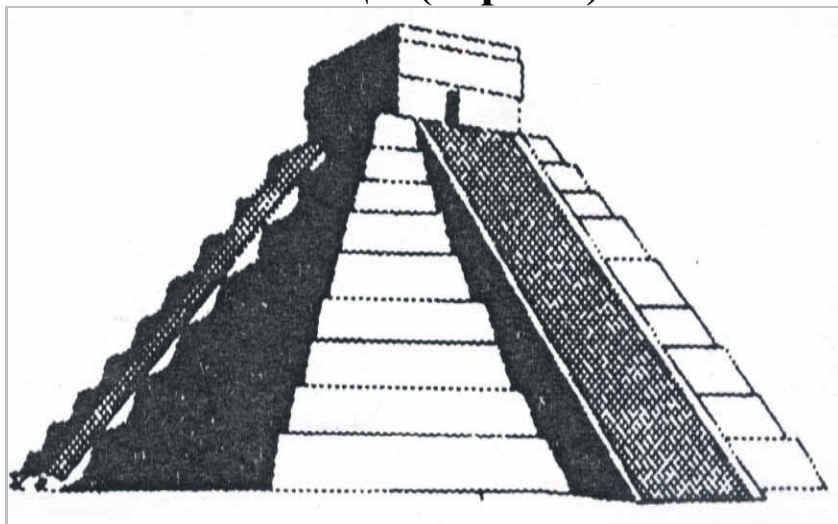
ГЕРБЪТ НА АСПАРУХ

Фигура 11.²
(По Й. Вълчев)

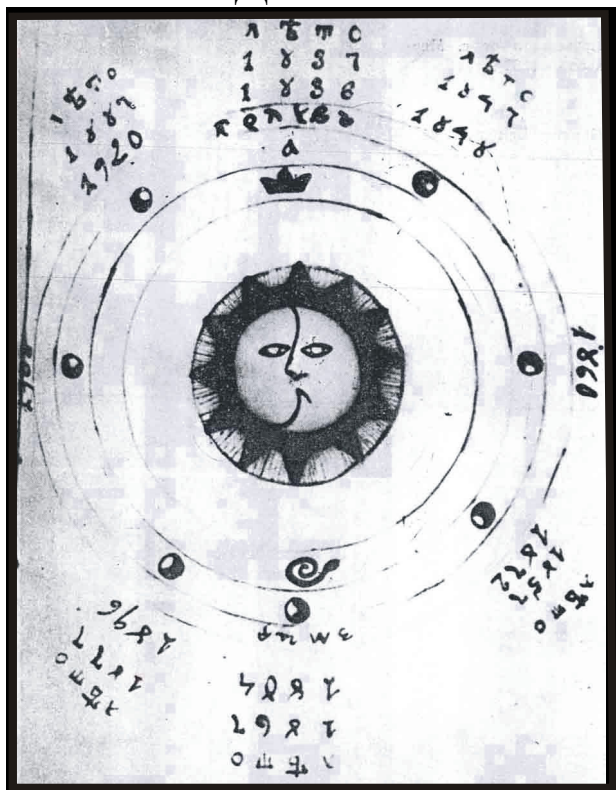
Този змия се намира пред статията за Аспарух в “Именник
на българските царе”

ГОЛЯМАТА ПИРАМИДА ОТ ЧИЧЕН ИТЦА (чертеж)

Фигура 12.¹⁶
(По фон Деникен)

КАЛЕНДАРЪТ НА ПОП МИНЧО ОТ с.ДЪБЕНЕ

Фигура 13.⁵
(По П. Добрев)

1837г. – петел;

a – десета планета;

змия – Енки

СВИНСКА ГЛАВА

Фигура 14.⁵
(По П. Добрев)

ОВЧАРСКА ГЕГА ОТ 1936Г.

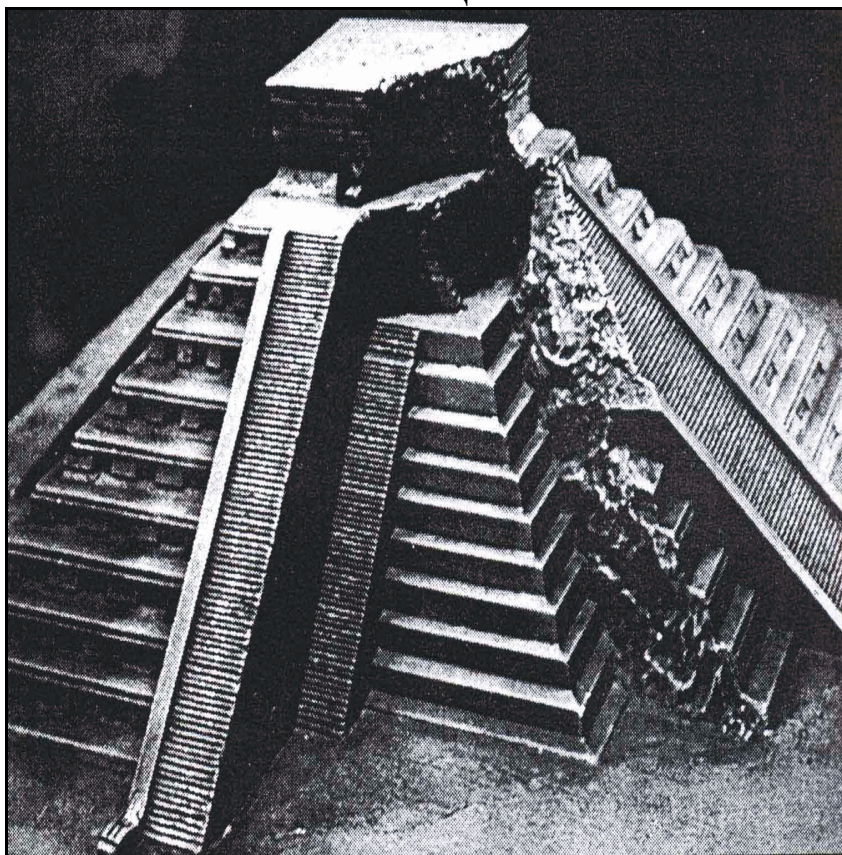
Фигура 15.⁵
(По П. Добрев)
1936г.– мишка.

ГЕРБЪТ НА ПАПА ГРИГОРИЙ

Фигура 16.²
(По Й. Вълчев)

ГОЛЯМАТА ПИРАМИДА ОТ ЧИЧЕН ИТЦА

Фигура 17.¹⁶
(По фон Деникен)

РОЗЕТКА ОТ с.ЯКИМОВО ЛОМСКО

Фигура 18.²⁶

Шумерски зодиакални съзвездия

По Алън Алфорд (стр. 272)

Сухур.маш	– козя-риба	Козирог
Гу	– носач на вода	Водолей
Син.мах	– риби	Риби
Кумал	– жител на полето	Овен
Гу.анна	– божествен бик	Телец
Маш.таб.ба	– близнаци	Близнаци
Дув	– рак	Рак
Ир.гула	– змей-велик	Лъв
Аб.син	– баща му е Син	Дева
Зи ба.анна	– небесна орис	Везни
Гир.таб	–	Скорпион
Па.бил	– защитникът	Стрелец

Датирани български владетели с календарни прозвища^{2;5}

Ирник	465г.	Змия	Огън		
Исперих	680г.	Змей	Метал	Бял	
Винех	754г.	Кон			М.р.
Сабин	765г.	Заек			
Крум-Каран	795г.	Крава			
Омуртаг	814г.	Кон			Ж.р
Маломир Свиница	831г.	Свиня			Ж.р
Пресиян	831г.	Свиня			
Борис Селевкий	968г.	Змей			М.р
Петър.П.Делян	1041г	Змия			М.р
Петър.IV.	1184г	Змей			
Калоян	1196г.	Змей			
Борил Калиман	1208г	Змей			
КонстантинТих	1258г	Кон			
Иван Шишман	1372г.	Мишка			

**Римски консули и императори с прозвища имащи
календарно значение³²**

Консул Цецина **СЕВЕР** – 1.г.пр.н.е. – овен.

Консул Гай Юлий **СИЛАН** – !7г.пр.н.е. – змей.

Консул Тиберий Катий Асконий **СИЛИЙ** Италик –

Консул Луций Фунданий **ЛАМИЯ** – 116г.-змей – ж.р.

Имп. Лиций Катилий **СЕВЕР** – 120г.-овен.

Консул Марк Елий **АВРЕЛИЙ ВЕР** Цсзар – 140г.-змей-метал.

Консул Марк Сервилий **СИЛАН** – 188г.-змей.

Имп. Септимий **СЕВЕР** – 192г.-овен.

Имп. Цезар гай Юлий **ВЕР** Максимин – 236г.-змей.

Консул Вирий **ЛУП** – 278г.-куче-м.р.

Имп. Марк Аврелий **КАР** – 281г.-вол-ж.р.

Имп. Марк Аврелий Антоний **КАРА.КАЛА** – 212г.-змей-черен-вода ж.р.

Обекти и културни паметници в България с календарно значение^{2;5;11}

Маринчо Бимбалов Страшния – 1762г.-кон

Манастира в Поморие – 1836г.-овен.

Свищов – църква “Св.Богородица” – 1837г.-петел.

с.Пещера, Пернишко – манастира – 1853г.-вол-земя м.р.

Чешмата от Сяр в Сандански – 1854г.-барс.

Лопушански манастир – 1856г.-змей.

Панагюрище – (къща) – 1857г.-змия-м.р.

Панагюрище –(къща) – 1861г.-петел-м.р.

Свищов – “Гешовата къща” – 1863г.-свиня-дърво-ж.р.
–1862г.-куче

Радомир – църква “Св. Димитър” – 1863г.-свиня-ж.р.

Габрово – “Дечковата Къща” – 1867г.-заек.

Струпецки манастир –1868г.-ламя-ж.р.
–1862г.-куче.

Банско – “Рашковата къща” – 1868г.-змей-синьо-дърво.

Банско – “Даскаревата къща” – 1873г.-петел-синьо-дърво.

Осенови лаг – Врачанско – 1892г.-ламя-ж.р.; 1921г.-петел.

Папа Григорий XII – 1582г.-кон (календарна реформа).
–възшествие в 1572г.-овен-земя-м.р.

–роден проф.Данти 1536г.-овен

Покръстване на Българите – 886г. – куче.

с.Черни-връх, Ломско – 1868г.-ламя-синьо-дърво-ж.р.

Неделнишки манастир – 1846г.-кон.

Овчарска гега – 1936г.-мишка.

Гербът на Петър Парчевич – 1668г.-овен (козел) м.р.

Таблица 12.

<u>Мъжки години</u>		<u>Женски години</u>	
1853	Вол	831	Свиня
968	Змей	1863	Свиня
1184	Змей	281	Крава
1208	Змей	116	Ламя
1857	Змиок	217	Кала
754	Жребе ц	1868	ламя
1572	Овен	1892	ламя
1668	Овен		
1861	Петел		
278	Куче		

Таблица 13.

Години носещи информация за
дванадесетгодишните цикли

465г.-огън-змия.

680г.-метал-змей.

140г.-метал-змей.

212г.-вода-змей.

1868г.-дърво-змей-синьо

1868г.-дърво-змей-синьо.

1873г.-дърво-петел-синьо.

1863.г-дърво-свиня.

1572г.-дърво-овен.

1853г.-земя-вол.

Таблица 14.

ЧАСТ ЧЕТВЪРТА

ДОКАЗАТЕЛСТВАТА

В тази част са представени доказателствата за същността и строежа на българския календар, под формата на анализ на факти от източници с предимно български произход. Не са пренебрегнати и чуждите източници, но те имат помощен характер и подходът към тях е внимателен. Решението на проблемните въпроси е представено във форма на логическа, или математическа задача. Този подход се налага от същността на календара, като строго подредена система за отмерване на времеинтервали с произволна продължителност. Подреждането на отделните доказателства следва логиката на календара отразена в част първа. За лесно пресмятане по-долу е представена извадка от години на които са известни някои от календарните характеристики:

1863г.-свиня-ж.р.	796г. <i>мишка</i>
1372г. <i>мишка</i>	1936г.- <i>мишка</i>
281г.-вол-ж.р.	853г.-вол-земя м.р
1854г.-барс.	765г.- <i>заек</i>
1867г.- <i>заек</i> .	680г.-змей-метал-бял
1868г.-змей-м.р	1184г.-змей-м.р
1196г.-змей	1208г.-змей-м.р!
7г.пр.н.е. – змей	68г.-змей116г.-змей – ж.р.
140г.-змей-метал	188г.-змей
212г.-змей- вода ж.р	1856г.-змей
1868г.-ламя-ж.р.	1868г.-ламя-синьо- ж.р.
1892г.-ламя-ж.р.	465г.- <i>змия-огън</i>
1041г.- <i>змия</i>	1857г.- <i>змия-м.р.</i>
754г.- кон м.р.	`814г.- кон
754г.- кон м.р.	1258г.- кон
1762г.-кон	1582г.-кон
1846г.-кон	1.г.пр.н.е. – <i>овен</i>
120г.- <i>овен</i>	192г.- <i>овен</i>
1536г.- <i>овен</i>	1572г.- <i>овен-земя-м.р.</i>
1668г.- <i>овен (козел) м.р.</i>	721г.-петел
1837г.-петел	1861г.-петел-м.р
1873г.-петел-синьо	866г.- <i>куче-високосна</i>
1862г.- <i>куче</i>	278г. – <i>куче м.р.</i>

БЪЛГАРСКИЯТ КАЛЕНДАР Е СЛЪНЧЕВ

От литературата са ни известни много данни, но ще посочим само някои от тях, които считаме достатъчни за доказване на тезата за слънчевия характер на календара:

- Игнажден е народната Нова година.²
- Игнажден е най-късият ден.² (Зимно слънцестояние)
- ”Луната е на турците”²
- ”От Игнажден се начина Големият сечко, т.е. Голям месец.”²

• Гатанка от Малинка Стамболджиева: ”Един орех има 12 клона....Всичките зелени листа на дървото са 364, а един е от бога небоядисан.”²(Отг.– дните на календарната година).

• Надпис от аспаруховите българи⁵ (Муртафлар)

У	А	Н	Ч	У		С	Ъ	Н	7
---	---	---	---	---	--	---	---	---	---

П о д в и ж н и т е

св е т и л а с а) с е д е м.

А		Х		У	:	У	<	У	.	У	І
АН		СИ		Н		У	О	Н		Н	И

Б о г г о с п о д а р и м е

С л њ н ц е т о

Т о

У	<	:	<	У		Х	<	І	У
у	о		о	с		си	о	ин	

Ю п и т е р

у п р а в л я в а

г о с п о д а р я т (н а) в р е м е т о

”Така се създаде кръговратът на вселената, т.е. земята да се върти около Слънцето и да се грее от него, месеца да се движи около земята, и останалите тела да се движат било около земята, или около слънцето, било едно около друго, според силата, която им е дала Силата на сътворението, независимо от техния общ кръговъртеж, заедно със земята и месеца около центъра на всемира, Слънцето.”¹

- ”Земята обикаля около Слънцето за 365 дни.”¹

- Голямата пирамида в Чичен Итца има 4 стълби, всяка с 91 стъпала и едно стъпало на входа на храма, общо 365 стъпала.¹⁶

- Черквата в с.Черни-връх е осветена през година змей, но надписът сочи 1867г. заек.Това означава, че освещаването е станало в края на християнската година, но в началото на българската година¹¹.

- Волжските българи наричат нулевия ден **СУР**, т.е. ден на слънцето.

- Дунавските българи наричат нулевия ден **КОЛЕДА** или **КОЛАДА**.⁴ На този ден те принасят в чест на бога Слънце жертвено животно ПРАСЕ. Неговото име произлиза от ПРА-СУН, което означава **пресвят**.Но **СУН** означава Слънце.Налице е аналогия с жертвеното животно **агне**, което се принася в жертва на бог **Агни**.

- Първият ден на българската седмица е **неделя – денят на слънцето**, което е категорично представено в седемлъчевата розетка от Велики Преслав.²⁶

- На обратната страна на розетката от Велики Преслав втои надписът **ЮІ – ЮЙ**, което означава **слънце**. Подчертан а слънчевия характер на календара.

- Розетката от с.Якимово е символ на календара. Външния кръг се състои от 12 сегмента, символизиращи 12-те месеца на годината и 12-годишния календарен цикъл. Средния кръг има 8 сегмента и символизира звездната година. Централния кръг е символ на слънцето, определящо характера на календара²⁶.

• Много от Муртафларските надписи имат характер на молитва и преклонение към слънцето, като бог, извор на живот и първичност⁶:

Y	Λ		I	Y	I
Х	А		И	У	И

И Г Р А Й

С Л Ъ Н Ц Е

∇	<		I	Y	I
Ш	О		И	У	И

Р А Д В А Й С Е

С Л Ъ Н Ц Е !

I	Y	∇		I	Y	I
И	Х	Ш		И	У	И

О Б И Ч А Й

Н И

С Л Ъ Н Ц Е !

I	Y	I		7	<	Λ	5	Y
И	У	И		Д	О	А	Н	У

С Л Ъ Н Ц Е

К Ъ Л Н А Т И С Е !

Анализът на данните води до следните изводи:

1.Началото на българската година е най-късият ден – зимното слънцестояние.

2.Първият ден е нулев и не се брои. Останалите 364 дни са разпределени на 4 тримесечия по91 дни, като първият месец на всяко тримесечие има 31 дни, а останалите два – по31 дни.

3.Твърдо фиксираното начало на годината изключва възможността календарът да е лунен, или луннослънчев.

Крайният извод е, че българският календар има слънчев характер.

БЪЛГАРСКИЯТ КАЛЕНДАР Е ЮПИТЕРОВ

Исходни данни:

- Юпитер е наречен от българите СИО – ИН, което се превежда като ВРЕМЕ-ГОСПОДАРТ.⁶ (ИН = време)

- Българското име на Юпитер е Янкул.²

- В даоизма ЯН е носителят на времето.⁴ Следователно ЯН-КУЛ означава времегосподар.

- В българското народно творчество Янкул е представен като пастир на 12 стада, т.е. дванадесет зодиакални съзвездия.²

- В муртафларските надписи се срещат молитви в прослава на Юпитер⁶.

- Янкул е представен в българската иконопис като усмихнат старец заобиколен от планети и звезди.²

- Околослънчевата обиколка на Юпитер има продължителност 11.84 земни години, или 4332 дни.Това са приблизително 12 земни години, или в закръгление 12 юпитерови години по 360 дни.³⁰

- В календара на поп Минчо Земята и Юпитер са изобразени в центъра на композицията един срещу друг, с което е подчертана тяхната неразривна връзка в календара (фиг.13). Анализът на данните води до към следните заключения:

1. Дванадесет земни години правят 4383 дни. Това са три години на Сириус по 1461 дни. Годината на Сириус съдържа три години по 365 дни плюс еда високосна година.

2. Една обиколка на Юпитер може да се ползва за фиксиране на 12-годишен земен цикъл, а също за фиксиране на три години на Сириус и за определяне на високосните години. Следователно Юпитер може да играе двойна роля: Да формира

пакети по 12 години и да “организира” корекцията на календара чрез добавяне на високосни дни.

Изводът е, че Юпитер има главната роля в коригирането на календара и във формирането на календарните цикли. **В този смисъл българският календар е юпитеров.**

БЪЛГАРСКИЯТ КАЛЕНДАР Е УСТРОЕН НА ЦИКЛИ ПО ДВАНАДЕСЕТ ГОДИНИ

Анализът на данните от част трета показва, че време интервалът между години, които новят названието на едно и също календарно животно се дели най-малко на 12. Това обстоятелство доказва съществуването на 12-годишните цикли. В потвърждение на този извод броят на календарните животни е също 12, което не оставя съмнение в съществуването на 12-годишния цикъл.

- В българските исторически източници 12-годишния календарен цикъл ясно е показан като дванадесетъбно колело в календара на поп Минчо. (фиг.13)

- В розетката от с.Якимово (фиг.18) външния пояс с 12 сектора също е изображение на 12-годишния календарен цикъл.

- В действащото светилище на Тангра във Волжка България 12-месечния цикъл с нулевия и високосния ден е изобразен в долната част на композицията с 12 наклонени резки (месеците), една хоризонтална резка (нулевия ден) и една вертикална резка (високосен ден).

КАЛЕНДАРНИТЕ ЖИВОТНИ СЕ ПОЯВЯВАТ В КАЛЕНДАРА В МЪЖКИ И ЖЕНСКИ РОД

Анализът на данните от таблици 12. и таблица 13. води до следните заключения:

1. Времеинтервалът между едноименни години от един и същи пол се дели най-малко на 24.

2. Времеинтервалът между едноименни години с противоположни полове не се дели на 24 (но се дели на 12).

3. Ако е известен полът на която и да е година от даден цикъл, то всички години от този цикъл са от същия пол. В периода от 1863г. до 1873г. от женски пол са година 1863-свиня и година 1868-ламя. Такава комбинация е възможна само ако всички животни в даденцикъл са еднополови.

Изводите са следните:

1. Календарните животни се появяват в календара в мъжки или женски пол, т.е. половете са равнопоставени и не са свързани с номера на годината в 12-годишния цикъл.

2. В един и същи цикъл всички години са от един и същи пол. Следователно циклите също се явяват в мъжки или женски пол.

3. Началното календарно животно в 12-годишния цикъл е свиня.

4. Мъжките и женските 12-годишни цикли текат в алтернативна последователност.

В БЪЛГАРСКИЯТ КАЛЕНДАР СЪЩЕСТВУВА 60-ГОДИШЕН ЦИКЪЛ

Анализът на данните от таблици 12, 13 , и 14 води до следните резултати:

1. Дванадесетгодишните цикли са подредени в реда **вода, огън, земя, дърво, метал.**

2. Циклите са оцветени в съответствието: **вода-черно; огън-червено; земя-жълто; метал-бяло.**

3. В хода на времето поредицата от петте цикли се повтаря многократно.

Изводите са следните:

1. Пет 12-годишни цикли формират един 60-годишен.

2. Тъй като 12-годишните цикли са от мъжки или женски пол, 60-годишния жикъл се явява в два варианта. В първия вариант три от 12-годишните цикли са от мъжки род, а във

втория вариант от мъжки род са два. В този смисъл условно може да се говори за мъжки и женски 60-годишни цикли.

3. Мъжките и женски 60-годишни цикли текат в алтернативна последователност.

4. В състава на 60-годишния цикъл начален е 12-годишния цикъл вода. Този извод е продиктуван от обстоятелството, че в календара водата не се възприема в буквален смисъл, а като символ на пространството, на космоса. Затова този цикъл е “боядисан” в черно, точно както в чипровските килими цветът на небето (космоса) е черен.

СТО И ДВАДЕСЕТГОДИШНИ ЦИКЛИ

Наличието на мъжки и женски 60-годишни цикли предопределя съществуването на 120-годишни цикли, като комбинация от мъжки и женски 60-годишни цикли.

120-годишните цикли нямат полов белег. Това обстоятелство изисква в началото на този цикъл да стои мъжки 12-годишен цикъл.

Съществуването на 12- и 120-годишните цикли косвено се потвърждава от китайския календар, където се говори за 12 земни клона и 10 небесни ствола. Земните клони са 12-те години на цикъла, а стволите са 10-те 12-годишни цикли в 120-годишния цикъл. Клоните (години) са земни, защото ги прави Земята с една обиколка около Слънцето. Стволовете са небесни, защото ги прави Юпитер за 12 земни години.

БЪЛГАРСКИЯТ ЗОДИАК НЕ Е РЕТРОГРАДЕН

Зодиакът е последователнист от имена на животни, която в древността е ползвана за целите на астрономията и календаристиката. В класическия зодиак не всички имена са на животни, но наименованието зодиак се запазва. Различаваме два основни вида зодиаки – астрономически и календарни.

Астрономическите зодиаки са номерирана последователност от съзвездия, разположени в непосредствена близост до еклиптиката. На всяко съзвездие се присвоява по едно от имената в зодиака. Астрономическия зодиак е неподвижен по отношение на звездите.

Календарният зодиак е номерирана и наименивана последователност от времеинтервали като месеци, години и по-големи периоди. На всеки времеинтервал се присвоява въответно име от астрономическия зодиак. При слънчев календар този зодиак е неподвижен по отношение на точките на равноденствие, или слънцестояние.

В зависимост от условията на наблюдение, животните могат да бъдат изброени в права (директна), или обратна (ретроградна) посока. За една година слънцето движейки се в права посока (на изток), преминава през зодиака в директна последователност. Същото прави и Юпитер в продължение на 12 години.

Лунната календарна година е с по-малка продължителност от тропическата. Това означава, че началото на годината постоянно ще се измества в ретроградна посока, т.е. на запад. След известен период зодиакалните съзвездия ще бъдат “изброени” в обратна посока. Това явление се нарича астрономическа стробоскопия. То е същността на ретроградно движение. Астрономическата стробоскопия може да се прояви и в движение на изток, както се наблюдава при Юпитер, който на всеки 84 години стартира с едно зодиакално съзвездие напред (на изток).

Необходимо е да се установи характера на българския зодиак, неговото начало и съответствието му с класическия зодиак.

Както вече установихме, българския календар е слънчев. Началото на годината е точно определено на 22 декември по грегорианския календар. Този факт означава, че българския зодиак не може да бъде ретрограден, както при лунния календар.

Същия резултат се получава и по отношение на 12-годишния цикъл. Господарят на времето Юпитер, е планетата която “брои” зодиакалните съзвездия (стада). Това броене е в нормалната посока на изток.

Борис Рогев посочва класическия директен зодиак, китайския животински ретрограден зодиак, и египетския зодиак. Като приравнява китайската зодия мишка с класическата водолей и конят с лъва, той доказва ретроградния характер на китайския зодиак. Но това не е достатъчно основание да твърдим същото и за българския. Необходима е съпоставка поне на още една зодиакална двойка, защото и при директно, и при ретроградно нареждане Мишка с Водолей и Кон с Лъв съвпадат, т.е. не разполагаме с информация за посоката на подреждане. Ще отбележим още, че основното доказателство на Борис Рогев за ретроградния характер на българския зодиак е невярното твърдение, че българския календар е лунен.

Перър Добрев приема тези резултати и ги доразвива, като приравнява шумерската зодия ЗИБАНТУ (Скорпион) с българската ДВАН (Заек). Това приравняване е спорно, защото известния американски шумеролог Захария Синти я приравнява с Везни. На таблица 15. е направено сравнение на класическия зодиак с българския, китайския, египетския животински и два варианта на шумерския зодиак. Задължително условие е при ретроградния зодиак да съвпадат Мишка с Водолей и Кон с Лъв. В директния вариант на българския зодиак откриваме 4 съвпадения: Мишка-Водолей; Котка-Барс; Магаре-Кон; Овен-Коза. Този резултат е убедителен и потвърждава, че българския зодиак е директен.

Изводите, които произтичат от гореказаното са следните:

1. Българският зодиак е директен.
2. Началната му зодия е Козирог.
3. Съответствията с класическия зодиак се следните:

Свиня-Козирог; Мишка-Водолей; Вол-Риби; Барс-Овен; Заек-Телец; Змей-Близнаци; Змия-Рак; Кон-Лъв; Маймуна-Дева; Овен-Везни; Петел-Скорпион; Куче-Стрелец.

Класиче-ски зодиак	Египет-ски зодиак	Шумер-ски зодиак	Шумерски Зодиак по З. Сичин	Българ-ски зодиак	Китайски зодиак
Овен	<u>Котка</u>	Лиму	Кумал	<u>Барс</u>	Куче
Телец	Куче	Гуд	Гу.Анна	Заек	Кокоска
Близнаци	Змия	Туаму	Маш.Таб.Ба	Змей	Маймун
Рак	Бръмбар	Уму	Дув	Смия	Овца
Лъв	<u>Магаре</u>	Ур-Гула	Ир.Гула	<u>Кон</u>	Кон
Дева	Лъв	Иту	Аб.Син	Маймуна	Змия
Везни	<u>Коза</u>	Шиткулу	Зи.Ба.Анна	<u>Овен</u>	Змей
Скорпион	Бик	Зибанту	Гир.Таб	Петел	Зайка
Стрелец	Ястреб	Мул-Гула	Па.Бил	Куче	Тигър
Козирог	Маймуна	Шухуру	Сухур.Маш	Свиня	Крава
Водолей	<u>Ибис</u>	-----	Гу	<u>Мишка</u>	Мишок
Риби	Крокодил	Нуну	Сим.Мах	Вол	Свиня

Таблица 15.

МЕСЕЦИТЕ НА ГОДИНАТА НОСЯТ ЖИВОТИНСКИТЕ ИМЕНА ОТ 12-ГОДИШНИЯ ЦИКЪЛ

Исходни данни:

- В къщата с маймунката от Велико Търново календарното животно не се отнася за година, а за месец септември в година 1849-петел. Налице е указание, че месеците също се именуват с календарно животно.

- В началото на Януари се принася зимната жертва свиня. Но свинята е първото поред календарно жовотно.

- Никола Намерански посочва, че през месец Октомври на Петковден обрядната жертва е овца, през Ноември в деня на празника Мратинци жертвата е петле, а към края на Ноември са вълчите празници.

- Петър Добрев посочва, че в един почти изчезнал памирски календар последните 3 месеци се наричали ТАХ-

МАН, АХ-МАН, и ТУКСА-МАН, което по български е ТОХ-МАН, ЕТХ-МАН и ДОКСА-МАН, т.е. месец петел, месец къче и месец свиня.

- Богомилите също са наименовали месеците, но не с календарни животни, а с имена които заместват имената на 10-те божества. Имената на 10-те божества произлизат от имената на 10-те знака в китайския календар. Така традицията на българския календар се пренася в календара на богомилите.

- Разпределението на зодиите не съвпада с месеците в григорианския календар, но се покрива с месеците в българския календар.

- В своя годишен ход Слънцето последователна преминава през 12-те зодиакални съзвездия. През едно съзвездие то преминава за един месец. Този период е основа за разпределението на зодиите, но той е основа и за разпределението на месеците в българската година. Припокриването на зодиите с месеците създава възможност да ги разглеждаме като едно цяло.

- Шумерите също се назовавали месеците с имена на календарните животни, което се вижда от следната таблица:

ШУМЕРО-АКАДСКИ ИМЕНА НА МЕСЕЦИТЕ

1 Нисану	Мишка
2 Айру	Вол
3 Сивану	Барс
4 Дуузу	Заек
5 Абу	Дракон
6 Улулу	Змия
7 Ташриту	Кон
8 Арахсамну	Маймуна
9 Кисливу	Овен
10 Тхабиту	Петел
11 Шабатху	Куче
12 Адару	Свиня

Изводът е, че месеците носят имена на календарни животни и те са същите като при годините. Маймуната е пред овена.

НАЗВАНИЯ НА НОМЕРАТА НА МЕСЕЦИТЕ В БЪЛГАРСКАТА ГОДИНА

Най-обосновано решение за имената на числителните от едно до дванадесет дава Петър Добрев. Но той не дава решение за числителните 7, 8, 9 и 11. Бройните числителни 7 и 8 в съвременния български език имат структурата на древnobългарските редни числителни. Петър Добрев намира българското числително ЕС – равнозначно на осем. В старобългарския надпис “Сето село бегало” виждаме древното значение на седем-много. Ясно е, че **сет** означава **седем**, а **сетем-седми**. По същия начин **ес** е **осем**, а **есем** или **осем** е **осми**.

За възстановяването на девет изхождаме от позицията, че това е числото на боговете. ДЕВ означава БОГ, а този корен съществува в съвременното ДЕВет. Следователно древnobългарското **дев** е **девет**, а **девем-девети**.

Единадесет може да бъде възстановено по подобие на 12. ЕЛ-ТУ означава 10+2. В такъв случай ЕЛ-ЕН ще означава 10+1. В съвременните български диалекти съществуват ЕНО и ИНО със значение едно. Следователно древnobългарското ЕЛЕН означава единадесет. Редното числително 11^{-ти} ще бъде ЕЛЕН-ЕМ, което ще се трансформира в ЕЛНЕМ. Така получаваме пълен комплект от 12 редни числителни: **алем-първи; тутом-втори; читем-трети; твирем-четвърти; вечем-пети; шехтем-шести; сетем-седми; есем-осми; девем-девети; елем-десети; елнем-единадесети; алтем-дванадесети**.

ЗВЕЗДНА ГОДИНА

Понятието звездна година не съществува в историческите източници. Това е едно сполучливо хрумване на Йордан Вълчев.

Повечето от данните потвърждават нейното съществуване. За преки доказателства може да се приемат някои символи на календара свързани с числото 8.

- След високосната корекция, на всеки 128 години календарът изостава от реалното време с един ден. Необходима е допълнителна корекция за големи периоди от време. В противен случай след време ще се натрупа голямо отклонение и календарното време видимо ще се различава от реалното, както се получи с юлианския календар.

- Тъй като след първичната корекция календарът изостава, вторичната корекция ще се извършва чрез отнемане на високосни дни от календара.

- Маите дават сведение, че на 3172 години отнемат от календара 25 високосни дни. Този период е достатъчно дълъг, а това означава, че съществуването на звездната година не е прецедент.

- В българското вземо съществуват сакрални фигури наречени елбетици, или мандали. В основата на тези фигури е осмоъгълната, или осемлъчевата конфигурация. Една от тези фигури е символ на дълголетието, което ни ориентира към вечността, която се доближава до понятието ни за звездна година.

- В светилището на Тангра от Волжска България, над композицията, символизираща земната година, в дървото е издълбана фигурата канатица, позната ни от чипровските килими. Тази фигура е символ на вечността. Тя се състои от два пясъчни часовника (макаси) и има 8 върха. (фиг.5)

В унисон с календарното значение на резките, канатицата като символ на вечността визира голям период от време, в който се извършва допълнителна корекция на календара.

- Средният пояс в розетката от с.Якимово съдържа 8 сектора, с което символизира звездната година. (фиг. 18)

- Календарът на поп Минчо съдържа 8 сектора, с което също символизира звездната година. (фиг. 13)

- На всяка тераса от пирамидата на Кукулкан (Енки) в Чичен Итца може да се изброят 8 стени състоящи се от 52 плочи. Отново е налице календарното число 8. (фиг. 12)

- Следвайки логиката на календара, Й. Вълчев допуска, че ролята на 60-годишния цикъл не е само в отмерването на времето. На базата на този цикъл се извършва вековата корекция на календара и поради това той го нарича звезден ден.

Звездната година съдържа 20160 земни години, или 336 звездни дни, разпределени на 12 звездни месеци. Зв. месец има 4 зв. седмици. Зв.седмица има 7 зв. дни.

Анализ на данните:

- Между числата 8 и 20160 има еднозначна математическа връзка – $\frac{1}{2} \cdot (8!) = 20160$. Този факт обяснява значението на цифрата 8 като символ на календара.

- На пръв поглед периода от 20160г. няма астрономическо значение. Но един внимателен анализ показва, че този период отразява с достатъчна точност движението на точката на равноденствието по отношение на земния перихелий.

- Нормираният вариант на календара на поп Минчо съдържа редицата от числа 12, 24, 36, 48, 60, 72, 84. Сумата от квадратите на тези числа е 20160, а това е звездната година. Сумата на същите числа е 336, колкото са звездните дни в годината. (фиг.13)

- Изразът $\frac{1}{2} \cdot (8!)$ съдържа всички необходими данни за устройството на звездната година:

$$\frac{1}{2} \cdot (8!) = 3.4.5.6.7.8$$

$$3.4 = 12 \rightarrow 12\text{-годишен цикъл}$$

$$3.4.5 = 12.5 = 60 \rightarrow \text{звезден ден}$$

$$6.7.8 = 336 \rightarrow \text{брой на звездните дни}$$

6.8 = 48 → брой на звездните седмици

4 → брой земни години в годината на Сириус

3 → брой години на Сириус в 12-годишния цикъл

• Прецесията на земната ос също може да се изрази с факториелна функция: $36.(6!) = 25920$

Отношението на двата периода е

$$20160/25920 = (\frac{1}{2}.(8!))/(36.(6!)) = 7/9$$

• Както може да се очаква, факториелната функция е свързана и с други още по-големи астрономически периоди:

–Периодът в който слънцето се придвижва около центъра на галактиката с един градус е $2.(9!) = 725760$, което е равно на 36 звездни години, или 28 земни прецесионни периода.

–Периодът за една обиколка на слънцето около центъра на галактиката е $2.(9!).360 = (9!).(6!) = 261273600\text{г.}$, което се равнява на 12960 звездни години. Интересно е числовото съвпадение с прецесията на земната ос, която е 2×12960 земни години.

Главният извод от анализа на данните е, че голям период на корекция на календара съществува. Този период е 20160г.

ПРОДЪЛЖИТЕЛНОСТТА НА ЗВЕЗДНИЯ ДЕН Е 60 ГОДИНИ

Изборът на 12-годишния период се предопределя от движението на Юпитер. Този цикъл обезпечава високосната корекция, като 4^{-та}, 8^{-та} и 12^{-та} години са високосни.

Шестдесетгодишният цикъл обезпечава последващата корекция на календара. Изборът на продължителността му зависи от числата 12 и 128, а така също и от продължителността на човешкия живот. Периодът от 60 години е една разумна цифра защото:

1. Тази продължителност е съизмерима с един човешки живот.

2. Съдържа цяло число 12-годишни цикли – 5 броя.

3. Съдържа цяло число години на Сириус – 15 броя.
4. Два периода правят 120 години, което е достатъчно близо до периода 128 години, когато календара е изостанал с един ден.
5. Особено важно обстоятелство е, че числото 60 е основа на брийната система на шумерите.

ПЕРИОДЪТ НА КОРЕКЦИЯ НА КАЛЕНДАРА Е 420 ГОДИНИ

Периодът от 420г. е звездната седмица. На пръв поглед тази цифра идва от стремежа звездната година да бъде устроена както земната. Има съществени астрономически фактори, които правят този извод логичен. Този период съдържа 7 зв. дни, но той съдържа и 5 периода от 84 години. Това е аналогия с петте 12-годишни цикли в 60-годишния цикъл.

Периодът от 84 години може да се контролира по движението на Юпитер или Уран:

- След 84 години Юпитер се намира с 30° напред от стартовата точка, т.е. е напреднал с едно зодиакално съзвездие и в 85^{-та} година стартира с едно съзвездие напред.
- Уран обикаля около Слънцето за 84г. ,т.е. звездната седмица съдържа точно 5 уранови години.

Тези обстоятелства са достатъчно основание за избора на периода от 420 години.

12-ГОДИШНИТЕ ЦИКЛИ ТЕКАТ В РЕДА ВОДА ОГЪН, ЗЕМЯ, ДЪРВО, МЕТАЛ

Вече изяснихме защо първия цикъл е вода. Ще допълним, че символите на пространството са символи и на бог Енки, а доколкото богът е първичност, то първи е неговият цикъл вода. Този избор дава информация по въпроса кой е създателя на календара.

От гледна точка на космогонията при сътворението на света първо възникват галактиките като множество от звезди. На

следващия етап звездите раждат планетите. По-късно на планетите се заражда животът и накрая се появява разума. От тази гледна точка може да се обясни наредбата на циклите в реда: **вода-пространство; огън-звезди; земя-планети; дърво-живот; метал-разум**. Другояче казано, пространството ражда звездите, звездите раждат планетите, планетите раждат живота, живота ражда разума.

Тази поредица се повтаря непрекъснато. След всеки пакет от 5 цикли идва следващия. На границата между двата пакета има един преход от цикъл метал към цикъл вода, т.е. в теологичен смисъл от разума към бога. Този преход досега не е обяснен.

В даоизма се дава логично обяснение на Великия преход (Тай Цзи), като предел и момент на превръщане на Ян и Ин в своята противоположност.

По подобен начин може да се обясни прехода от цикъл метал в цикъл вода, като среща на бога и разума и преминаването им в техните противоположности. На границата на този преход бога създава пространството и отново започва вечния кръговрат и движение към следващия Велик предел.

Относно оцветяването на циклите вече изяснихме различието между китайския и българския календар. Ще допълним, че червения, жълтия и синия цвят в българския календар образуват пълен комплект от основни цветове, с които може да се прави цветна телевизия. В китайския календар червения, жълтия и зеления цвят не правят пълен комплект.

АНАЛИЗ НА НОРМИРАНИЯ ВАРИАНТ НА КАЛЕНДАРА НА ПОП МИНЧО

Нормирания вариант на календара се получава като от всички числа извадим 1836. Получават се две редици числа:

Първата – 1, 11, 21, 31, 41, 51

Втората – 0, 12, 24, 36, 48, 60, 72, 84

- В централната зона се вижда кръг, който символизира слънцето.

- Върху лика на слънцето е нарисувано зъбно колело с 12 зъба, символизиращо 12-годишния календарен цикъл.

- В центъра са нарисувани лицата на Земята и Юпитер анфас едно срещу друго.

- Смисълът на композицията в центъра е, че календарът е слънчев и юпитеров. Той е устроен на 12-годишни цикли, които астрономически се определят от Земята и Юпитер.

- Първият вътрешен пояс символизира орбитата на земята. Неговата зона е празна, защото земята е поставена в центъра.

- Вторият пояс символизира орбитата на Юпитер. В неговата зона са поставени символите петел и змия.

- В зоната на третия пояс са поставени останалите 7 планети, а над символа петел е записана буквата А. Както е характерно за планетите, те са показани с фази.

- В четвъртия пояс са поставени надписите петел и змия.

- В петия пояс е редицата от числа 0,12, 24, 36, 48, 60, 72,84.

- В шестия пояс е редицата 1, 11, 21, 31, 41, 51.

- Нормирания вариант няма отношение към конкретни години. Той е база за съставяне на хороскопи.

- Особено важно е значението на буквата А. Считаме, че тя означава алем-първи. По този начин е изобразена десетата планета Нибиру, която първа при изброяване в посока към слънцето. Символът и надписът петел, прилежащи към Нибиру, подчертава, че това е точно тази планета, защото отговаря на таблицата за съответствие между календарните животни планетите.(таблица 4.)

- Не е трудно да определим, че планетата разположена диаметрално на Нибиру е Сатурн. Това е подчертано с прилежащите към планетата образ на змия и надпис змия. Независимо от посоката на отброяване от (начална точка Нибиру) винаги диаметрално стои Сатурн.

- В шумерските писмени източници Нибиру е планетата на боговете. Според тези източници, планетата на Мардук идва

отвън в слънчевата система. Препминавайки през нея се сблъсква с петата планета Тиамат. Орбитата на тази планета е била между Марс и Юпитер. В резултат на сблъсъка Тиамат е разбита на две части. Първата част е изтласкана на външна орбита. Това е **Нибиру**. Втората част се установява на вътрешна орбита. Това е **Земята**. Тя идва заедно със спътника на Тиамат **Кингу** – днешната **Луна**. Като остатъчно явление от този сблъсък между Марс и Юпитер се образува асероиден пояс. Нибиру обикаля около Слънцето за период от 3600 години. Много по-късно на тази планета се установяват “боговете” (звездни пришълци).¹⁴

Сатурн е уникална планета в слънчевата система. Заедно с пръстените си тя наподобява външния вид на галактиката. Ето защо африканското племе догони им е дало едно и също име.³⁹ Галактиката е пространството в което съществуват нашите звездни системи. Това е нашият местен космос, ето защо Сатурн е под знака на змията. Но змията означава богът на земята Енки.

Изводът е, че календара на поп Минчо е модел на слънчевата система. Той носи информация за произхода на календара и българския род. Ясно е, че календара ни е даден от Енки, което се потвърждава писмено и от майте.¹⁴

- Математическият анализ извежда параметрите на звездната година. Установихме, че сумата от числата във втората редица е 336, а сумата от квадратите – 20160. Това са главни параметри на звездната година.

Сумата от числата в първата редица е 156. За една звездна година от календара се свалят 157 високосни дни. Виждаме закодирана информация за корекция на календара.

АНАЛИЗ НА ЗОДИАКА ОТ СИМЕОНОВИЯ СБОРНИК

Този сборник е заграбен от Светослав Киевски при нашествието му в България през X век. Пренесен е в Киев под името “Изборник на Светослав”. В сборника е нарисуван зодиак с класическите знаци. Зодиите са подредени в разбъркана последователност.

В посока на часовниковата стрелка наредбата е следната: **Козирог, Риби, Скорпион, Дева, Рак, Везни, Лъв, Близнаци, Телец, Овен, Водолей, Стрелец.**

Петър Добрев твърди, че началото на този зодиак е Стрелец. Считаме, че заради движението на Юпитер и Слънцето на изток, началото може да бъде само Козирог. Това решение се подкрепя от кръста в центъра на композицията – символ на географските посоки. Птичето над кръста е обърнато към Козирог.

Нашата хипотеза е, че зодиите са разместени за да може между тях да се дефинира определен исторически период от зодия до зодия. В този случай имат значение периодите от 2160 и 3600 години. Сумата от всички интервали може да дефинира огромни периоди от време.

Този български зодиак е уникален. Той няма аналози. Уникалността му се заключава във водещата роля на Козирога. Това, което със сигурност може да се каже за този уникален зодиак е следното:

1. “Симеоновият” зодиак е идентичен с класическия, защото зодиакалните им знаци са еднакви. В този смисъл произхода на българския календар трябва да се търси в най-ранните епохи на човешката цивилизация.

2. Разбъркването на зодиакалните знаци подсказва, че е представена една хронологична таблица, свързана със събития от най-дълбока древност.

3. Началната зодия на симеоновия зодиак е Козирог. Този избор не е случаен. Налице е съвпадение с началото на

българската година в деня на зимното слънцестояние. Козирогът е животинския образ на бог РА. Шумерското име на тази зодия СУХУРМАШ означава КОЗЯ РИБА, с което води към бог ЕНКИ. Това означава, че нулевият ден ЕНИ е посветен на ЕНКИ, а първият броен ден-неделя е посветен на богът слънце РА, източникът на вечната животворна енергия.

4. Като хронологична таблица симеоновия зодиак съдържа два периода.

- Първият период съдържа 96 периода от 2160 години, или 8 периода по 25920 години, отброявано от миналото към настоящето.

- Вторият период съдържа 48 периода по 2160 години, или 2 периода по 25920 години, отброявано от миналото към настоящето.

- Числото 48 прави връзка с параметрите на календара. Средноаритметичната стойност от периодите на земната прецесия и звездната година е 23040 години. Същото число се получава като умножим на десет квадрата на 48, т.е. $10 \cdot 48^2 = 23040$.

- За какви хронологични събития се отнася симеоновия зодиак сега не може да се каже. Това е въпрос на бъдещи проучвания.

ЦВЕТОВЕТЕ НА СЕЗОНИТЕ

- Лятото е горещият сезон. По тази логика неговият цвят е червения.

- Зимата е студения сезон. На нея принадлежи най-студения цвят – синият.

- Есента нашият народ нарича златна. В календара на богомилите тя е оцветена в жълто. Следователно нейният цвят е жълт.

- За пролетта остава белият цвят.

- Черният цвят принадлежи на космоса и затова няма сезон, или географска посока оцветено с този цвят.

- Поради топлинната инерция, сезоните не съвпадат с тримесечията. През Декември, Януари и Февруари е **зима**; Март, Април и Май е **пролет**; Юни, Юли и Август е **лято**; Септември, Октомври и Ноември е **есен**.

ЦВЕТОВЕ НА ГЕОГРАФСКИТЕ ПОСОКИ

- Посоката Юг на обяд сочи към слънцето. Следователно цветът ѝ трябва да бъде **червен**. Така се получава съответствие с лятото.

- Северът сочи полярната звезда, където е космически студ. Студът е характерен също за северния полюс и за зимата. Следователно посоката север трябва да бъде оцветена в **синьо**.

- От изток изгрява слънцето, което се вижда от името на тази географска посока. Времето иколо изгрева наричаме сутрин. Синонимите на тази дума носят информация за цвета на посоката изток. Синонимът е съставен от ЗАР и АН. ЗАР означава озарен, осветен, светъл. АН означава небе. Следователно **заран** означава **озарено, светло небе**. Другият синоним **утро**, води към вумерското У, или вавилонското УТУ, които означават **Слънце**. Изводът е, че цветът на географската посока изток е **бял**.

- За посоката запад остава **жълтия** цвят. Нейният аналог е есента.

- С **черния** цвят на космоса се “боядисва” центъра на географския кръст. Така тази точка символизира връзката на земята с космоса

- При това оцветяване на географските посоки денонощието е в пълно съответствие със сезоните:

Сутрин→пролет→бяло
Обед→лято→червено
Вечер→есен→жълто
Късна доба→зима→синьо

ЛИТЕРАТУРА

1. АНТОН ГЛОГОВ – “Богомилското учение”, изд.”ДЪГА⁺” –Стара Загора.
2. ЙОРДАН ВЪЛЧЕВ – “Календар и слово”, изд.”БЪЛГАРСКИ ПИСАТЕЛ” –София 1986
3. ЙОРДАН ВЪЛЧЕВ – “Календар и хронология”, изд.къща “ЛЕТОПИСИ” –София 1994.
4. ГЕОРГИ ВЕЛЕВ – “Българския народен календар – основи и същност”, изд. “ТАНГРА” –София 2000.
5. ПЕТЪР ДОБРЕВ – Преоткриването на българския календар”, изд.къща “СЛАВИКА-РМ”-София ’94.
6. ПЕТЪР ДОБРЕВ – “Каменната книга на прабългарите”, изд.къща “ПРОКСИМА” –София ’92.
7. ПЕТЪР ДОБРЕВ – “Светът на прабългарите” – изд.къща “СЛАВИКА-РМ” –София ’94.
8. ПЕТЪР ДОБРЕВ – “Царственик на българското достоплешие” – изд.къща “ИВАН ВАЗОВ” –София ’98.
9. МОСКО МОСКОВ – “Именник на българските ханове” – изд.”Д-Р ПЕТЪР БЕРОН” –София – 1988.
10. Д-Р ДОРИЯН АЛЕКСАНДРОВ – “Бойни изкуства и военно дело на древните българи” – изд.”ТАНГРА” – София 1999.
11. ГЕОРГИ КРЪСТЕВ – “Символи от боговете” – изд.”ВСЕЛЕНА” – Монтана – 1993.
12. ГЕОРГИ КРЪСТЕВ – “Българският календар”, изд.”НАРОДЕН БЪДИТЕЛ” – Варна – 1999.
13. НИКОЛА НИКОЛОВ ПЕТЯ ЗАРКОВА – “Чипровци и манастира “Св.Йоан Рилски”, изд. “ПОЛИМОНА” – Монтана – 1998.
14. АЛЪН АЛФОРД – “Боговете на новото хилядолетие”, изд. “ГУТОРАНОВ И СИН” – София – 1999.

15. НИКОЛАЙ РАДЕВ-АЛДЕБАРАН – “Древният код 681”, изд. “ХИПОПО” – Варна – 2001.

16. ЕРИХ фон ДЕНИКЕН” – “Денят в който боговете дойдоха” – изд. “ЛИТЕРА ПРИМА” – София 1994.

17. ПЕТЕР ФИБАГ “Планът на боговете” – изд. “ЛИТЕРА ПРИМА” – София – 1996.

18. “България в световната история и цивилизации – дух и култура” – сборник доклади от международната научна конференция Варна – 23 и 24 ноември 2001 – изд. “НАРОДЕН БУДИТЕЛ” – Варна – 2002.

19. “България в световната история и цивилизации – дух и култура” – сборник доклади от международната научна конференция Варна – 18 и 19 ноември 2000 – изд. “НАРОДЕН БУДИТЕЛ” – Варна – 2001.

20. България в световната история и цивилизации – дух и култура” – сборник доклади от международната научна конференция Варна – 20 и 21 ноември 1999 – изд. “НАРОДЕН БУДИТЕЛ” – Варна – 2000.

21. България в световната история и цивилизации – дух и култура” – сборник доклади от международната научна конференция Варна – 16 и 17 ноември 1996 – изд. “НАРОДЕН БУДИТЕЛ” – Варна – 1997.

22. ЙОРДАН АНДРЕЕВ – “Българските ханове и царе XII – XIV в.” – изд. “ПЕТЪР БЕРОН “ – София – 1992.

23. ГАЙНЕТДИН АХМЕРОВ – “История на Волжска България” – БУЛГАР ТАРИХЪ – изд. къща “ОГЛЕДАЛО” – София – 2001.

24. “Извори за българската история”-справочник. Изд. “ОТЕЧЕСТВО” – София – 1994.

25. “ История на България”-том I. Изд. БАН–София–1979.

26. “ История на България”-том II. Изд. БАН–София–1981.

27. СТАНЧО ВАКЛИНОВ – “Формиране на старо-българската култура” – изд. “НАУКА И ИЗКУСТВО” – София – 1977”.

28. И. А. КЛИМИШИН – “Релятивистская астрономия” – изд. “НАУКА” – Москва – 1989.
29. “Физика космоса” – Маленькая энциклопедия – изд. “СОВЕТСКАЯ ЭНЦИКЛОПЕДИЯ” – Москва – 1986.
30. БОРИС РОГЕВ – “Астрономически осново на първо-българското летоброене” – изд. БАН – София – 1974.
31. ГРЕАМ ХЕНКОК – “Следите на боговете” книга втора. Изд. “ОТЕЧЕСТВО” – София – 1994.
32. “Хронологична енциклопедия на света”-том II – изд. “ЕЛПИС” – В. Търново – 1994.
33. ПЕТЪР ДОБРЕВ – “Езикът на Аспаруховите и Куберовите българи” – изд. “ПРОКСИМА” – София – ’92.
34. ПЕТЪР ДОБРЕВ – “История на българската държавност” – ИКК “СЛАВИКА-РМ” – София 1991.
35. ЙОРДАН ВЪЛЧЕВ – “Календар и хронология” – изд. къща “ЛЕТОПИСИ” – София – 1994.
36. ЕРИХ фон ДЕНИКЕН – “Завръщане към звездите” – изд. “ЛИТЕРА ПРИМА” – София – 1994.
37. ЕРИХ фон ДЕНИКЕН – “Очите на сфинкса” – изд. “ЛИТЕРА ПРИМА” – София – 1994.
38. ПЕТЕР ФИБАГ – “Планът на боговете” – изд. “ЛИТЕРА ПРИМА” – София – 1996.
39. АРНОЛД МОСТОВИЧ – “Ние от космоса” – изд. “ХР. ДАНОВ” – Пловдив – 1990.
40. Сборник статии – “Били ли са те на земята” – изд. “ТЕХНИКА” – София – 1994.
41. НИКОЛА НАМЕРАНСКИ – “Празниците на българина” – изд. “ПОЛИМИНА” – Монтана – 1993.
42. ГЕОРГИ КРЪСТЕВ – “Пространство и време” – изд. “БИЗНЕС КОМПАС” – Монтана – 1997.
43. В. СТОИН – “Български народни песни от Източна и Западна Тракия” – С. 1939
44. Д. МИЛАДИНОВ и др. “Български народни песни” – Наука и изкуство, С 1981

45. К. ШАПКАРЕВ – “Сборник от български народни умотворения” – т. 1, БП, С. 1968
46. Н. КАУФМАН и кол. – “Народни песни от югозападна България” – т. 1, С. 1967
47. Д. ХРИСТОВ ”Общо учение за музиката с оглед към основите на народната ни музика” – Ал. Паскалев, С. 1921
48. Р. ГОРАНОВ – “Геометрия на текста” – Русе 2000, НЦФЛ “Св. Димитър Басарбовски”
49. Т. ТАНЕВ – “Българското взмо и Изтокът” – С. 1941, сп. Авитохол, кн. 3, 4
50. А. КАЛОЯНОВ – “Добър юнак с добра коня” – Г. Бакалов, Варна, 1986
51. ДЖ. ФРЕЙЗЪР – “Златната клонка” – ОФ, С. 1984
52. А., КАЛОЯНОВ – “Български митове” – Нар. Младеж, С. 1979
53. “Българско Народно Творчество” – т. 4, 5, 13.
54. Н. РАДЕВ – Алдебаран – “Древният код 681” ХИПОПО, Варна 2001
55. ПАИСИЙ ХИЛЕНДАРСКИ – “История славяно-българская” – Първи Софрониев препис от 1765 г., Наука и изкуство, С. 1973
56. СПИРИДОН ЙЕРОМОНАХ – “История во кратце о болгарском” – фототипно юбилейно – 2000 г., Гал-Ико, С. 1992
57. Й. ЙОВКОВ – “Съчинения” – т. 2, БП, С. 1989
58. Б. ИЛИЕВ – “Железния баща Демир баба” – ИПС Защита, С. 1991
59. Н. РАЙНОВ – “Приказки” – Народна Култура, С. 1976
60. Г. ВЕЛЕВ – “Български народен календар. Основи и същност” – Тангра, С. 2000
61. М. СИДОРОВ – “Българиството. Религията на седемте” – Български писател, С. 1997
62. САГС, ХАРИ У. Ф. – “Величието на Вавилон – Рива, С. 1998

63. А. БОНОВ, Митове и легенди за съзвездията, Наука и изкуство, С. 1978
64. В. АВДИЕВ, История на древния изток, III изд., Наука и изкуство, С. 1989
65. Й. ЗАИМОВ, Български именен речник, БАН, С. 1988
66. СБ., БОГАТИРСКАЯ ЗАСТАВА, Детская литература, Москва, 1985
67. Petit Larousse illustre, Paris, 1910

ПРИЛОЖЕНИЯ

СТАНДАРТЕН КАЛЕНДАРЕН МОДЕЛ ПРОЕКТ

ВАРНА 2003

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

1. ЧАСТ ПЪРВА – ТАБЛИЧНА ИНФОРМАЦИЯ

2. Таблица 1. Календарна земна година
3. Таблица 2. Календарна звездна година
4. Таблица 3. Състав на земната година
5. Таблица 4. Състав на звездната година
5. Списък на годините в корекция
6. Таблица 6. Изравняване на календара
7. Таблица 7. Съкратен вариант на корекция
8. Таблица 8. Астрономически зодиак
9. Таблица 9. Календарен зодиак
10. Таблица 10. Календарни адекватности

11. ЧАСТ ВТОРА – ТЕКСТОВА ИНФОРМАЦИЯ

12. Фактори обуславящи потребността от стандартен календарен модел
13. Характер на стандартния календарен модел
14. Форма на стандартния календарен модел
15. Основни свойства на стандартния календарен модел
16. Земна календарна година
17. Звездна календарна година
18. Изравняване на календара с реалното време
19. Съкратен вариант за изравняване на календара
20. Астрономически зодиак
21. Календарен зодиак
22. Астрономически съответствия на календарните величини
23. Световна празнична система
24. Адаптация на съществуващите календари към стандарта
25. Календарни символи
26. Адаптиран григориански календар

ЧАСТ ПЪРВА

ТАБЛИЧНА ИНФОРМАЦИЯ

КАЛЕНДАРНА ЗЕМНА ГОДИНА

Нова Година

I		1					2				3			
	A	1	8	15	22	29	5	12	19	26	3	10	17	24
	B	2	9	16	23	30	6	13	20	27	4	11	18	25
	C	3	10	17	24	31	7	14	21	28	5	12	19	26
	D	4	11	18	25	1	8	15	22	29	6	13	20	27
	E	5	12	19	26	2	9	16	23	30	7	14	21	28
	F	6	13	20	27	3	10	17	24	1	8	15	22	29
	G	7	14	21	28	4	11	18	25	2	9	16	23	30

II		4					5				6			
	A	1	8	15	22	29	5	12	19	26	3	10	17	24
	B	2	9	16	23	30	6	13	20	27	4	11	18	25
	C	3	10	17	24	31	7	14	21	28	5	12	19	26
	D	4	11	18	25	1	8	15	22	29	6	13	20	27
	E	5	12	19	26	2	9	16	23	30	7	14	21	28
	F	6	13	20	27	3	10	17	24	1	8	15	22	29
	G	7	14	21	28	4	11	18	25	2	9	16	23	30

Високосен ден

III		7					8				9			
	A	1	8	15	22	29	5	12	19	26	3	10	17	24
	B	2	9	16	23	30	6	13	20	27	4	11	18	25
	C	3	10	17	24	31	7	14	21	28	5	12	19	26
	D	4	11	18	25	1	8	15	22	29	6	13	20	27
	E	5	12	19	26	2	9	16	23	30	7	14	21	28
	F	6	13	20	27	3	10	17	24	1	8	15	22	29
	G	7	14	21	28	4	11	18	25	2	9	16	23	30

IV		10					11				12			
	A	1	8	15	22	29	5	12	19	26	3	10	17	24
	B	2	9	16	23	30	6	13	20	27	4	11	18	25
	C	3	10	17	24	31	7	14	21	28	5	12	19	26
	D	4	11	18	25	1	8	15	22	29	6	13	20	27
	E	5	12	19	26	2	9	16	23	30	7	14	21	28
	F	6	13	20	27	3	10	17	24	1	8	15	22	29
	G	7	14	21	28	4	11	18	25	2	9	16	23	30

Таблица 1.

КАЛЕНДАРНА ЗВЕЗДНА ГОДИНА

I		1				2				3			
	A	1	8	15	22	1	8	15	22	1	8	15	22
	B	2	9	16	23	2	9	16	23	2	9	16	23
	C	3	10	17	24	3	10	17	24	3	10	17	24
	D	4	11	18	25	4	11	18	25	4	11	18	25
	E	5	12	19	26	5	12	19	26	5	12	19	26
	F	6	13	20	27	6	13	20	27	6	13	20	27
	G	7	14	21	28	7	14	21	28	7	14	21	28

II		4				5				6			
	A	1	8	15	22	1	8	15	22	1	8	15	22
	B	2	9	16	23	2	9	16	23	2	9	16	23
	C	3	10	17	24	3	10	17	24	3	10	17	24
	D	4	11	18	25	4	11	18	25	4	11	18	25
	E	5	12	19	26	5	12	19	26	5	12	19	26
	F	6	13	20	27	6	13	20	27	6	13	20	27
	G	7	14	21	28	7	14	21	28	7	14	21	28

III		7				8				9			
	A	1	8	15	22	1	8	15	22	1	8	15	22
	B	2	9	16	23	2	9	16	23	2	9	16	23
	C	3	10	17	24	3	10	17	24	3	10	17	24
	D	4	11	18	25	4	11	18	25	4	11	18	25
	E	5	12	19	26	5	12	19	26	5	12	19	26
	F	6	13	20	27	6	13	20	27	6	13	20	27
	G	7	14	21	28	7	14	21	28	7	14	21	28

IV		10				11				12			
	A	1	8	15	22	1	8	15	22	1	8	15	22
	B	2	9	16	23	2	9	16	23	2	9	16	23
	C	3	10	17	24	3	10	17	24	3	10	17	24
	D	4	11	18	25	4	11	18	25	4	11	18	25
	E	5	12	19	26	5	12	19	26	5	12	19	26
	F	6	13	20	27	6	13	20	27	6	13	20	27
	G	7	14	21	28	7	14	21	28	7	14	21	28

Таблица 2

Легенда

- ☐ Звездно денонощие
- ☒ Звездно-седмична корекция
- ☐ Звездно-месечна корекция
- ☐ Звездно-годишна корекция

СЪСТАВ НА ЗЕМНАТА ГОДИНА

МЕСЕЦИ		ТРИМЕСЕЧИЯ			
№	БРОЙ ДНИ	№	БРОЙ МЕСЕЦИ	БРОЙ СЕДМИЦИ	БРОЙ ДНИ
1	31	I	3	13	91
2	30				
3	30				
4	31	II	3	13	91
5	30				
6	30				
7	31	III	3	13	91
8	30				
9	30				
10	31	IV	3	13	91
11	30				
12	30				
ЗА ГОДИНАТА		4	12	52	364

Таблица 3.

СЪСТАВ НА ЗВЕЗДНАТА ГОДИНА

ЗВЕЗДНИ МЕСЕЦИ		ЗВЕЗДНИ ТРИМЕСЕЧИЯ			
№	БРОЙ ДНИ	№	БРОЙ МЕСЕЦ И	БРОЙ СЕДМИЦ И	БРОЙ ДНИ
1	28	I	3	12	84
2	28				
3	28				
4	28	II	3	12	84
5	28				
6	28				
7	28	III	3	12	84
8	28				
9	28				
10	28	IV	3	12	84
11	28				
12	28				
ЗА ГОДИНАТА		4	12	48	336

Таблица 4.

СПИСЪК НА ГОДИНИТЕ, В КОИТО СЕ ИЗВЪРШВА КОРЕКЦИЯ

НОМЕР НА ЗВЕЗДН ИЯ МЕСЕЦ	НОМЕР НА ЗВЕЗДН АТА СЕДМИ ЦА	ГОДИНА НА ЗВЕЗДНО-СЕДМИЧНА КОРЕКЦИЯ			ГОД. НА ЗВ. МЕСЕЧ НА КОРЕКЦ ИЯ	ГОД. НА ЗВ. ГОДИШ НА КОРЕКЦ ИЯ
1	01	60	180	300		
	02	480	600	720	840	
	03	900	1020	1140		
	04	1320	1440	1560		
2	05	1740	1860	1980		
	06	2160	2280	2400	2520	
	07	2580	2700	2820		
	08	3000	3120	3240		
3	09	3420	3540	3660		
	10	3840	3960	4080	4200	
	11	4260	4380	4500		
	12	4680	4800	4920		
4	13	5100	5220	5340		
	14	5520	5640	5760	5880	
	15	5940	6060	6180		
	16	5360	6480	6600		
5	17	6780	6900	7020		
	18	7200	7320	7440	7560	
	19	7620	7740	7860		
	20	8040	8160	8280		
6	21	8460	8580	8700		
	22	8880	9000	9120	9240	
	23	9300	9420	9540		
	24	9720	9840	9960		10080
7	25	10140	10260	10380		
	26	10560	10680	10800	10920	
	27	10980	11100	11220		

	28	11400	11520	11640		
8	29	11820	11940	12060		
	30	12240	12360	12480	12600	
	31	12660	12780	12900		
	32	13080	13200	13320		
9	33	13500	13620	13740		
	34	13920	14040	14160	14280	
	35	14340	14460	14580		
	36	14760	14880	15000		
10	37	15180	15300	15420		
	38	15600	15720	15840	15960	
	39	16020	16140	16260		
	40	16440	16560	16680		
11	41	16860	16980	17100		
	42	17280	17400	17520	17640	
	43	17700	17820	17940		
	44	18120	18240	18360		
12	45	18540	18660	18780		
	46	18960	19080	19200	19320	
	47	19380	19500	19620		
	48	19800	19920	20040		
общ брой на свалените високосни дни за една звездна година – 157 =		48 +	48 +	48 +	12 +	1

Таблица 5.

ИЗРАВНЯВАНЕ НА КАЛЕНДАРНОТО ВРЕМЕ С РЕАЛНОТО

№	вид на корекцията	период на корекция в земни години	същност на корекцията	номер на годината на корекция в дадения период	брой на прибавените (+) или отнетите (-) високосни дни за периода	средна продължителност на годината за дадения период в денонощия
1	високосна (сотична)	4	прибавяне на високосен ден	4	+1	365,25
2	звездно-седмична	420	отнемане на високосен ден	60; 180; 300	-3	365,242857
3	звездно-месечна	1680	отнемане на високосен ден	840	-13	365,2422619
4	звездно-годишна	20160	отнемане на високосен ден	10080	-157	365,24123
5	звездно-сотична	80640	отнемане на високосен ден	40320	-629	365,242199
6	заключителна	10080000	не отнемане на високосен ден	5040000	-78624	365,2422

Таблица 6.

Резултатите са изчислени при закръглена продължителност на реалната земна година от 365,2422 земни денонощия

**СЪКРАТЕН ВАРИАНТ ЗА
ИЗРАВНЯВАНЕ НА КАЛЕНДАРНОТО ВРЕМЕ С РЕАЛНОТО**

вид на корекцията	период на корекция в земни години	същност на корекцията	номер на година та на корекция	брой на прибавените (извадени) високосни дни	средна продължителност за дадения период в денонощия
Високосна (сотишна)	4	прибавяне на високосен ден	4	+1	365,25
Хилядолетна	1000	отнемане на високосен ден	100; 200; 300; 500; 600; 700; 900; 1000	-8	365,242
заключителна	5000	не отнемане на високосен ден	2500	-39	365,2422

Таблица 7.

АСТРОНОМИЧЕСКИ ЗОДИАК

№ по ре д	ЗОДИАКАЛ НО СЪЗВЕЗДИЕ	РЕКТАСЦЕНЗИЯ В ЪГЛОВИ ГРАДУСИ					
		СЪЩЕСТВУВ АЩО ПОЛОЖЕНИЕ		КОРИГИРАН ВАРИАНТ			
		НАЧАЛО В ТОЧКАТА НА ПРОЛЕТНОТО РАВНОДЕНСТВИЕ		НАЧАЛО В ТОЧКАТА НА ПРОЛЕТНОТО РАВНОДЕН- СТВИЕ		НАЧАЛО В НАПРАВЛЕ- НИЕТО НА ГАЛАКТИЧ- НИЯ ЦЕНТЪР	
		ОТ	ДО	ОТ	ДО	ОТ	ДО
1	СТРЕЛЕЦ	270,12	300,12	265,62	295,62	0	30
2	КОЗИРОГ	300,12	330,12	295,62	325,62	30	60
3	ВОДОЛЕЙ	330,12	360,12	325,62	355,62	60	90
4	РИБИ	360,12	30,12	355,62	25,62	90	120
5	ОВЕН	30,12	60,12	25,62	55,62	120	150
6	ТЕЛЕЦ	60,12	90,12	55,62	85,62	150	180
7	БЛИЗНАЦИ	90,12	120,12	85,62	115,62	180	210
8	РАК	120,12	150,12	115,62	145,62	210	240
9	ЛЪВ	150,12	180,12	145,62	175,62	240	270
10	ДЕВА	180,12	210,12	175,62	205,62	270	300
11	ВЕЗНИ	210,12	240,12	205,62	235,62	300	330
12	СКОРПИОН	240,12	360,12	235,62	265,62	330	360

Таблица 8.

КАЛЕНДАРЕН ЗОДИАК

№ по ред	ЗОДИЯ	МЕСЕЦ ПО СКМ	
		НОМЕР НА МЕСЕЦА	ХРИСТИЯНСКО НАИМЕНОВАНИЕ
1	СТРЕЛЕЦ	12	ДЕКЕМВРИ
2	КОЗИРОГ	1	ЯНУАРИ
3	ВОДОЛЕЙ	2	ФЕВРУАРИ
4	РИБИ	3	МАРТ
5	ОВЕН	4	АПРИЛ
6	ТЕЛЕЦ	5	МАЙ
7	БЛИЗНАЦИ	6	ЮНИ
8	РАК	7	ЮЛИ
9	ЛЪВ	8	АВГУСТ
10	ДЕВА	9	СЕПТЕМВРИ
11	ВЕЗНИ	10	ОКТОМВРИ
12	СКОРПИОН	11	НОЕМВРИ

Таблица 9.

СЪОТВЕТСТВИЕ МЕЖДУ КАЛЕНДАРНИ И АСТРОНОМИЧЕСКИ ВЕЛИЧИНИ

№ по ред	КАЛЕНДАРНА ВЕЛИЧИНА	АСТРОНОМИЧЕСКА И АДЕКВАТ
1	НУЛЕВ ДЕН	ЗИМНО СЛЪНЦЕСТОЯНИЕ
2	ВИСОКОСЕН ДЕН	ЛЯТНО СЛЪНЦЕСТОЯНИЕ
3	ЗЕМНА СЕДМИЦА	БРОЙ НА ВИДИМИТЕ ПОДВИЖНИ СВЕТИЛА
4	ЗВЕЗДЕН ДЕН	ДВИЖЕНИЕ НА ЮПИТЕР И СИРИУС
5	ЗВЕЗДНА СЕДМИЦА	ДВИЖЕНИЕ НА УРАН
6	ЗВЕЗДНА ГОДИНА	ДВИЖЕНИЕ НА ЗЕМНАТА ОС
7	ЗЕМНИ И ЗВЕЗДНИ МЕСЕЦИ	АСТРОНОМИЧЕСКИ ЗОДИАК

Таблица 10.

ЧАСТ ВТОРА

**ТЕКСТОВА
ИНФОРМАЦИЯ**

1. ФАКТОРИ, ОБУСЛАВЯЩИ ПОТРЕБНОСТТА ОТ СТАНДАРТЕН КАЛЕНДАРЕН МОДЕЛ

- 1.1. Развитие и нивото на науката, техниката и космонавтиката
- 1.2. Космическата дейност на човека
- 1.3. Глобализацията на обществените процеси
- 1.4. Несъвършенство на съществуващите календари

2. ХАРАКТЕР НА СТАНДАРТНИЯ КАЛЕНДАРЕН МОДЕЛ

- 2.1. Стандартният календарен модел е слънчев
- 2.2. Стандартният календарен модел е препоръчителен
- 2.3. Присъединяването към стандартния календарен модел е доброволно

3. ФОРМА НА СТАНДАРТНИЯ КАЛЕНДАРЕН МОДЕЛ

- 3.1. Стандартният календарен модел е разработен в таблици и описания
- 3.2. Календарните величини са безименни
- 3.3. Календарните величини са номерирани
- 3.4. Стандартният календарен модел е рамка, определяща задължителните параметри на календарите на държавите и религиите възприели тази рамка

4. ОСНОВНИ СВОЙСТВА НА СТАНДАРТНИЯ КАЛЕНДАРЕН МОДЕЛ

- 4.1. Простота – стандартният календарен модел е строго подредена математическа система за измерване на време интервали Всеки човек е в състояние да разбере, научи и запамети тази система.
- 4.2. Съвършенство – стандартният календарен модел е завършена система. Изравняването на календара с реалното време се извършва по зададена програма. В един завършен

цикъл от краен брой години календарното и реалното време се изравняват. От този момент следва нов изравнителен цикъл по същата програма.

Не се извършват нерегламентирани изравнителни операции.

4.3. Адаптивност – по-голямата част от съществуващите календарни системи лесно могат да се адаптират към стандартния календарен модел.

4.4. Приемственост – стандартният календарен модел съдържа най-ценното от световното календарно наследство. Стандартният календарен модел е синтез на най-добрите постижения в областта на времечислението.

4.5. Възстановимост – стандартният календарен модел е в съответствие с космическите явления и процеси. Това съответствие позволява възстановяването му.

5. ЗЕМНА КАЛЕНДАРНА ГОДИНА (Таблица 1)

5.1. Нормалната календарна земна година съдържа 365 денонощия. Първият ден е нулев. Той не се брои, не влиза в състава на седмицата. Неговият статут го приравнява към месеца и тримесечието.

5.2. Останалите броени 364 дни се разпределят на 52 седмици или 4 квартала, или 12 месеца (Таблица 3.).

5.3. Кварталът съдържа 91 денонощия или 13 седмици, или 3 месеца (Таблица 3.).

5.4. Първият месец на квартала съдържа 31 денонощия, а вторият и третият по тридесет (Таблица 3.).

5.5. Първият ден на квартала е неделя, а последният е събота.

5.6. Начало на земната календарна година е нулевият ден. По Григорианския календар това е 22 декември – първият ден след деня на зимното слънцестояние.

5.7. Високосната година съдържа 366 денонощия. Високосният ден е нулев и не се брои. Той се прибавя в средата

на годината между 182 и 183 броени дни и се намира до деня на лятното слънцестояние.

5.8. Един високосен период (година на Сириус) съдържа 4 земни години.

5.9. Стандартният календарен модел е инвариантен. Той не се променя и е валиден за която и да е земна година.

6. ЗВЕЗДНА ГОДИНА (Таблица 2)

6.1. Звездната година осигурява възможност за програмирано изравняване на календарното време с реалното.

6.2. Първична структурна единица на звездната година е звездния ден, съдържащ 60 земни години.

6.3. Звездната година съдържа 20160 земни години или 336 звездни дни, разпределени на 48 звездни седмици или 12 звездни месеци, или 4 звездни квартала (Таблица 4).

6.4. Астрономическият адекват на звездната година е периодът на движение на земния перихелий по отношение на точката на равноденствието.

6.5. Астрономическият адекват на звездната седмица е периодът на обиколка на Уран около Слънцето. Една звездна седмица от 420 земни години се равнява точно на 5 обиколки на Уран, всяка по 84 години.

7. ИЗРАВНЯВАНЕ НА КАЛЕНДАРНОТО ВРЕМЕ С РЕАЛНОТО

7.1. Високосна (сотична) корекция

7.1.1. Нормалната календарна година изпреварва реалното време с 0.2422 денонощия. За четири години се натрупва разлика от 0.9688 денонощия.

7.1.2. Изравняването се извършва чрез прибавяне във всяка четвърта година на един допълнителен (високосен) ден.

7.1.3. По аналогия с нулевия ден високосният ден не се брои. Прибавя се между 30 юни и 1 юли.

7.1.4. Високосният период съдържа 1461 дни. Нарича се година на Сириус или сотична година.

7.2. Звездно-седмично изравняване за период от 420 земни години (Таблица 2 и Таблица 5).

7.2.1. Звездно-седмичното изравняване се извършва чрез отнемане на високосни дни от календара.

7.2.2. Отнемането се извършва в края на първия, третия и петия звездни дни, т.е. земните години от звездната седмица с поредни номера 60, 180 и 300.

7.2.3. За една звездна седмица се отнемат три високосни дни.

7.3. Звездно-месечно изравняване за период от 1680 земни години (Таблица 2 и Таблица 5).

7.3.1. Звездно-месечното изравняване се извършва чрез отнемане на един високосен ден.

7.3.2. Изравняването се извършва в края на втората звездна седмица или 14 звезден ден, или в земната година с пореден звездно-месечен номер 840.

7.3.3. В натрупване за един звезден месец се отнемат 13 високосни дни.

7.4. Звездно-годишно изравняване за период от 20160 земни години (Таблица 2 и Таблица 5).

7.4.1. Изравняването се извършва чрез отнемане на един високосен ден в средата на звездната година.

7.4.2. Номерът на земната година е 10080.

7.4.3. В натрупване за една звездна година се отнемат 157 високосни дни.

7.5. Изравняване на календара за период от четири звездни години или 80640 земни години (Таблица 6).

7.5.1. Изравняването се извършва чрез отнемане на един високосен ден.

7.5.2. Изравняването се извършва в края на втората звездна година, т.е. в земната година с пореден номер 40320.

7.5.3. В натрупване за целия период от 80640 години се отнемат 629 високосни дни.

7.6. Заклучително изравняване за период от 500 звездни години или 10080000 земни години (Таблица 6).

7.6.1. Изравняването се извършва чрез не-отнемане на високосния ден.

7.6.2. Изравняването се извършва в средата на периода в земната година с пореден номер 5040000. В резултат на предшестващите корекции тази година следва да бъде не-високосна. Със заключителната корекция тази година става високосна.

7.6.3. В натрупване за целия период се отнемат $629 \times 125 - 1 = 78624$ високосни дни.

7.6.4. В края на изравнителния цикъл календарът е изравнен с реалното време.

СЪКРАТЕН ВАРИАНТ ЗА ИЗРАВНЯВАНЕ НА КАЛЕНДАРНОТО ВРЕМЕ (Таблица 7)

7.7. Съкратеният вариант е аналогичен на Григорианския вариант.

7.8. Съкратеният вариант обхваща изравнителен цикъл от 5000 земни години.

7.9. В обхвата на 1000 земни години се отнемат 8 високосни дни в годините с поредни номера 100, 200, 300, 500, 600, 700, 900, 1000.

7.10. В обхвата на 5000 земни години не се отнема един високосен ден в годината с пореден номер 2500.

7.11. В натрупване за 5000 години се отнемат $5 \times 8 - 1 = 39$ високосни дни.

7.12. В края на изравнителния период календарът е изравнен с реалното време.

9. АСТРОНОМИЧЕСКИ ЗОДИАК

9.1. Астрономическия зодиак има 12 зодиакални съзвездия разположени около еклиптиката на приблизително еднакви разстояния от 30 ъглови градуса. По отношение на звездите астрономическия зодиак е неподвижен.

9.2. Орбиталната равнина на земята определя една двумерна координатна система с център слънцето. Тази система не е с точно определени и характерни ориентир в галактичното пространство.

9.3. Най - подходящ ориентир за фиксиране на слънчевата система е центърът на галактиката. Направлението слънце-галактичен център определя едно ново начало в координатната система с център слънцето. Това направление е отместено на 4,5 ъглови градуса от сега съществуващото (Таблица 8).

9.4. В новата координатна система зодиакалните съзвездия са подредени през 30 ъглови градуса в реда: Стрелец, Козирог, Водолей, Риби, Овен, Телец, Близнаци, Рак, Лъв, Дева, Везни, Скорпион.

9.5. Точката на равноденствието прави един пълен оборот за 25920 години, а през едно зодиакално съзвездие преминава за 2160 години.

9.6. В новата координатна система направлението към Сириус визираща центъра на зодиакалното съзвездие Близнаци, поради което идеално изпълнява ролята на допълнителен пространствен ориентир.

10. КАЛЕНДАРЕН ЗОДИАК

10.1. Календарният зодиак е съответствие между наименованията на зодиакалните съзвездия и месеците в земната календарна година.

10.2. При начало на календарната година в деня на зимното слънцестояние, календарните зодии напълно се покриват с месеците.

10.3. В стандартния модел календарният зодиак се подрежда в последователността: април - овен, май - телец, юни - близнаци, юли - рак, август - лъв, септември - дева, октомври - везни, ноември - скорпион, декември - стрелец, януари - козиорог, февруари - водолей, март – риби (Таблица 9).

10.4. Календарният зодиак е подвижен по отношение на астрономическия зодиак, но неподвижен по отношение точката на равноденствие.

11. АСТРОНОМИЧЕСКИ СЪОТВЕТСТВИЯ НА КАЛЕНДАРНИТЕ ВЕЛИЧИНИ (Таблица 10)

11.1. Зимното слънцестояние е адекват на началото на календарната земна година.

11.2. Броят на видимите подвижни светили е равен на броя на дните в седмицата. Това са Слънце, Луна, Марс, Меркурий, Юпитер, Венера, Сатурн.

11.3. Броят на зодиакалните съзвездия е в съответствие с основните пространствени ориентири галактичен център и Сириус.

11.4. Астрономическият зодиак е адекват на дванадесетте месеца в годината.

11.5. Шестдесетгодишният звезден ден се формира от 15 години на Сириус или пет околослънчеви обиколки на Юпитер.

11.6. Звездната седмица от 420 години е равна на времето за пет околослънчеви обиколки на Уран.

11.7. Движението на земния перихелий по отношение на точката на равноденствието е адекват на звездната година с продължителност 20160 години.

12. СВЕТОВНА ПРАЗНИЧНА СИСТЕМА

12.1. НОВА ГОДИНА - началният нулев ден на календарната земна година.

12.2. ДЕН НА ОЛИМПИАДАТА - високосният ден е разположен до деня на лятното слънцестояние.

12.3. Останалите празници се определят с решение на ООН в рамките на броените календарни дни.

13. АДАПТАЦИЯ НА СЪЩЕСТВУВАЩИТЕ КАЛЕНДАРИ КЪМ СТАНДАРТНИЯ МОДЕЛ

13.1. Всяка държава доброволно приема препоръките на стандартния календарен модел.

13.2. В съответствие със стандартния модел и особеностите на своя календар държавите могат да извършат следните дейности:

13.2.1. Определят собствена Нова Година, различна от световната Нова Година.

13.2.2. Определят свои наименования на дните в седмицата.

13.2.3. Определят свои наименования на месеците в годината.

13.2.4. Освен стандартните четиригодишни и шестдесетгодишни цикли могат да въведат допълнителни цикли с различна продължителност.

13.2.5. Разполагат своята празнична система в рамките на броените 364 дни.

14. КАЛЕНДАРНИ СИМВОЛИ

14.1. Равнораменен кръст - символ на слънчевия характер на календара.

14.2. Факториелната функция $8! : 2 = 3 \cdot 4 \cdot 5 \cdot 6 \cdot 7 \cdot 8 = 20160$ – символ на звездната година.

14.3. Осмоъгълник или осем лъчева звезда-символ на звездната година, символ на вечността, символ на божествения произход на календара.

14.4. Седмоъгълник или седем лъчева звезда-символ на земната и звездната седмица, символ на присъствието на разума в календара.

Нова Година

	Януари					Февруари					Март				
Неделя	1	8	15	22	29		5	12	19	26		3	10	17	24
Понеделник	2	9	16	23	30		6	13	20	27		4	11	18	25
Вторник	3	10	17	24	31		7	14	21	28		5	12	19	26
Среда	4	11	18	25		1	8	15	22	29		6	13	20	27
Четвъртък	5	12	19	26		2	9	16	23	30		7	14	21	28
Петък	6	13	20	27		3	10	17	24		1	8	15	22	29
Събота	7	14	21	28		4	11	18	25		2	9	16	23	30
	Козирог					Водолей					Риби				

	Април					Май					Юни				
Неделя	1	8	15	22	29		5	12	19	26		3	10	17	24
Понеделник	2	9	16	23	30		6	13	20	27		4	11	18	25
Вторник	3	10	17	24	31		7	14	21	28		5	12	19	26
Среда	4	11	18	25		1	8	15	22	29		6	13	20	27
Четвъртък	5	12	19	26		2	9	16	23	30		7	14	21	28
Петък	6	13	20	27		3	10	17	24		1	8	15	22	29
Събота	7	14	21	28		4	11	18	25		2	9	16	23	30
	Овен					Телец					Близнаци				

Олимпийски ден

	Юли					Август					Септември				
Неделя	1	8	15	22	29	5	12	19	26		3	10	17	24	
Понеделник	2	9	16	23	30	6	13	20	27		4	11	18	25	
Вторник	3	10	17	24	31	7	14	21	28		5	12	19	26	
Среда	4	11	18	25		1	8	15	22	29	6	13	20	27	
Четвъртък	5	12	19	26		2	9	16	23	30	7	14	21	28	
Петък	6	13	20	27		3	10	17	24		1	8	15	22	29
Събота	7	14	21	28		4	11	18	25		2	9	16	23	30
	Рак					Лъв					Дева				

	Октомври					Ноември					Декември				
Неделя	1	8	15	22	29	5	12	19	26		3	10	17	24	
Понеделник	2	9	16	23	30	6	13	20	27		4	11	18	25	
Вторник	3	10	17	24	31	7	14	21	28		5	12	19	26	
Среда	4	11	18	25		1	8	15	22	29	6	13	20	27	
Четвъртък	5	12	19	26		2	9	16	23	30	7	14	21	28	
Петък	6	13	20	27		3	10	17	24		1	8	15	22	29
Събота	7	14	21	28		4	11	18	25		2	9	16	23	30
	Везни					Скорпион					Стрелец				

Адаптиран Грегориански календар

**КОРЕСПОНДЕНЦИЯ
ПО
СТАНДАРТА ЗА КАЛЕНДАР**

ПРОЕКТ ЗА СТАНДАРТЕН КАЛЕНДАРЕН МОДЕЛ

(Информация за извършеното)

Уважаеми дами и господа,

На миналогодишната конференция Вие взехте решение да предложи проект за унифициран световен календар. В изпълнение на тази задача сформирах проектантски екип с инженерите Бойко Михайлов, Тодор Целов, Димитър Боянов и Янко Божинов.

Оценявайки реалната ситуация, вместо **проект за световен календар**, ние проектирахме **стандартен календарен модел**. Повече от сега действащите календари може да се поставят в съответствие с този модел. Особено лесно се пригаждат слънчевите и лунно слънчевите календари.

През месец Май 2003 г. връчихме проекта на Президента Георги Първанов, за да го представи в ООН от името на България. Тъй като проекта е представен от името на Варна, възложих на инж. Целов да влезе във връзка с кмета на града, или с неговия първи заместник за да помогнат за ускоряване на процеса като най-заинтересовани ръководни лица. Както се очакваше, тези опити бяха напълно безуспешни. Ние погрешно считаме, че държавните мъже ще разберат за какво става въпрос и ще проявят интерес както би трябвало да направи всеки българин.

Тъй като Президента не реагира на нашето предложение и не ни информира за своето решение, както между впрочем беше обещал, през месец Октомври ние изпратихме на своя отговорност проекта до Генералния секретар на ООН г-н Кофи Анан. С това действие извършихме всички необходими дейности, които произтичат от решението на конференцията.

Ние считаме, че сме изпълнили поръчението на конференцията в пълния му обем и в указаните срокове. Можем само да съжаляваме, че държавните институции на всички нива не проявяват абсолютно никакво разбиране относно значимостта на предложения от нас проект за **Стандартен Календарен Модел (СКМ)**.

Моделът има слънчев характер. Той е препоръчителен и присъединяването към него е доброволно. Най-важните свойства на модела са **простота, съвършенство, адаптивност, приемственост**.

Календарната година е разпределена на 52 седмици, или 4 тримесечия по 91 дни, което прави 364 броени дни за цялата година. Първият месец на всяко 3-месечие има 31 дни, а другите два – по 30 дни, което общо за 3-месечието е 91 дни.

365^{-тият} ден не се брои. Той не влиза в горепосоченото разпределение. Този ден не влиза нито в месеците, нито с седмиците Той няма седмично име, както дните от Неделя до Понеделник. Ние предлагаме в проекта този ден да се нарича **Нова Година** и да се чества като **Световна Нова Година**. Тъй като проекта е в максимална степен демократичен, в него се предвижда възможност различните народи и религии по свое усмотрение да определят **Собствена Нова Година**, която да не съвпада със **Световната Нова Година**, която ще се празнува на 22 Декември по Григорианския календар.

На всеки 4 години ще се добавя по един високосен ден точно в средата на календарната година. Ние предлагаме решение този ден да се нарича **Ден на Олимпиадата**.

По нататък предлагаме технология за изравняване на календарното време с реалното. Тя е валидна за големи периоди от време. Основна роля в тази система играят 4-годишните и 60-

годишните календарни цикли. 4-годишният цикъл е **високосен** а 60-годишният слъжи за систематизиране на последващите корекции от по-високо ниво.

Тази структура на СКМ е най-целесъобразна на настоящия етап. Тя го прави уникален и различен от всичко познато в световното календарно наследство. Не може да се каже, че този модел е български, китайски, шумерски, или каквото и да било друго нещо. Но в същото време СКМ съдържа елементи от много календари. В този смисъл се гарантира приемственост на световното календарно наследство.

Бихме могли да кажем, че високосният цикъл е свойство наследено от Григорианския календар. 60-годишният цикъл може да се третира като наследство от китайския календар, или от българския. Но в СКМ не съществува 12-годишният календарен цикъл.

Искам дебело да подчертая, че СКМ е един чисто инженерен проект, насочен към бъдещето. Проектантите не са длъжни да се съобразяват на всяка цена и навсякъде с историческите дадености. Те имат свободата и задължението да намерят най-подходящото и целесъобразно решение от гледна точка на нашето съвремие. В този смисъл проекта не може да бъде критикуван от позициите на историята.

СКМ не е предназначен да “рекламира” Българския календар, а да удовлетвори една потребност на цялото човечество. Българското присъствие трябва да се търси в наличието на някои елементи на Българския календар в проекта и във факта, че проектантите са българи.

Не бива да забравяме, че в България няма консенсус по въпроса за цялостната конструкция на Българския календар.

Петър Добрев например, счита че нашия календар се затваря на нивото на 12-годишния цикъл. Но такъв модел е равнозначен на Юлианския календар. В този случай са възможни само високосни корекции и календара ще започне да изостава от реалното време. Как тогава ще твърдим, че това е “най-точният” календар.

В тази връзка предложих преди няколко години на инж. Димитров от фондация “Тангра Тан Нак Ра” да се организира дискусия под егидата на фондацията. От позициите на “последна инстанция” г-н Димитров ми заяви, че “С модела на Петър Добрев въпросът за Българския календар е изчерпан”. Не го упреквам, защото той е незнаещ, но не бива да позволяваме на такива като него да имат последната дума по въпроси от национално значение.

Предлагам на конференцията да вземе решение за организирането на кръгла маса по проблемите на Българския календар. В нея трябва да вземат участие всички изследователи, които имат съществен принос в изучаването на тази проблематика, като Петър Добрев, Георги Велев и др.

20.11.2003 г.

ДО ПРЕЗИДЕНТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ СОФИЯ

Уважаеми господин президент

От 1995 година ежегодно в град Варна се провежда международна конференция “България в световната история и цивилизации – дух и култура”. Издателство “Народен будител” град Варна издава изнесените доклади в сборници и във вестник “Народен будител”. То е един от организаторите на конференциите.

Една от темите разисквани на конференциите е въпроса за българския календар, признат от ЮНЕСКО за най – точен от всички познати календари в света. С решение на конференцията, проведена на 23 и 24 ноември 2002 година беше възложено на работна група да разработи проект за стандартен календарен модел, който да бъде представен от българска страна в ООН, на вниманието на Генералния секретар с предложение за унифициране на календарите, които се прилагат сега.

Проекта за стандартен календарен модел представяме на Вашето внимание с предложение Вие като глава на Република България да го внесете в ООН за ползване и решение.

Проекта е съобразен с традициите на човечеството в областта на времечислението. В него са отразени възможностите за прилагането му от всички нации и религии без да се изменя каквото и да било от празничната им система и традиции.

Важни особености на предлагания стандартен календарен модел:

1. Стандартният календарен модел е слънчев. Той е строго подредена математическа система за измерване на

време интервали Всеки човек е в състояние да разбере, научи и запамети тази система.

2. Стандартният календарен модел е рамка определяща задължителните параметри на календарите на държавите и религиите възприели тази рамка. По – голямата част от съществуващите календарни системи лесно могат да се адаптират към него.

3. Стандартният календарен модел съдържа най – ценното от световното календарно наследство и е синтез от най – добрите постижения в областта на времечислението.

4. Стандартният календарен модел е в съответствие с космическите явления и процеси.Това съответствие позволява възстановяването му.

5. Стандартният календарен модел е инвариантен.Той не се променя и е валиден за която и да е земна година.

6. В проекта са предвидени корекции на календарното време с реалното астрономическо време.

Обстоятелствата обуславящи необходимостта от стандартния календарен модел са:

1. Човешката дейност във всички сфери на обществения живот е подчинена на определени правила, норми, закони и стандарти, които се развиват и усъвършенствуват. На тази динамика на развитие на обществените процеси е необходима адекватна система за отчитане на времето.

2. Глобализацията на обществените процеси изисква съвместена календарна система предлагаща висока степен на комуникативност.

3. Напредъка в науката, техниката, космонавтиката и космическата дейност на човека.

4. Несъвършенството на съществуващите календари.

Господин Президент

Надяваме се да оцените по достойнство нашето предложение. Използването на предложения стандартен модел за унифициране на летоброенето има двойно значение:

Ще изравни нивото времечислението до нивото на науката, техниката и космонавтиката.

Издига авторитета на България и българския род на нивото което заслужават.

Приложение:

- 1. Примерно писмо до Генералния секретар на ООН.**
- 2. Проект на стандартен календарен модел на български, руски и английски.**
- 3. Примерен годишен календар в дванадесет листов вариант.**

С уважение:

инж. Г. Кръстев:

инж. Т. Целов:

инж. Б. Михайлов

доц. инж. Я. Божинов:

инж. Д. Боянов:

(ПРОЕКТ)
**ГЕНЕРАЛНИЯ СЕКРЕТАР НА ООН
НЮ ЙОРК С А Щ
ПРЕДЛОЖЕНИЕ
ОТ ПРЕЗИДЕНТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Г-н ГЕНЕРАЛЕН СЕКРЕТАР**

С дълбоко уважение към Вас и организацията, която ръководите се обръщаме с предложение, което би решило един световен проблем свързан с календарната традиция и съществуващите календари.

Позволяваме си да предложим от името на Република БЪЛГАРИЯ един проект на стандартен модел, с който се надяваме да се унифицира досега действащата календарна практика.

Проекта за стандартен модел е съобразен с традициите на човечеството в областта на времечислението.

В него са съобразени възможностите за прилагането му от всички нации и религии без да се изменя каквото и да било от празничната им система и традиции.

Календарният модел предлага два световни празника:

1. Нова Година – началния ден на календарната година.
2. Ден на Олимпиадата – високосният ден.

Националните празници се разполагат в рамките на броевите календарни дни съобразено с националните традиции.

Г-н ГЕНЕРАЛЕН СЕКРЕТАР

Искрено се надяваме, че нашето предложение ще Ви заинтересува и ще му обърнете необходимото внимание.

С УВАЖЕНИЕ: Президент на Република България

ГЕОРГИ ПЪРВАНОВ

**ДО ГЕНЕРАЛНИЯ СЕКРЕТАР
НА ООН
НЮ ЙОРК САЩ**

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

ОТНОСНО: Стандартизиране на действащите календари и въвеждане на единни критерии за броене на големи периоди от време

АВТОРИ: Група специалисти от Република България

Г-Н ГЕНЕРАЛЕН СЕКРЕТАР

С уважение към Вас и организацията която ръководите, предоставяме на Вашето внимание проект, в който предлагаме решение на проблемите съществуващи в действащите календари.

Проектът е съобразен с традициите на човечеството в областта на календарните практики. Създадени са за приложението му от всички нации и религии без да се внасят промени в празничните им системи и традиции.

В календарния модел са предложени два главни световни празника:

1. **НОВА ГОДИНА** – началният ден на календарната година. Той се разполага в деня на зимното слънцестояние.

2. **ДЕН НА ОЛИМПИАДАТА** – високосният ден, който се вмъква в календара на всеки четири години. Той се разполага в деня на лятното слънцестояние.

Останалите световни празници се определят с решение на ООН.

Националните и религиозни празници се разполагат в рамките на броените календарни дни, съобразно техните специфични критерии и традиции.

Г-Н ГЕНЕРАЛЕН СЕКРЕТАР

Искрено вярваме, че нашето предложение ще ви заинтересува и ще бъде поставено на вниманието на заинтересованите организации към ООН за запознаване и евентуално предприемане на действия за промени в световната календарна практика.

С уважение:

- 1. инж. Георги Кръстев:**
- 2. инж. Тодор Целов:**
- 3. инж. Бойко Михайлов:**
- 4. к.т.н. доц. инж. Янко Божинов:**
- 5. инж. Димитър Боянов:**

ОБЕДИНЕНИ НАЦИИ
ПОЩЕНСКИ АДРЕС – UNITED NATIONS, N.Y. 10017

04.11.2003г.

**Уважаеми господа Кръстев, Целов, Михайлов, Божинов,
Боянов,**

От името на Генералния Секретар Кофи Анан, бих желал да ви уведомя за получаването на вашето писмо от 16.10.2003г., приложените текстове и компакт диск, които бяха препратени до канцелария за отговор.

Благодаря Ви за това, че споделихте мислите си, които бяха съответно прочетени и отбелязани. Трябва да Ви информирам, че за да бъде разгледано някое предложение от членовете на Обединените Нации, въпросът трябва да бъде представен от официален представител или Държава-членка, надлежно вписан в дневния ред на организацията и гласуван от членовете. Затова може би ще решите да препратите вашето предложение до канцеларията на представителя на вашата страна за Обединените Нации:

Permanent Mission of Republic of Bulgaria to the United Nations,

11 East 84th Street, New York, NY 10028

Надявам се, че тази информация ще ви бъде от полза.

Благодаря Ви отново за проявения интерес към Обединените Нации и за отделеното време да ни пишете.

Искрено Ваш

Подпис:

Дон Джонстън Бритън

Dawn Johnston

Действащ ръководител

Acting Chief

Обществени въпроси

Public Inquiries Unit

Отдел Публична информация Department of Public Information

До Г-н Боянов и сие

Ул. "Васил Кънчев" №6

ПК 9002 Варна

България

Подписаната Светла Михалева удостоверявам верността на извършения от мен превод от английски език на български език на прилигения документ – Писмо от Обединените Нации 04.11.2003г. Преводът се състои от 1 страница.

Заклет преводач:/n/Светла Димитрова МИХАЛЕВА, ЕГН 5402261115

УВАЖАЕМИ Г-Н ТАФРОВ

От 1995г. във Варна редовно се провежда научна конференция с международно участие под надслов “България в световните цивилизации – дух и култура”. На тези конференции редовно присъства темата за календара на древните българи. В тази връзка възникна въпросът за подобряване на съвременната световна календарна практика.

С решение на конференцията от 23^{-ти} и 24^{-ти} ноември 2002г. беше възложено на работна група от специалисти да разработи проект на “Стандартен календарен модел”, който да бъде представен от името на България на вниманието на световната общност.

Целта на този проект е да се уеднаквят принципите и методите на летоброене в съществуващите многобройни календарни системи. Този проблем не е нов. Още в края на 19^{-ти} век е предложен вариант на унифициран световен календар. Подобно предложение пред ООН е направено в средата на миналия век от Людмила Живкова. В наши дни ускоряването на процесите на Глобализацията поставят този проблем още по-остро.

По принцип предложението за световен календар е неприемливо за много народи и религии, защото е в противоречие с тяхното календарно наследство и традиции. Ето защо ние предлагаме стандарт, който определя рамката, с която трябва да се съобразяват промените в сега действащите календари. Всяка държава или религия може да “вмести” своя календар в тази рамка с минимални промени, съобразявайки се със своите традиции и култура. По този начин се съхранява най-ценното от световното календарно наследство, както и многообразието на действащите календари.

В България често ни задават въпроса, дали проектът е копие на българския календар. Този въпрос е по принцип неправилен и произтича от националистически настроения в недобрят смисъл на тази дума. В проекта за “Стандартен календарен модел” може да се намерят елементи от календарите на много народи и религии. Това особено важи за григорианския, юлианския и китайския календари, което не означава, че проектът е григориански, юлиански или китайски. Същото се отнася и за българския календар. Много негови елементи могат да се намерят в проекта, но не всички. Българското присъствие в проекта трябва да се търси именно в този факт, както и във факта, че проектантския екип е български.

В своята дейност проектантите са се интересували как да намерят-най прагматичните и най-приемливи решения от гледна точка на настоящето и бъдещето. Тази ориентация на проекта го прави неатакуем от позициите на историческата наука. Погледът на проектантите е насочен към бъдещето, което означава, че трябва внимателно да прилагат решения идващи от миналото. Всички тези принципи ясно се виждат както в табличната, така и в текстовата част на проекта.

Уважаеми г-н Тафров

Ние сме дълбоко убедени, че предложеният от нас проект на календарен стандарт ще изведе нивото на времечислението до нивото на съвременната наука, техника и космонавтика. Неговото внедряване също така неминуемо ще повлияе на имиджа на България в положителна посока, а тя се нуждае от това и го заслужава.

Ние вярваме, че вие ще оцените по достойнство нашето предложение и ще направите необходимите стъпки това предложение да ангажира вниманието на световната общност.

Пожелаваме на Вас и вашето семейство да бъдете здрави и щастливи, и весела Коледа и Нова Година.

Ръководител на проекта: **инж. Георги Кръстев**

2003-12-08 МОНТАНА

ПРИМЕРЕН
ГОДИШЕН
СТАНДАРТЕН
КАЛЕНДАР

НОВА ГОДИНА

ЯНУАРИ

Декември

Февруари

	3	10	17	24	НЕДЕЛЯ	1	8	15	22	29		5	12	19	26
	4	11	18	25	ПОНЕДЕЛНИК	2	9	16	23	30		6	13	20	27
	5	12	19	26	ВТОРНИК	3	10	17	24	31		7	14	21	28
	6	13	20	27	СРЯДА	4	11	18	25		1	8	15	22	29
	7	14	21	28	ЧЕТВЪРТЪК	5	12	19	26		2	9	16	23	30
1	8	15	22	29	ПЕТЪК	6	13	20	27		3	10	17	24	
2	9	16	23	30	СЪБОТА	7	14	21	28		4	11	18	25	
48	49	50	51	52	СЕДМИЦА №	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9

Януари

ФЕВРУАРИ

Март

1	8	15	22	29	НЕДЕЛЯ		5	12	19	26		3	10	17	24
2	9	16	23	30	ПОНЕДЕЛНИК		6	13	20	27		4	11	18	25
3	10	17	24	31	ВТОРНИК		7	14	21	28		5	12	19	26
4	11	18	25		СРЯДА	1	8	15	22	29		6	13	20	27
5	12	19	26		ЧЕТВЪРТЪК	2	9	16	23	30		7	14	21	28
6	13	20	27		ПЕТЪК	3	10	17	24		1	8	15	22	29
7	14	21	28		СЪБОТА	4	11	18	25		2	9	16	23	30
1	2	3	4	5	СЕДМИЦА №	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13

Февруари					МАРТ										Април				
	5	12	19	26	НЕДЕЛЯ		3	10	17	24	1	8	15	22	29				
	6	13	20	27	ПОНЕДЕЛНИК		4	11	18	25	2	9	16	23	30				
	7	14	21	28	ВТОРНИК		5	12	19	26	3	10	17	24	31				
1	8	15	22	29	СРЯДА		6	13	20	27	4	11	18	25					
2	9	16	23	30	ЧЕТВЪРТЪК		7	14	21	28	5	12	19	26					
3	10	17	24		ПЕТЪК	1	8	15	22	29	6	13	20	27					
4	11	18	25		СЪБОТА	2	9	16	23	30	7	14	21	28					
5	6	7	8	9	СЕДМИЦА №	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18				

Март					АПРИЛ										Май				
	3	10	17	24	НЕДЕЛЯ	1	8	15	22	29		5	12	19	26				
	4	11	18	25	ПОНЕДЕЛНИК	2	9	16	23	30		6	13	20	27				
	5	12	19	26	ВТОРНИК	3	10	17	24	31		7	14	21	28				
	6	13	20	27	СРЯДА	4	11	18	25		1	8	15	22	29				
	7	14	21	28	ЧЕТВЪРТЪК	5	12	19	26		2	9	16	23	30				
1	8	15	22	29	ПЕТЪК	6	13	20	27		3	10	17	24					
2	9	16	23	30	СЪБОТА	7	14	21	28		4	11	18	25					
9	10	11	12	13	СЕДМИЦА №:	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22				

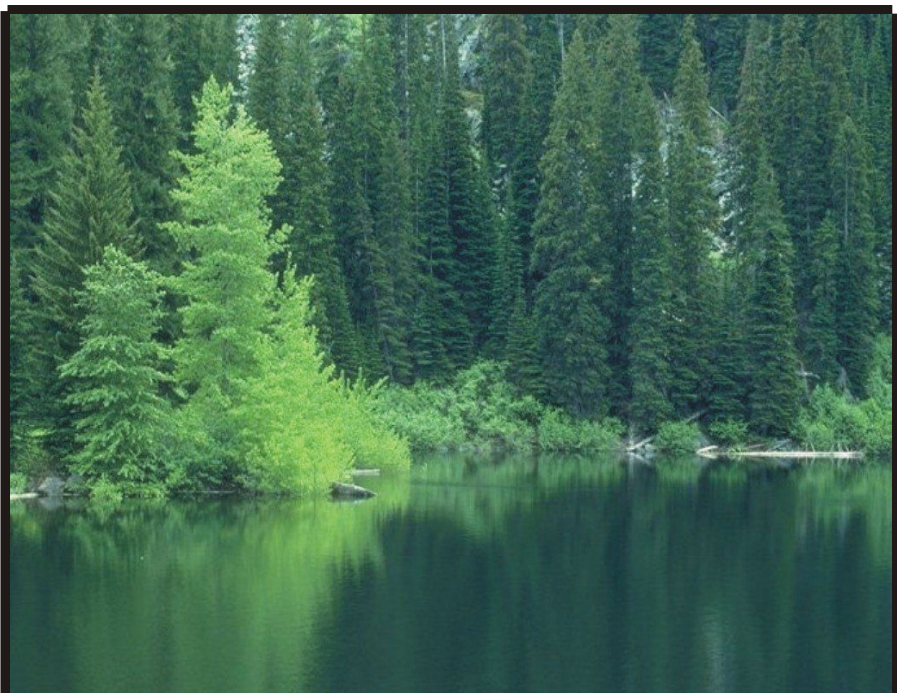

Април

МАЙ

Юни

1	8	15	22	29	НЕДЕЛЯ		5	12	19	26		3	10	17	24
2	9	16	23	30	ПОНЕДЕЛНИК		6	13	20	27		4	11	18	25
3	10	17	24	31	ВТОРНИК		7	14	21	28		5	12	19	26
4	11	18	25		СРЯДА	1	8	15	22	29		6	13	20	27
5	12	19	26		ЧЕТВЪРТЪК	2	9	16	23	30		7	14	21	28
6	13	20	27		ПЕТЪК	3	10	17	24		1	8	15	22	29
7	14	21	28		СЪБОТА	4	11	18	25		2	9	16	23	30
14	15	16	17	18	СЕДМИЦА №	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26

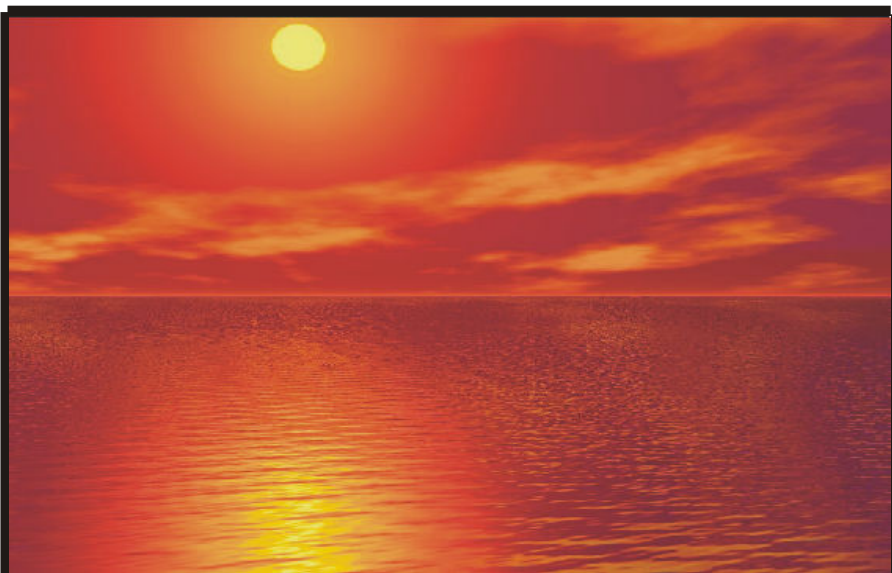

ЮНИ

Май

Юли

	5	12	19	26	НЕДЕЛЯ		3	10	17	24	1	8	15	22	29
	6	13	20	27	ПОНЕДЕЛНИК		4	11	18	25	2	9	16	23	30
	7	14	21	28	ВТОРНИК		5	12	19	26	3	10	17	24	31
1	8	15	22	29	СРЯДА		6	13	20	27	4	11	18	25	
2	9	16	23	30	ЧЕТВЪРТЪК		7	14	21	28	5	12	19	26	
3	10	17	24		ПЕТЪК	1	8	15	22	29	6	13	20	27	
4	11	18	25		СЪБОТА	2	9	16	23	30	7	14	21	28	
18	19	20	21	22	СЕДМИЦА №	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

ОЛИМПИЙСКИ ДЕН

ЮЛИ

Юни

Август

	3	10	17	24	НЕДЕЛЯ	1	8	15	22	29		5	12	19	26
	4	11	18	25	ПОНЕДЕЛНИК	2	9	16	23	30		6	13	20	27
	5	12	19	26	ВТОРНИК	3	10	17	24	31		7	14	21	28
	6	13	20	27	СРЯДА	4	11	18	25		1	8	15	22	29
	7	14	21	28	ЧЕТВЪРТЪК	5	12	19	26		2	9	16	23	30
1	8	15	22	29	ПЕТЪК	6	13	20	27		3	10	17	24	
2	9	16	23	30	СЪБОТА	7	14	21	28		4	11	18	25	
22	23	24	25	26	СЕДМИЦА №	27	28	29	30	31	31	32	33	34	35

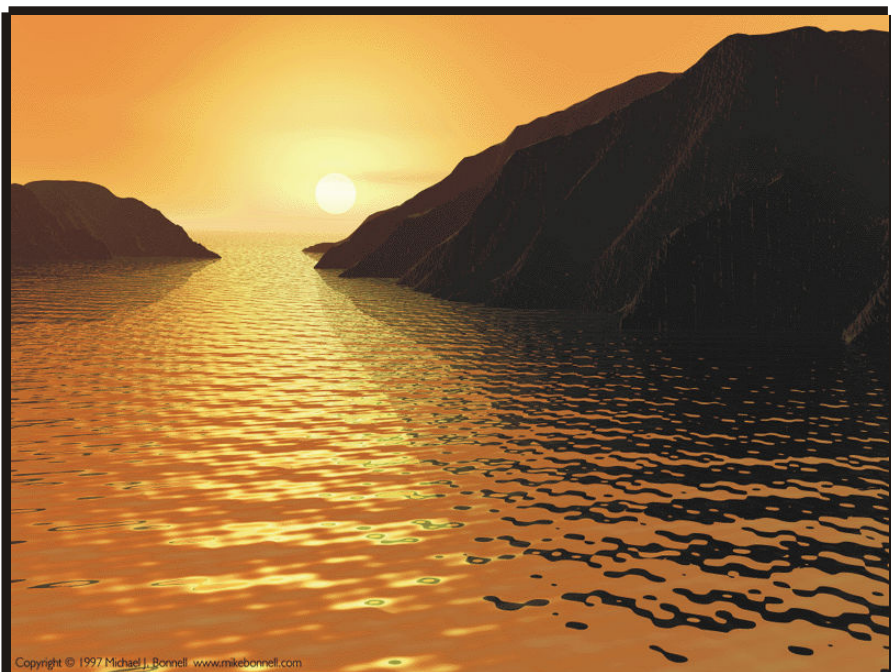

Юли

АВГУСТ

Септември

1	8	15	22	29	НЕДЕЛЯ		5	12	19	26			3	10	17	24
2	9	16	23	30	ПОНЕДЕЛНИК		6	13	20	27			4	11	18	25
3	10	17	24	31	ВТОРНИК		7	14	21	28			5	12	19	26
4	11	18	25		СРЯДА	1	8	15	22	29			6	13	20	27
5	12	19	26		ЧЕТВЪРТЪК	2	9	16	23	30			7	14	21	28
6	13	20	27		ПЕТЪК	3	10	17	24			1	8	15	22	29
7	14	21	28		СЪБОТА	4	11	18	25			2	9	16	23	30
27	28	29	30	31	СЕДМИЦА №	31	32	33	34	35	35	36	37	38	39	

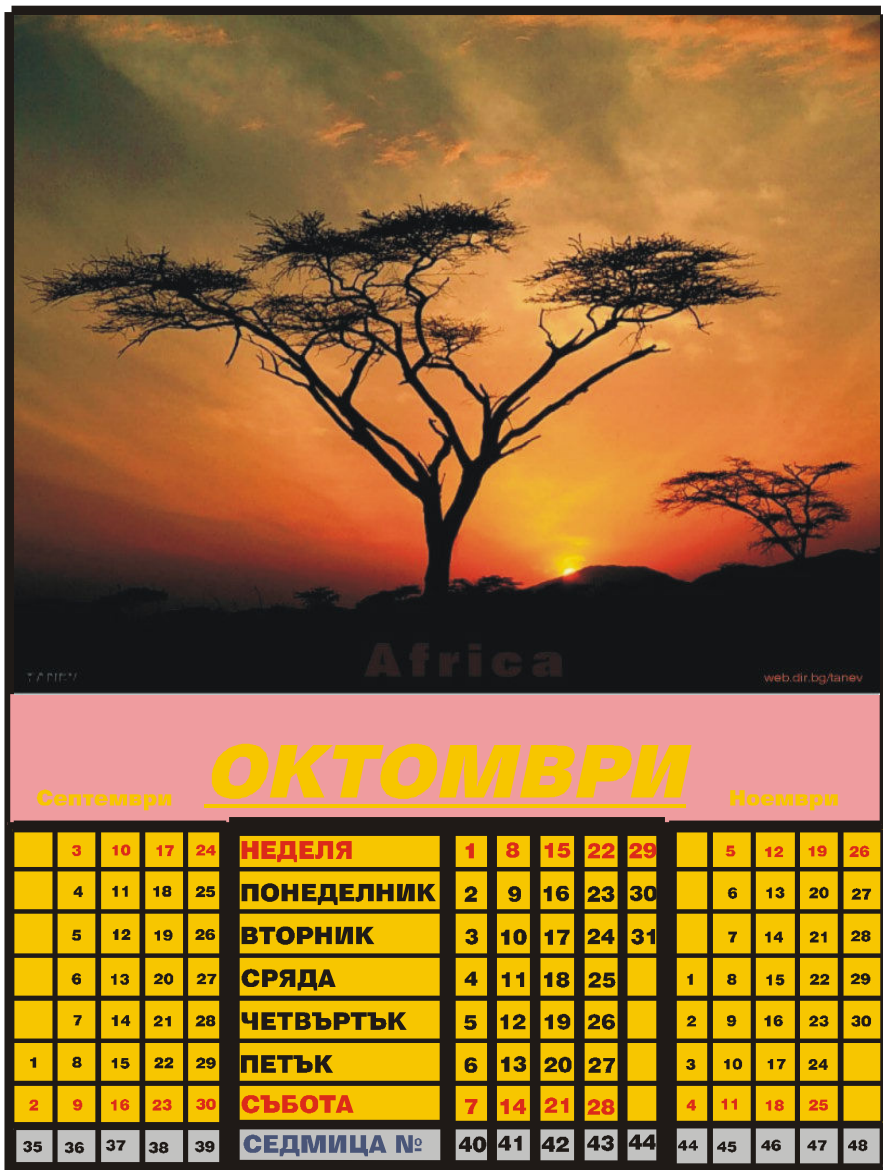
Copyright © 1997 Michael J. Bonnell www.mikebonnell.com

Август

СЕПТЕМВРИ

Октомври

	5	12	19	26	НЕДЕЛЯ		3	10	17	24	1	8	15	22	29
	6	13	20	27	ПОНЕДЕЛНИК		4	11	18	25	2	9	16	23	30
	7	14	21	28	ВТОРНИК		5	12	19	26	3	10	17	24	31
1	8	15	22	29	СРЯДА		6	13	20	27	4	11	18	25	
2	9	16	23	30	ЧЕТВЪРТЪК		7	14	21	28	5	12	19	26	
3	10	17	24		ПЕТЪК	1	8	15	22	29	6	13	20	27	
4	11	18	25		СЪБОТА	2	9	16	23	30	7	14	21	28	
31	32	33	34	35	СЕДМИЦА №	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44

Октомври

НОЕМВРИ

Декември

1	8	15	22	29	НЕДЕЛЯ		5	12	19	26		3	10	17	24
2	9	16	23	30	ПОНЕДЕЛНИК		6	13	20	27		4	11	18	25
3	10	17	24	31	ВТОРНИК		7	14	21	28		5	12	19	26
4	11	18	25		СРЯДА	1	8	15	22	29		6	13	20	27
5	12	19	26		ЧЕТВЪРТЪК	2	9	16	23	30		7	14	21	28
6	13	20	27		ПЕТЪК	3	10	17	24			1	8	15	22
7	14	21	28		СЪБОТА	4	11	18	25			2	9	16	23
40	41	42	43	44	СЕДМИЦА №	44	45	46	47	48		48	49	50	51

Ноември

ДЕКЕМВРИ

Януари

	5	12	19	26	НЕДЕЛЯ		3	10	17	24	1	8	15	22	29
	6	13	20	27	ПОНЕДЕЛНИК		4	11	18	25	2	9	16	23	30
	7	14	21	28	ВТОРНИК		5	12	19	26	3	10	17	24	31
1	8	15	22	29	СРЯДА		6	13	20	27	4	11	18	25	
2	9	16	23	30	ЧЕТВЪРТЪК		7	14	21	28	5	12	19	26	
3	10	17	24		ПЕТЪК	1	8	15	22	29	6	13	20	27	
4	11	18	25		СЪБОТА	2	9	16	23	30	7	14	21	28	
44	45	46	47	48	СЕДМИЦА №	48	49	50	51	52	1	2	3	4	5

